

quod cum civitas, castrum etc., vendenda vel obliganda extiterint, quoad obligationem huiusmodi intelligi volumus, si obligatio ipsa fiat principaliter, specialiter et expresse.

De locis non
tradendis ad firmam

§ 8. Porro ad capitulum positum sub rubrica *De locis non tradendis ad firmam*, adiciamus, quod per contenta in eo non intendimus prohibere, quominus antistites, abbates, priores et administratores alii redditus et proventus administrationum suarum locare seu vendere valeant, absque solemnitate in capitulo ipso apposita, ad tempus modicum, quod triennium non excedat iuxta morem in regione, in qua erunt, solitum observari, statutis etiam rationabilibus Ecclesiarum vel monasteriorum, vel aliorum locorum religionis eiusdem, si qua super hoc fuerint, observatis. Si vero talis traditio vel concessio ad firmam tempus triennii forsan excedat, volumus quod omnes solemnitates in ipso capitulo positae debeant observari. Volumus etiam quod decimae et primitiae non nisi usque ad annum tradi possint ad firmam, et quod per hoc in casibus aliis non praeiudicetur contentis in ordinationibus praelibatis. Si tamen ex huiusmodi locatione seu venditione proventuum ad tempus modicum, ut praemittitur, facienda contingeret infra unum annum recipi pecuniam, vel aliud, quod pretium proventuum unius anni rei venditae seu locatae excederet, tunc servari volumus solemnitates contentas in capitulo memorato.

Ne mulieres
habitent in locis
monachorum

§ 9. Quod autem in capitulo positum sub rubrica, *Ne mulieres habitent in locis monachorum*, prohibetur expresse, ne antistites, abbates, priores et caeteri administratores in Ecclesiis, monasteriis seu locis aliis Ordinis et religionis eiusdem, aut infra septa ipsorum mulieres tenere praesumant, declaramus de illis domibus, locis et septis religionis eiusdem debere intelligi, in quibus debent monachi residere.

§ 10. Illud siquidem quod in capitulo posito sub rubrica *De creatione monachorum* circa eius principium continetur, videlicet quod induantur monachi cum proborum consilio Ecclesiae, monasterii, prioratus, decanatus aut loci, cui ii, ad quos pertinet creatio eorumdem, praefuerint; intelligi volumus in locis dumtaxat, in quibus de consuetudine, privilegio vel statuto requiri debet proborum consilium praedictorum.

De creatione
monachorum.

§ 11. Caeterum illud, quod continetur in capitulo posito sub rubrica *De licentia eundi extra monasteria*, vel alia loca, in versiculo, qui incipit: *Si quis vero monachus contrarium fecerit*; intelligi volumus cum monachus de monasterio et loco conventuali, a superiore suo non petita licentia, nec obtenta, exire praesumpserit, vel cum, obtenta dicta licentia, exiverit, et cessante impedimento legitimo, in praefixo sibi termino non duxerit redendum.

De licentia eundi
extra monasteria

§ 12. Denique quia in eisdem constitutionibus nonnulla capitula continentur, per quae poenae seu sententiae excommunicationis, suspensionis et interdicti ac etiam inhabilitatis in personas dictae religionis interdum, sine aliqua moderatione temporis, proferuntur, quas siquidem poenas seu sententias nonnulli per inadvertentiam, simplicitatem seu ignorantiam, seu etiam propter ambiguitatem dictorum capitulorum forsitan incurrerunt, nos ad eorum supplicationis instantiam pro animarum ipsorum salute praefatis personis dictae religionis, cuiuscumque status seu conditionis existant, quae praedictas poenas vel sententias incurrerint, providere salubriter intendentes, volumus, et tenore praesentium concedimus hac vice, quod personae in dicta religione superiores non habentes, quae praedictas poenas vel sententias incurrerint, ab aliquo praesidentium, caeterae vero personae per suos immediate superiores possint, si humiliter petierint, a praedictis sententiis iuxta Ecclesiae

De poenis quae
a constitutionibus
intendantur
contra transgressores

formam absolvi, et ab eis tam super irregularitate, si quam forsan praedictis ligatae sententiis celebrando divina, vel se ingerendo eisdem, contraxerunt, quam super inhabilitate, praemissorum occasione contracta, dispensationis et habilitationis gratiam obtinere, iniunctis eis super iis quae de iure fuerint iniungenda. Poenas vero temporales, quas per constitutiones easdem personae praedictae forsitan incurrerunt, de quibus per eas nondum extitit satisfactum, volentes hac vice misericorditer agere cum eisdem, apostolica auctoritate remittimus de gratia speciali.

Clausula

Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatum, adiectionum, constitutionum, cassationum, revocationis, declarationis et remissionis infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Avenione, nonis decembris, pontificatus nostri anno vi.

Dat. die 5 decembris 1340, pont. anno vi.

CLEMENS VI

PAPA CXCVIII

Anno Domini MCCCXLII.

Die septima mensis maii anno 1342 electus est in Romanum Pontificem, et Clemens VI voluit appellari, Petrus Rogerius presbyter cardinalis Ss. Nerei et Achillei tituli Fasciolae, qui solemniter coronatus est Avenione die 19 eiusdem mensis in die Pentecostes. Sedit in pontificatu annis x, mensibus fere septem, a die electionis eius computandis: a die vero coronationis annis x, mensibus vi, diebus xviii, imperantibus in Oriente Ioanne Palaeologo imperatore, in Occidente vero

Carolo IV rege Romanorum. Obiit die 6 decembris 1352, et corpus eius depositum est Avenione in Ecclesia B. Mariae, indeque translatum ad monasterium Castae Dei in Alvernia. Vacavit sedes dies xii.

I.

Insignium sacerdotiorum atque ecclesiasticarum dignitatum provisio in Siciliae regno Sedi Apostolicae reservatur ad tempus (1).

SUMMARIUM

Miserum Siciliae statum deplorat. — 1. Causae huiusmodi reservationis faciendae. — Reservatio (de qua in rubrica). — Clausulae.

Clemens episcopus servus servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Dum statum miserabilem insulae Siciliae, quae propter inobedientias et excessus nefandos varios contra Romanam Ecclesiam commissos ibidem, interdicto ecclesiastico subiaceret, ac diu subiacuisset, mentis oculis intuemur, eidem more paterno compatimur, piis desideriis affectantes, quod per veram obedientiam et satisfactionem debitam a suis relevari periculosus opprobriis, et ad statum dirigi prosperum mereatur.

Miserum Siciliae statum deplorat

§ 1. Cum autem propter haec et alia circa praemissa diligentius attendenda opportunum admodum existimetur, quod in Ecclesiis praesertim cathedralibus et aliis locis ecclesiasticis eiusdem insulae praecipuis, praelati et rectores praeficiantur idonei, per quorum fidelitatem et circumspectam industriam Ecclesiarum et locorum praedictorum posse provideri utilitatibus, et salubriter consuli statui supra dicto, speretur; nos, his et aliis causis honestis et rationabilibus animum nostrum ad id moventibus, nonnullorum praedecessorum nostrorum Romanorum Pontificum in hac parte vestigiis inhaerentes,

Causae huiusmodi reservationis faciendae.

(1) Ext. apud Raynald. ad annum 1343, § 83.

Reservatio (de qua in rubrica).

provisiones et dispositiones omnium et singularum archiepiscopatum, episcopatum, collegiarum Ecclesiarum, necnon abbatiarum, monasteriorum et prioratum conventualium regularium et saecularium, exemptorum et non exemptorum, nunc vacantium et in antea vacaturorum, infra dictam insulam consistentium, in quibus praelati seu rectores consueverunt per electionem assumi, si, cum et quotiens casus vacationis emergerit, usque ad biennium a prima die iunii proximo instantis, quo terminabitur tempus reservationis per felicis recordationis Benedictum Papam XII praedecessorem nostrum olim de illis factae in antea computandum, nobis et Sedi Apostolicae auctoritate apostolica reservamus; universis Ecclesiarum, abbatiarum, monasteriorum et prioratum praedictorum capitulis, collegiis et conventibus ac personis districtius inhibentes, ne in eis, huiusmodi reservatione durante, ad electionem, postulationem vel provisionem aliquam praesumant procedere aliquo modo, ac decernentes ex nunc irritum et inane, si secus super ipsis, per quosvis alios, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Caeterum volumus, et nostrae intentionis existit, quod reservatio, inhibitio et decretum huiusmodi, ad monasteria monialium et aliarum religiosarum mulierum, et ad Ecclesias vel prioratus non conventuales, seu quorum fructus, redditus et proventus annui summam quinquaginta florenorum auri secundum communem aestimationem non excedunt, nullatenus extendantur.

Clausulae

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae reservationis, inhibitionis et decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Avenione, tertio nonas maii, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 5 maii 1343, pontif. anno 1

II.

Declaratio, quod rege Siciliae minore, regni procuratio spectat ad Sedem Apostolicam (1).

SUMMARIUM

Proemium. — 1. Qui fuerint a Roberto rege constituti procuratores regni. — Ioanna stare eorum administrationi promisit. — Ad quem regni administratio spectet. — Ioannae gesta iure non fulta. — 2. Decretum pontificium circa regni procuratorem. — 3. Ioannae gesta rescissa. — 4. Irritata etiam quae fieri continget in futurum. — 5. Procuratores a Roberto instituti exauctorati. — 6, 7. Aymericus tit. S. Martini in Montibus legatus regno administrando praeficitur. — Clausulae.

Clemens episcopus servus servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Ex ore sedentis in apostolicae Solio dignitatis debet adinstar Illius, cuius vires gerit, gladius procedere bis acutus, ut aequo libramine cuncta ad examen ipsius deducta prudenter appendens, ius suum unicuique tribuat, et in iustitia nulli parcat: quem tunc bene agere nos cognoscimus cum tam nostris, quam subditorum, non declinando ad dextram vel sinistram, invigilamus remediis, futuris occurrimus periculis, ac iniuste et improvide attentata, quae partus forsitan se deteriores haberent, si ipsorum inefficacia in publicum, praecone iustitia, non iusti censura iudicii reformamus. Tuncque cum maiora timentur provenire dispendia, promptiori et uberiori cautela sine personarum acceptione provisionis nostrae remedio, subvenimus.

§ 1. Sane ad apostolatus nostri notitiam pridem deducto, quod clarae memoriae Robertus rex Siciliae in ultimo testamento suo inter caetera ordinaverat et mandaverat, quod venerabilis frater noster Philippus episcopus Cavalcensis et charissima in Christo filia nostra Sancia

(1) Ext. apud Raynald. ad annum 1343, § 78.

Proemium

Qui fuerint a Roberto rege constituti procuratores regni

regina Siciliae illustris, ac dilecti filii nobiles viri Philippus de Sanguinero Altifluminis, Gaufridus de Marsano Squillacii comites, ac Carolus Artus, essent et esse deberent gubernatores, dispensatores, rectores et administratores vel quocumque alio modo et nomine melius poterant de iure censi, charissimae in Christo filiae nostrae Ioannae reginae Siciliae illustris neptis suae ex unico filio primogenitae, eidem regi in regno Siciliae et terris citra Pharum usque ad confinia terrarum Ecclesiae (excepta civitate Beneventana cum eius territorio ad Romanam Ecclesiam pertinente) iuxta conventiones inter ipsam Romanam Ecclesiam et clarae memoriae Carolum primum regem Siciliae, ipsius Roberti avum, initas succedentis, volens et mandans, quod praefata Ioanna, donec complevisset vigesimum quintum annum, nihil deberet vel posset quomodocumque et qualitercumque agere seu facere in iudicium vel extra iudicium contrahendo, dando et alienando seu alias quemcumque actum legitimum faciendo sine expressa conscientia et assensu principaliter dictae Sanciae et aliorum praedictorum quos gubernatores, dispensatores, rectores et administratores dictorum reginae et regni statuebat, et quod si ante lapsum praedicti temporis dicta Ioanna secus forte faceret, quod non credebatur, nec intendebat ipse rex, ut dicebat, ipso iure, esse nullum, et prorsus vacuum et inane, quam ordinationem et voluntatem dicta Ioanna se inviolabiliter promiserat servaturam; intellecto quoque, quod episcopus, Sancia et alii supradicti, post mortem dicti regis, virtute ordinationis praedictae multa gesserant et administraverant, gerebant et administrabant, et dictae Ioannae gubernanti et regenti in contractibus, iudiciis et aliis diversis agendis auctoritatem et consensum praesisterant et praestabant; ipsa enim Ioanna interdum cum praedictorum et aliquorum ex ipsis auctoritate et assensu, et interdum per se vel aliquorum ex eis non interveniente consensu

Ioanna stare eorum administrationi promisit

gerebat, disponebat et administrabat in regno et terris praedictis donando, investiendo feuda, dignitates, administrationes et officia perpetua et temporalia concedendo et aliter contrahendo, et alios actus iudicialiter et extrajudicialiter exercendo; nos considerantes, quod dicta Ioanna regina adhuc talis est aetatis, quod ipsa ad administrationem regni et terrarum praedictorum propter defectum aetatis huiusmodi minus idonea existit, et quod propterea ad nos, qui eiusdem Ioannae immediati superiores existimus, et totius regni et terrarum praedictorum directum et altum dominium obtinemus, cura, administratio, defensio, gubernatio et bailia regni et terrarum praedictorum gerenda per nos vel alium seu alios idoneos, quos ad hoc duxerimus deputandos, sic plene et in solidum de iure et diversorum praedecessorum nostrorum Romanorum Pontificum observantia pacifica istis dignoscitur temporibus pertinere, quod nec praedictus rex, gubernatores, rectores et administratores huiusmodi, pro tempore, quo gubernatio, administratio per bailia huiusmodi ad nos, ut praemittitur, pertinet, dictis Ioannae et regno nullo modo poterat deputare, et propterea praedicti episcopus, Sancia, Philippus, Gaufridus et Carolus, tamquam dati et deputati administratores et gubernatores ab illo, cui ius dandi, saltem pro dicto tempore, minime competeat, administrare, gubernare et regere, seu praedictae Ioannae in agendis auctoritatem et consensum seu assensum, praetextu vel virtute ordinationis praedictae praestare nullatenus potuerunt, nec dicta Ioanna cum auctoritate seu consensu ipsorum, nec etiam per se ipsam, sive illis huiusmodi tempore de dispositione et gubernatione regni et terrarum praedictorum, vendendo, dando feuda, dignitates et officia perpetua vel temporalia concedendo, investituram faciendo, seu quosvis alios actus legitimos in iudiciis vel extrajudicialibus exercendo se poterant intromittere quoquomodo, sive

Ad quem regni administratio spectet.

Ioannae gesta iure non fulta.

quae ex gestis per eam cum dictorum episcopi, Sanciae et aliorum vel aliquorum ex eis auctoritate seu consensu, vel per se ipsam, eorum non interveniente consensu, seu per ipsos episcopum, Sancia et alios supradictos, qui nullum habuerunt, nec habent dispensationis, gubernationis huiusmodi potestatem, decipiuntur subditi et alii, cum dicta Ioanna seu cum episcopo, Sancia et aliis saepefactis, vel eorum auctoritate vel assensu contrahentes, seu quaevis alia negotia exercentes et officia, dignitates, administrationes, investituras vel quaecumque alia ipsis intervenientibus obtinentes, cum ex administratione, gestione et gubernatione talium umbra quaedam solum ostendatur in opere, nulla autem subsit realis veritas in effectu; ac volentes, sicut tenemur, damnis et periculis, quibus regni et terrarum praedictorum incolae nostri quidem et Ecclesiae Romanae homines principaliter vassalli subiaci propterea possint, occurrere, ac indemnitati praedictae Romanae Ecclesiae, cui ex praedictis magnum, nisi sic praesumptis obviaretur conatibus, praeiudicium pararetur, quantum cum Deo possumus, providere, deliberavimus cum fratribus nostris tam periculoso errori, ne eum approbare tacite videamur, resistere et male incohatis occurrere, ne tractu temporis invalescant per tolerantiam et eisdem vires dissimulatio subministret.

Decretum pontificium circa regni procuracionem.

§ 2. Ideoque de eorumdem fratrum consilio praesentis sanctionis oraculo decrevimus, et ex certa scientia declaramus praedictum regem non debuisse nec potuisse praenominatos episcopum, Sancia, et alios gubernatores, dispensatores, rectores, administratores dictorum Ioannae reginae et regni pro istis saltem temporibus, quibus gubernatio, bailia et administratio (1), ut praemittitur, pertinet, sicut nec quosvis alios dare, ordinare, vel quomodolibet deputare, nec ipsos episcopum, Sancia et alios de-

(1) Add. forsan ad nos.

buisse nec potuisse ex ordinatione ipsius regis administrationem et gubernationem ipsorum Ioannae et regni recipere, vel ad ipsam administrationem et gubernationem sive per se ipsos, sive dictae Ioannae auctoritatem, consensum vel assensum in iudicio vel extra iudicium, seu alias qualitercumque praestando se ingerere, vel ipsi administrationi directe vel indirecte virtute ordinationis praedictae quomodolibet immiscere, nec dictam Ioannam cum auctoritate seu consensu ipsorum, neque etiam per se ipsam, praedictorum non interveniente consensu, de gubernatione et administratione praedictorum regni et terrarum se intromittere aliquomodo istis temporibus, ut praemittitur, potuisse, nec debuisse.

§ 3. Declaramus insuper omnia gesta, acta et administrata qualitercumque virtute ordinationis huiusmodi per nominatos episcopum, Sancia et alios communiter vel divisim, et per praefatam Ioannam cum auctoritate et assensu (1) ipsorum auctoritate vel consensu, sive sint venditiones, donationes feudorum, officiorum et dignitatum perpetuorum vel temporalium concessionem, investiturae, seu quaevis alia iudicialia et extrajudicialia quocumque nomine appellentur, cassa omnino esse et irrita, nullumque debuisse vel debere sortiri effectum, nec alicuius existere firmitatis.

§ 4. Et nihilominus huiusmodi acta, gesta, disposita et administrata, ut praemittitur, per praedictam Ioannam, quomodolibet, seu per alios supradictos, vel ipsorum aut aliquorum ex ipsis, auctoritate, consensu seu assensu, quatenus processerunt de facto, et quae pro tempore, quo ad nos administratio, ut praemittitur, pertinebat, per ipsam Ioannam, vel praedictos, vel eorum auctoritate vel consensu, modo et forma praemissis fieri, geri et administrari contingeret in futurum, non obstante iuramento per saepefactam Ioannam praestito, cassamus, irritamus, et cassa et irrita nuntiamus.

(1) Legendum forsan ipsorum, vel sine, etc.

Ioanna aucta rescripta

Irritata etiam quae fieri contingeret in futurum.

Procuratores a Roberto instituti ex auctoritate.

§ 5. Inhibemus quoque praefatis episcopo, Ioannae, Sanciae, Philippo, Gaufrido et Carolo sub poena excommunicationis, quam ipsos et eorum singulos non parentes huiusmodi nostris prohibitionibus et mandatis, non obstantibus quibuscumque privilegiis, incurrere volumus ipso facto, ne post habitam praesentis decreti, declarationis, ordinationis et inhibitionis notitiam, praedicta Ioanna, durante dicto tempore, de dispositione, administratione et gubernatione dictorum regni et terrarum, cum, seu sine auctoritate vel consensu praedicti episcopi, Sanciae et aliorum, nec etiam ipsi episcopus, Sancia et alii, sive per se gerendo et administrando, sive ipsi Ioannae auctoritatem seu consensum virtute praedictae ordinationis ipsius Roberti regis, ut praemittitur, praestando, directe vel indirecte seu aliquammodo intromittant, nec se administratores seu gubernatores regni seu reginae, vel quovis alio nomine, occasione ordinationis praedicti regis, nullatenus verbo vel scriptura nominent vel faciant ab aliis nominari.

Aymericus tit. s. Martini in Montibus legatus regno administrando praenotatur.

§ 6. Caeterum, ut incolae dicti regni, quos in visceribus gerimus charitatis, vel quivis alii cum dictis episcopo, Sancia, Philippo, Gaufrido et Carolo tamquam cum administratoribus et gubernatoribus praedictorum regni seu reginae, vel cum dicta Ioanna, de auctoritate, consensu vel assensu ipsorum communiter vel divisim, vel eorum non interveniente consensu, quomodolibet contraxerunt, vel ab ipsa Ioanna feuda, investituras, dignitates, officia seu administrationes aliquas receperunt, vel qui cum ea, seu praedictis, vel iudicibus, seu officialibus aliis deputatis ab ipsis in iudicio vel extra quovis modo aliqua gerere vel agere habuerunt bonam fidem habentes, ex ignorantia se laesos non lugeant seu deceptos; nos eisdem providere paterna pietate volentes, dilecto filio nostro Aymerico tituli Sancti Martini in Montibus presbytero cardinali, Apostolicae Sedis legato per nos in dictis

regno et terris administratore, gubernatore et baiulo deputato committimus per praesentes, quod ea, quae per praefatos episcopum, Sancia et alios, vel per praedictam Ioannam, cum etiam, vel sine auctoritate, consensu vel assensu eorum seu aliquorum ex ipsis gesta et administrata repererit utiliter, et alias rite, et non in Romanae Ecclesiae seu regni praeiudicium processisse, de patientia toleret, vel, prout sibi videbitur, auctoritate nostra approbet et confirmet.

§ 7. Per praedicta autem non intendimus quin ea, quae praefati episcopus, Sancia, Philippus, Gaufridus et Carolus ab ipso Roberto executores etiam deputati, tamquam executores ex virtute executionis dumtaxat, ac prout, et in quantum executorum potestas et ministerium legitime se extendit, gesserunt et administraverunt, seu eos gerere et administrare contigerit in futurum, plenam et perfectam, ac per praesentem constitutionem et ordinationem in nullo diminutam obtineant roboris firmitatem.

Clausulae

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti, recisionis, prohibitionis et constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis etc.

Datum Avenione quarto kalendas decembris, pontificatus nostri anno secundo.

Dat. die 28 novembris 1343, pont. anno II.

III.

Facultas abbati congregationis monachorum B. Mariae Montis Oliveti, Ordinis S. Benedicti, retinendi et acquirendi nova loca et monasteria, ibique ecclesiastica sacramenta ministrandi (1).

SUMMARUM

Exordium. — 1. Multa bona his monachis a fidelibus collata. — 2. Facultas eis concessa haec recipiendi bona: aliaque con-

(1) Hanc congregationem approbavit Ioannes XXII, constitutione xxxi, pag. 310, Cum a nobis.

dendi monasteria, oratoria, etc. — 3. Ibiq[ue] ecclesiastica ministrandi sacramenta.

Clemens episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis abbati et conventui monasterii S. Mariae de Monte Oliveti in Aconia, Ordinis S. Benedicti, Aretinae diocesis, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Sollicitudinis pastoralis officium, quod super omnes orbis Ecclesias et monasteria, dispositione divina, licet immeriti, gerimus, pulsat et excitat mentem nostram, ut cunctorum fidelium, et praesertim regularium personarum, quae, mundanis relegatis illecebris, sub arctioris vitae observantia se perpetuo divinis obsequiis emanciparunt, commodis intendamus, ac in iis, quae divini cultus animarum salutem et religionis augmentum concernunt, eos apostolici favoris praesidio foveamus.

Multa bona his monachis a fidelibus collata.

§ 1. Exhibita siquidem nobis nuper vestra petitio continebat, quod nonnulli Christi fideles, gerentes ad vestram monasterium specialis devotionis affectum, ac cupientes, ut monasterium ipsum ad divini laudem Nominis ampliatur, pro animarum ipsorum salute, nonnullas domos, terras, possessiones, loca et alia bona ad eos spectantia, vobis ac vestro monasterio liberalitate provida donaverunt, et ea intentione contulerunt, ut in eisdem domibus, terris, possessionibus et locis, prioratus et oratoria cum officinis necessariis ad opus personarum dicti monasterii construantur et de novo fundentur; ipsaque constructa et fundata, dicto vestro monasterio tamquam membra capiti sint subiecta, et in eis sic constructis et fundatis instituantur, ponantur et deputentur priores, monachi et conversi ac familiares, per te, fili abbas, et successores tuos abbates, qui erunt pro tempore, monasterii supradicti, quodque quamplurimi alii Christi fideles similes donationes et concessionem vobis libenter facerent ad similes usus, ut creditis, si vos super his

a Sede Apostolica haberetis auctoritatem, licentiam et etiam facultatem. Quare nobis humiliter supplicastis, ut vos in hac parte, praerogativa Sedis Apostolicae gratia prosequendo, consueti ipsius clementia, dignaremur.

§ 2. Nos igitur, qui sumus almifici confessoris Benedicti Ordinis professores, cupientes Ordinem ipsum, ad Dei laudem et gloriam, ipsiusque Confessoris memoriam celebrem dilatari, ac cultum augeri divini Nominis, et animarum salutem etiam procurari, et propterea huiusmodi pia desideria devotorum volentes favoribus apostolicis confovere, vestris supplicationibus inclinati, recipiendi huiusmodi domos, terras, possessiones, loca et omnia bona praedicta vobis iam concessa et donata, et ea etiam quae in posterum vobis donabuntur et concedentur ad usus praedictos, et in eisdem domibus, terris, possessionibus, locis donatis et concessis, ac donandis et concedendis, prout domorum, terrarum, possessionum, locorum huiusmodi magnitudo seu quantitas et eorum etiam facultates exposcent, prioratus vestri ordinis et oratoria cum officinis necessariis construere et fundare in partibus dumtaxat Italiae, ac in eis priores, monachos, conversos et familiares iuxta dictarum facultatum exigentiam instruere, qui, secundum eiusdem B. Benedicti regulam, et instituta dicti vestri monasterii, devotum impendant perpetuo Altissimo famulatum. Et quod eisdem prioribus, monachis et conversis liceat in eisdem prioratibus et oratoriis habere altaria, campanilia cum campanis, caemeteria pro sepultura personarum in illis degentium, ac in oratoriis ipsis missas et alia divina officia celebrare. Quodque prior cuiuslibet loci sic construendi possit monachorum et conversorum prioratus seu loci sui confessiones audire, ipsosque absolvere, ac eis pro commissis poenitentiam iniungere salutarem, dummodo talia non fuerint propter quae foret Sedes Apostolica merito consulenda.

Facultas eis concessa haec recipiendi bona: aliaque condendi monasteria, oratoria, etc.

Ibiq[ue] ecclesiastica ministrandi sacramenta.

§ 3. Necnon eisdem cuncta sacramenta ecclesiastica ministrare, et quod in prioratibus et oratoriis ipsis erectionem et consecrationem altarium, et caemeteriorum benedictionem a quocumque malueritis catholico antistite gratiam et communionem Apostolicae Sedis habente (si prioratum et locorum ipsorum dioecessani eas vobis et ipsis prioribus ac monachis gratis et sine pravitate exhibere noluerint) recipere libere valeatis; vobis et eisdem prioribus et monachis prioratum et locorum huiusmodi sine parochialium Ecclesiarum et cuiuslibet alterius iuris alieni praeiudicio, auctoritate apostolica licentiam et facultatem liberam, tenore praesentium, de gratia concedimus speciali.

Nulli ergo, etc.

Dat. Avenione, 12 kalendas februarii, pontificatus nostri anno secundo.

Dat. die 21 ianuarii 1344, pont. anno II.

IV.

Pragensis Ecclesiae erectio in archiepiscopatum (1).

SUMMARIUM

Pragensis Ecclesiae dignitas. — 1. In archiepiscopatum erecta. — 2. Dies ad pallii usum designati. — 3. Clausulae.

Clemens episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Pragensis Ecclesiae dignitas.

Attendentes Pragensem Ecclesiam magnae titulo dignitatis inter alias partium (2) Ecclesias praefulgere dignitate, rationale fore conspiciamus ut ipsam Pragensem Ecclesiam et archiepiscopos qui pro tempore inibi praefuerint, spiritualibus gratiarum largitionibus in eis polissime, quae ad suum decus et decorem ex ipsius Ecclesiae excellentia dignitatis pertinent, honoremus.

§ 1. Nuper siquidem, suadentibus ra-

(1) Ex Raynaldo ad annum 1344, § 64. (2) For-san aliarum partium vel alias harum partium.

Bull. Rom. Vol. IV.

60

tionabilibus causis, eandem Pragensem Ecclesiam, olim suffraganeam Ecclesiae Moguntinensis, ac tunc de provincia Moguntina existentem, et venerabili fratri nostro Arnesto, episcopo olim Pragensi, in archiepiscopum Pragensem electo, regimini eiusdem etc., Pragensis Ecclesiae praesidente, de fratrum nostrorum consilio et apostolica plenitudine potestatis, in archiepiscopalem et metropolitanam ereximus, et honoribus ac insigniis sedis metropolitanae duximus decorandam. Et attendentes quod ipse Arnestus in eiusdem Ecclesiae regimine, dum episcopalis existeret, hactenus se geassit fideliter et prudenter, et quod illud in posterum attentius gereret, praefatum Arnestum ipsi Ecclesiae Pragensi in archiepiscopum praefecimus, et pastorem curam et administrationem ipsius eidem Arnesto in spiritualibus et temporalibus committendo, sibiq[ue] deinde pallium, insigne videlicet plenitudinis pontificalis, a nobis ex parte sua humiliter postulatum, duximus concedendum.

Dies ad pallii usum designati.

§ 2. Ut autem idem Arnestus et eius successores archiepiscopi Pragenses, qui erunt pro tempore, eo licentius pallio uti possint, quo specialiori Apostolicae Sedis super hoc fuerint privilegio communiti, ipsius Arnesti supplicationibus inclinati, eidem Arnesto et successoribus suis praefatis, ut in ipsa Pragensi et aliis suae Pragensis provinciae Ecclesiis, videlicet in Nativitate Domini et Ioannis Evangelistae, Sancti Stephani et Circumcisionis ac Epiphaniae Domini, Ramis Palmarum et Coenae Domini, Sabbato Sancto, tribus diebus Resurrectionis, necnon in Ascensionis Domini, Pentecostes, Nativitatis Sancti Ioannis Baptistae, et omnium Apostolorum, et quatuor Beatae Mariae Virginis, in commemoratione omnium Sanctorum, et Sancti Michaelis Archangeli, et Ecclesiarum dedicationibus ac in principalibus ipsius Pragensis Ecclesiae festivitibus, et die anniversario consecrationis ipsius Arnesti et Ecclesiarum provinciae Pragensis

praedictae, ubi ipsum Arnestum vel successores eius praedictos interesse et missarum solennia celebrare contigerit principalibus festis, ac etiam in consecrationibus episcoporum et ordinationibus clericorum, in abbatum et abbatissarum ac monialium benedictionibus, pallio alias eis rite concessa et etiam assignata uti licite valeant, auctoritate apostolica tenore praesentium indulgemus.

§ 3. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae erectionis et concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum apud Villamnovam Avenionensis dioecesis, vii kalendas septembris, pont. anno tertio.

Dat. die 25 augusti 1344, pont. anno III.

V.

Ludovicus de Hispania

Fortunatarum Insul. rex constituitur (1).

SUMMARIUM

Fortunatarum Insularum status. — 1. Ludovico de Hispania concessae cum mero et mixto imperio. — Triditum eidem scriptum aureum: concessumque ius condendarum Ecclesiarum. — 2. Data tamen omnimoda libertas Ecclesiis et monasteriis, postquam fuerint erectae. — 3. Corona aurea Ludovico imposita. — Addita conditio praestandi homagium Sedi Apostolicae. — 4. Imperatus census quadringentorum aureorum. — 5. Poenae excommunicationis et privationis promulgatae. — 6. Praescripta Ludovico sacramenti formula. — 7. Huiusmodi iuramentum repetendum a successoribus Ludovici. — Leges aliae impositae. — 8. Item et aliae.

Clemens episcopus servus servorum Dei, dilecto filio nobili viro Ludovico de Hispania Principi Fortuniae.

Sicut exhibitae nobis tuae petitionis series continebat, in mari Oceano, inter

(1) Ex eodem Raynaldo ad annum 1344, § 39.

meridiem et occidentem sunt quaedam insulae, quarum aliquae habitatae, aliquae vero inhabitatae fore noscuntur, quae, in communi, nominantur Insulae Fortunatae, quamquam earum quaelibet proprio vocabulo, ut sequitur inferius, sint distinctae, quarum aliquae insulae eisdem adiacent, quaedam vero alia est in mari Mediterraneo situata. Quarum omnium prima Canaria, alia Ningaria, tertia Pluviaria, quarta Capraria, quinta Iunonia, sexta Embronea, septima Athlantia, octava Hesperidum, nona Cernent, decima Gorgones, et illa quae est in mari Mediterraneo Galeta vulgariter nuncupantur: omnesque praedictae insulae sunt a Christi fide et christianorum dominio alienae: ex quo tu, pro exaltatione fidei, ad honorem nominis christiani, desideras in huiusmodi acquisitione omnium praedictarum insularum exponere te et tua; dum tamen a nobis in eisdem titulus et autoritas, pro quibus nobis humiliter supplicasti, tibi tuisque haeredibus et successoribus tam masculis quam foeminis concedatur.

§ 1. Nos igitur pium et laudabile propositum, quod te in his habere asseris, plurimum in Domino commendantes, et cupientes ut in eisdem insulis orthodoxa fides propagetur et vigeat, cultusque divinus inibi observetur, et quod per tuum ministerium Christianitatis termini dilatentur; tuis supplicationibus inclinati, ad honorem Dei, tuaeque salutis et status augmentum, omnes praedictas insulas et earum quamlibet, dummodo in eis non sit alicui christiano specialiter ius quaesitum in omnibus iuribus et pertinentiis suis, ac merum et mixtum imperium et iurisdictionem omnimodam temporalem in eisdem auctoritate apostolica ac nomine nostro et successorum nostrorum Romanorum Pontificum et ipsius Ecclesiae Romanae, tibi et haeredibus tuis et successoribus catholicis ac legitimis et in devotione ipsius Romanae Ecclesiae persistentibus, tam masculis quam foeminis, in feudum perpetuum, de fratribus nostris

Fortunatarum
Insularum sta-
tus.

Ludovico de
Hispania con-
cessae cum me-
ro et mixto im-
perio

Triditum ei-
dem scriptum
aureum: con-
cessumque ius
condend. Eccle-
siarum.

Data tamen om-
nimoda libertas
Ecclesiis et mo-
nasteriis, post-
quam fuerint e-
rectae

Corona aurea
Ludovico im-
posita.

rum consilio et assensu, ac apostolicae plenitudine potestatis, sub modo, forma, tenore, conditionibus et conventionibus contentis praesentibus concedimus et donamus, teque praedicto feudo per scriptum aureum praesentialiter investimus, dantes nihilominus tibi, haeredibus et successoribus supradictis plenam et liberam potestatem easdem insulas, absque tamen iuris alterius praeiudicio, ut praemittitur, acquirendi ac perpetuo possidendi, monetam seu monetas fabricandi, et alia iura regalia, salva superioritate Romani Pontificis, in eisdem insulis exercendi, ac licentiam in eis et earum quaelibet ecclesias et monasteria construendi, eisque dotes congruas assignandi, ius patronatus tibi et haeredibus ac successoribus tuis, prout instituta concedunt canonica, reservando.

§ 2. Postquam vero in eisdem insulis, Deo concedente, per te vel haeredes aut successores tuos praedictos, ecclesiae ac monasteria constructa seu fundata fuerint, et in eisdem de praelatis et personis ecclesiasticis saecularibus seu regularibus canonice ordinatum extiterit, praelati et personae, ac Ecclesiae, sive cathedrales, sive collegiatae, saeculares aut regulares, et monasteria supradicta cum locis et bonis suis in electionibus, provisionibus et omnibus aliis plena libertate gaudebunt: quam libertatem tu et haeredes et successores semper manutenebis eisdem et conservabitis, et manuteneri et conservari facietis ab omnibus subditis vestris: dictaque Ecclesiae et monasteria ac personae utentur libere omnibus bonis et iuribus eorundem.

§ 3. Et ut per concessionem nostram huiusmodi potioris dignitatis titulo reddaris insignis, auctoritate praedicta, de ipsorum fratrum consilio et assensu, dictarum insularum, quas de caetero fore decernimus principatum, ipsumque Fortuniae nuncupari, principem constituimus, coronam auream in signum adepti dicti principatus, tuique honoris augmentum,

tuo capiti nostris manibus imponendo, volentes ut tu et illorum quilibet, qui tum erit in eodem principatu haeres atque successor, princeps Fortuniae debeat de caetero nominari, ita quod tu nobis per te et iidem haeredes et successores tui in dicto principatu nobis et ipsis singulis successoribus nostris Romanis Pontificibus per vos vel procuratores vestros ad hoc legitime constitutos recognitionem et homagium ligium facere, et plenum vassallagium et fidelitatis iuramentum praestare tenebimini iuxta formam inferius annotatam. Caeterum si forte, deficientibus masculis, contigerit foeminam inuuptam in dicto principatu succedere, illa maritabitur viro catholico et Ecclesiae Romanae devoto; Romani tamen Pontificis prius super hoc consilio requisito.

§ 4. Et insuper tam tu quam haeredum quilibet et successorum tuorum in dicto principatu, et pro ipso censum quadringentorum florenorum boni et puri auri, ac conii et ponderis florentini, ubicumque Romanus Pontifex fuerit, ipsi Romano Pontifici, qui erit pro tempore, et Ecclesiae Romanae, vel ipsi Ecclesiae, ubi ipsa fuerit, Sede vacante, recipienti pro futuro Pontifice, et pro portione collegium ipsius Ecclesiae contingente in festo Beatorum Petri et Pauli annis singulis integraliter persolvetis: ad quem censum, ut praemittitur, persolvendum, tam tu, quam quilibet haeredum et successorum tuorum in dicto principatu tenebimini et sitis astricti. Si vero tu vel quicumque haeredum seu successorum tuorum in dicto principatu statuto termino non solveritis integre, ut praemittitur, censum, et expectati per quatuor menses, terminum ipsum primum immediate sequentes, de illo ad plenum non satisfeceritis, eo ipso eritis excommunicationis vinculo innodati. Quod si in secundo termino infra subsequentes quatuor alios menses eundem censum sine diminutione qualibet non persolveritis, totus principatus

Addita conditio
praestandi ho-
magium Sedi A-
postolicae.

Imperatus cen-
sus quadringen-
torum aureo-
rum.

praedictus erit ecclesiastico suppositus interdicto. Si vero nec in tertio termino et infra alios quatuor menses primos per plenam satisfactionem eiusdem census tu et haeredes vel successores tui vobis duxeritis consulendum, ita quod, transactis eodem tertio termino et subsequentibus mensibus, non sit de huiusmodi censu primi termini ipsi Ecclesiae satisfactum, ab eodem principatu ipso iure cadatis ex toto, et principatus ipse ad Romanam Ecclesiam, eiusque dispositionem integre et libere revertatur; nihilominus pro singulis quadringentis florenis singulorum terminorum, si simili modo in eorum solutione cessaveritis, vel illam non solveritis, tu et quivis haeredum et successorum tuorum in dicto principatu poenas similes incurratis, salvo aliis poenis, processibus et sententiis, quae vel qui de iure inferri vel haberi seu proferri poterunt per Romanum Pontificem vel Sedem Apostolicam specialiter in hoc casu: sed ad censum ipsum persolvendum eidem Ecclesiae tunc, et non ante, teneamini cum effectu, cum tu vel haeredes aut successores tui in dicto principatu, eiusdem principatus, vel maioris partis ipsius fueritis possessionem adepti. Nostrae nihilominus intentionis existit, quod Romana Ecclesia, occasione concessionis huiusmodi, ad impendendum tibi vel eisdem haeredibus aut successoribus aliquod subsidium in acquisitione seu retentione dicti principatus ex debito nullatenus astringatur.

§ 5. Et quia in quibusdam articulis supradictis expressius continetur, quod in certis casibus tu et tui in eodem principatu haeredes et successores excommunicationis sententiam incurratis, et dictus principatus sit ecclesiastico suppositus interdicto, quodque tam tu, quam haeredes et successores ipsi cadatis a principatu, seu sitis ipso principatu privati; nos ex nunc huiusmodi sententias, videlicet excommunicationis in te ac eodem haeredes et successores, interdicti in

eundem principatum, et privationis principatus eiusdem, si tua vel ipsorum culpa huiusmodi casus emergerit, de dictorum fratrum consilio, auctoritate apostolica promulgamus. Forma vero recognitionis homagii ligii, vassallagii et iuramenti fidelitatis, quae praestari et fieri volumus a te et haeredibus et successoribus tuis in eodem principatu iuxta tenorem, formam et conditionem praesentis concessionis, verbis competenter mutandis, talis est.

§ 6. Ego Ludovicus de Hispania, princeps Fortuniae, fateor et recognosco me infrascriptas insulas, videlicet Canariam, Nigrariam, Pluviariam, Caprariam, Iunoniam, Embroneam, Athlantiam, Hesperidum, Cernent, Gorgonidem et Galetam, cum omnibus iuribus et pertinentiis, a vobis domino meo domino Clemente divina providentia Papa VI, nomine vestro et successorum vestrorum Romanorum Pontificum canonice intrantium, et Romanae Ecclesiae mihi, meisque haeredibus et successoribus catholicis atque legitimis, et in devotione ipsius Romanae Ecclesiae existentibus, tam masculis, quam foeminis, in feudum perpetuum fuisse concessas, ipsasque me recepisse et tenere sub annuo censu quadringentorum florenorum boni et puri auri ac ponderis et conii florentini vobis domino meo domino Clementi Papae Sexto, vestrisque successoribus ac Romanae Ecclesiae annis singulis in festo beatorum apostolorum Petri et Pauli persolvendo. Pro quibus insulis faciens plenum vassallagium vobis, vestrisque successoribus canonice intrantibus, ac sacrosanctae Romanae Ecclesiae praedictae, ab hac hora in antea fidelis et obediens ero beato Petro, et vobis domino meo domino Clementi Papae Sexto, vestrisque successoribus canonice intrantibus ac sacrosanctae Romanae Ecclesiae. Non ero in consilio, auxilio aut consensu vel facto, ut vitam perdatis aut membrum, vel capiamini mala captione. Consilium, quod mihi

Prascripta Ludovicus sacramento formula

mandaturi estis per vos vel nuntios vestros, sive per literas, ad vestrum damnum scienter nemini pandam, et si scivero fieri vel procurari sive tractari aliquid, quod sit in vestrum damnum, illud pro posse impediam, et si impedire non possem, illud vobis significare curabo. Papatum Romanum et regalia sancti Petri tam in praedictis insulis, quam etiam alibi existentia, adiutor vobis ero ad retinendum et defendendum ac recuperandum, et recuperata manutenendum contra omnem hominem. Insuper modum, formam seu conditiones, et omnia et singula, quae continentur in literis apostolicis super huiusmodi concessione confectis, plenarie adimplebo et inviolabiliter observabo, nec ullo unquam tempore veniam contra ea. Sic me Deus adiuvet, et haec sancta Dei Evangelia. Me obligo, et praedictos haeredes et successores meos ac principatum praedictum, iura et bona nobis competentia et competitura in eo.

§ 7. Similem autem recognitionem, vassallagium, homagium ligium et iuramentum renovabis, facies et praestabis unicuique Romano Pontifici et dictae Ecclesiae infra biennium a die, quo in Romanum Pontificem electus fuerit, computandum: et similia praestabit et faciet, et similiter renovabit, et facere praestare et renovare tenebitur unusquisque haeredum et successorum tuorum in dicto principatu nobis infra biennium, ex quo ipse haeres tuus in huiusmodi principatu fuerit, et unicuique alii Romano Pontifici, qui erit pro tempore, et ipsi Romanae Ecclesiae secundum praescriptam formam, nomen Romani Pontificis, qui tunc erit, suum proprium exprimendo. Sed postquam tu per te nobis huiusmodi recognitionem, homagium, vassallagium feceris, ac fidelitatis iuramentum praestiteris, secundum formam praedictam, haeredes et successores tui, in dicto principatu nobis, tuque, et ipsi, successoribus nostris Romanis Pontificibus illa facere

Huiusmodi iuramentum repetendum a successoribus Ludovici.

vel praestare personaliter non astringamini, dummodo infra dictum biennium secundum eandem formam per idoneum vel idoneos subditum vel subditos ad hoc plenum mandatum habentes, recognitionem, homagium, vassallagium feceritis, ac iuramentum praestiteritis supradicta, et si plus placuerit Romano Pontifici vel Romanae Ecclesiae, recognitionem, homagium, vassallagium et iuramentum praedicta facietis, praestabitis tu et haeredes vel successores tui praedicti nomine Summi Pontificis et Romanae Ecclesiae illi vel illis, quem vel quos ad hoc specialiter ipse Romanus Pontifex vel Sedes eadem deputabit. Quandocumque vero tu vel haeredes tui in dicto principatu praedictam recognitionem, obligationem, homagium, vassallagium ac fidelitatis iuramentum facietis atque praestabitis per vos vel alium, seu alios, ut superius continetur, dabitis infra mensem post Romano Pontifici, et eidem Ecclesiae patentes literas vestro sigillo sigillatas, in quibus fatebimini et recognoscetis expresse dictum principatum a nobis et Romana Ecclesia recepisse in feudum sub conditionibus, conventionibus, modo et forma ac tenore, quae praesentibus nostris litteris continentur.

§ 8. Praeterea tu vel haeredes aut successores tui praedicti nullam confederationem seu pactionem, societatem aut ligam scienter contra Romanam Ecclesiam facietis, et si eam forte feceritis ignoranter, teneamini ad mandatum Romani Pontificis seu Romanae Ecclesiae penitus revocare. Omnium autem praedictorum praesentibus litteris nostris contentorum declaratio et interpretatio, quoties opus fuerit faciendae, ad Romanum Pontificem seu Romanam Ecclesiam pertinebit: quoties super his, vel eorum aliquo vel aliquibus ambiguitatis aliquid vel dubii oriri contingeret, cuius Romani Pontificis vel Romanae Ecclesiae interpretationi et declarationi stabitur verbo

Leges aliam impositae.

Item et aliam

seu litteris, prout ipsi Romano Pontifici vel Ecclesiae placuerit faciendis.

Nulli ergo etc.

Datum Avenione xvii kal. decembris, anno tertio.

Dat. die 15 novembris 1344, pont. anno III.

VI.

Confirmatio diplomatis a Ioanna regina in favorem Sanciae matris concessi.

SUMMARIUM

Sanciae reginae elogium. — 1. Ioanna regina Sanciae dispositiones confirmat. — 2. Eas ab Apost. Sede validari petit Sancia: — 3. Quod concedit Pontifex. — 4. Ioannae reginae litterae.

Clemens episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Eximiae devotionis sinceritas, quam in Christo filia Clara soror monasterii Sanctae Crucis Neapolitan., Ordinis sanctae Clarae, olim Sancia regina Siciliae, ad Sedem Apostolicam semper gessit, et ad nos et Sedem eandem gerere dignoscitur, promeretur, ut petitionibus suis, illis praesertim, quae divini cultus augmentum et aliorum piorum operum executionem contingunt, quantum cum Deo possumus, ad exauditionis gratiam admittamus.

Ioanna regina Sanciae dispositiones confirmat.

§ 1. Petitio siquidem eiusdem Clarae, olim Sanciae, nobis nuper exhibita continebat, quod dudum ante ipsius Clarae religionis ingressum, et assumptum ipsius religionis habitum regularem, carissima in Christo filia Ioanna regina Siciliae illustris habens ad ipsam Claram, olim Sanciam reginam, benevolentiae specialis affectum, conformando vota sua super his dispositioni et beneplacito clarae memoriae Roberti Siciliae avi sui, et eiusdem olim Sanciae reginae viri, in suo ultimo per eum condito legitime testamento expressis, praefatae tunc Sanciae quascumque donationes et concessionem factas

et indultas eidem, tam per ipsum Robertum regem avum suum, dum viveret, quam per eam, de quibuscumque terris, castris, casalibus et bonis feudalibus, tam de regni demanio ex certa ipsius Ioannae reginae scientia, ac lege, constitutione et ordinatione, quae alienationem demaniorum prohibet fieri, et quod demanio existant, non obstantibus quoquomodo, quas in ea parte de ipsa certa scientia sustulit, ac iuribus et efficacia vacuaverat, quam de ipsis Roberti regis avi sui, et suas manus suis vicibus rationabiliter devolutis, nec non de quibusvis terris, castris, casalibus ad manus regalis curiae, sive ipsius Ioannae reginae legitime devolvendis, sive in excambium dictarum terrarum demanii, sive in assecutionem provisionum, quas praefata olim Sancia habebat ab ipsa regali et eiusdem Ioannae reginae curia quocumque modo concessis, et insuper omnes et singulas provisiones et stabilitiones, iura et indulta concessionemque alias eidem Sanciae reginae factas, super quibuscumque causis, rebus atque negotiis, tam per ipsum Robertum regem dum viveret, quam per eandem Ioannam reginam postmodum sub quacumque forma et expressione verborum, ac litteras, privilegia et indulta proinde concessa cuiuscumque continentiae seu tenoris existerent, eorumque substantiam et effectum, etiamsi foret expediens quod fieret de illis in suis litteris expressa mentio ac etiam specialis, per speciale privilegium, de certa ipsius Ioannae reginae scientia, motu libero, gratia speciali et dominica potestate, ac de consilio et assensu omnium gubernatorum et administratorum suorum ratificavit et approbavit, ac specialis confirmationis suae praesidio communivit, illaque rata et firma esse decrevit, et obtinere incommutabilem firmitatem, iuxta illorum mentem et seriem, de praedicta ipsius certa scientia declaravit, reservato per eandem reginam sibi, suisque haeredibus et successoribus specialiter et expresse, quod

dato prius praefatae Clarae, olim Sanciae reginae, pro illis ex praedictis castris, terris seu civitatibus, quae de mero demanio regio non existant, eidem Ioannae reginae, suisque haeredibus et successoribus antedictis sit licitum bona ipsa demanialia ad sui demanium revocare, prout haec et alia circa illa in quibusdam patentibus litteris exinde confectis, praefatae Ioannae reginae sigillo munitis, quarum tenorem de verbo ad verbum praesentibus inseri fecimus, plenius et serius continetur.

Eas ab Apost. Sede validari petit Sancia:

§ 2. Quare praefata Clara, olim Sancia regina, nobis humiliter supplicavit, ut ratificationem, approbationem et confirmationem huiusmodi, ac aliis per eandem Ioannam reginam super his factis et contentis in litteris antedictis, apostolicae confirmationis robur adicere de benigne apostolica dignaremur.

Quod concedit Pontifex

§ 3. Nos itaque ipsius Clarae, olim Sanciae, devotis in hac parte supplicationibus annuentes, ratificationem, approbationem et confirmationem huiusmodi, et alia in litteris praefatis contenta rata et grata habentes, illa auctoritate apostolica ex certa scientia confirmamus, et praesentis scripti patrocinio communimus. Tenor autem datarum litterarum talis est.

Ioannae reginae litterae.

§ 4. Ioanna Dei gratia regina Hierusalem et Siciliae, ducatus Apuliae et principatus Capuae, Provinciae et Forqualquerii ac Pedemontis comitissa, universis praesens privilegium inspecturis tam praesentibus, quam futuris. Officium filialis reverentiae admonet, et charitatis affectus signanter inducit, ut inclitae dominae Sanciae Dei gratia Hierusalem et Siciliae reginae reverendae dominae matris nostrae, potestatis nostrae praesidium commoda studiose promoveat, et eius augmenta cum solerti attentione producat. Hinc itaque considerationis instinctum, ac habentes ad ipsam reginam matrem nostram specialis benevolentiae zelum; quo interne movemur eius compendia promovere, conformando in hac parte vota nostra dispositioni et

beneplacitis clarae memoriae domini avi nostri Hierusalem et Siciliae regis illustris, in suo ultimo per eum condito legitime testamento, praefatae reginae matri nostrae quascumque donationes et concessionem factas et indultas sibi tam per ipsum dominum avum nostrum, dum viveret, quam per nos de quibuscumque terris, castris atque casalibus et bonis feudalibus tam de regni demanio, ex certa nostra scientia, ac lege, consuetudine et ordinatione, quae alienationem demaniorum fieri prohibet, et quod demanio existant, non obstantibus quoquomodo, quas in hac parte de ipsa certa scientia nostra tollimus, ac viribus et efficacia vacuamus, quam ad ipsius domini avi nostri, et nostras manus suis vicibus rationabiliter devolutis, necnon de quibusvis terris, castris atque casalibus, et bonis specialiter vel generaliter in suis casibus ad manus regalis curiae, seu nostras legitime devolvendis, sive in excambium ipsarum terrarum demanii, sive in assecutionem provisionum, quas habebat et habet ab ipsa regali curia, et nostra, seu aliter quocumque modo concessis, et insuper omnes et singulas provisiones ac stabilitiones, iura et indulta et concessionem alias factas ipsi dominae matri nostrae super quibuscumque causis, rebus atque negotiis tam per ipsum dominum avum nostrum, quas nos (1) postmodum sub quacumque forma et expressione verborum, eorumque litteras, privilegia et indulta proinde concessa, cuiuscumque sint continentiae seu tenoris, eorumque substantiam et effectum etiam si foret expediens, quod fieret de illis praesentibus expressa mentio, ac etiam specialis huiusmodi privilegii serie, de certa nostra scientia, motu libero, gratia speciali et dominica potestate, de consilio et assensu omnium gubernatorum et administratorum nostrorum ratificamus et approbamus, ac specialis nostrae confirmationis praesidio communimus, illaque

(1) Leg. f. quam per nos.

rata et firma esse decernimus, et obtinere incommutabilem firmitatem iuxta illorum mentem et seriem, de ipsa nostra certa scientia declaramus: volentes et de ipsa certa nostra scientia decernentes expresse, quod huiusmodi nostrae ratificatio, approbatio et confirmatio, ac decretum et declaratio eidem reginae matri nostrae perpetuo et efficaciter et incommutabiliter sint reales, illaque efficaciam, vigorem, effectum realem habeant ac etiam efficacem, ac si omnia ipsa donationes, concessionem et dationes, privilegia, indulta et literae essent de verbo ad verbum, ac specialiter et expresse contenta et declarata praesentibus et serius annotata, et ad eorum quodlibet accessisset nostra confirmatio specialis, et pro maiori efficacia et robore praemissorum volumus et sancimus expresse de eadem certa nostra scientia, ut iam dictis nostris confirmationi, ratificationi et approbationi, ac declarationi et decreto nulla in contrarium iuris fictio, interpretatio vel subtilitas quomodolibet admittatur, per quas ipsis donationibus, concessionibus, dationibus, privilegiis, indultis et literis, ac praesentibus nostris confirmationi, approbationi ac declarationi et decreto, seu eorum alicui, quocumque colore sive praetextu possit quomodolibet derogari, cum existat nostrae firmae concedentis (sic) intentio, a cuius mente non iuste receditur, quod ipsae donationes, concessionem, dationes, privilegia, indulta et literae, et praesentes nostrae confirmatio, ratificatio, approbatio ac declaratio et decretum valida rataque permaneant et successivis temporibus inconcussam obtineant roboris firmitatem, cuiusvis obviantis et turbinis repulsiva lege, capitulis, constitutione quibuscumque contrariis, quae in hoc casu de ipsa nostra scientia tollimus, et viribus et efficacia vacuumus, his non obstantibus aliquatenus in adversum, ut ex his erga dictam dominam matrem nostram in virtuosis actionibus nostrae sinceritatis affectio signanter vigeat, ac

firmitate laudabilique primordio praemissis omnibus praesidialis adiectio assistentis firmitatis accedat. Et quia inter praedicta bona feudalia concessa praedictae reginae aliqua castra, terrae, seu civitates, de mero nostro demanio esse censentur, sicque nobis, nostrisque haeredibus et successoribus reservamus specialiter et expresse, quod, dato prius reginae praefatae competenti et aequivalenti excambio de aliis bonis, quae de mero demanio non existunt, licitum sit nobis, nostrisque haeredibus et successoribus bona ipsa demanialia ad nostrum demanium revocare: in cuius rei fidem perpetuamque memoriam, et dictae reginae cautelam praesens privilegium exinde fieri et pendenti excellentiae nostrae sigillo iussimus communiri. Datum Neapoli per manus Arnulphi Cumani de Neapoli iuris civilis professoris, viceprotonotarii regni Siciliae, anno Domini MCCCXLIV, die XI ianuarii, duodecima indictione, regnorum nostrorum anno I.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Avenione decimo nono kalendas februarii, pontificatus nostri anno tertio.

Dat. die 14 ianuarii 1345, pont. anno III.

VII.

Reformatio Ordinis fratrum Servorum Beatae Mariae Virginis circa prioris generalis et aliorum priorum et definitorum munera et electiones, capitulorumque generalium et provincialium celebrationem.

SUMMARIUM

Proemium. — 1. Huius ordinis reformatio a Benedicto XII duobus S. R. E. cardinalibus commissae: — Ab his nonnulla con-

fecta capitula; — 2. Et a Clemente PP. confirmata. — 3. De capitulo generali quolibet triennio celebrando: et vocalibus. — 4. De capitulis provincialibus. — 5. De priore generali eligendo vel confirmando. — 6. Qui eligi nequeant in priorem generalem. — 7. De definitibus provincialium eligendis. — 8. De priorum provincialium electione. — 9. De prioribus conventualibus eligendis et confirmandis. — 10. Prioris provincialis officium quolibet triennio expleatur. — 11. Definitores quando iterum eligi possint. — 12. Priorum conventualium officium quanto tempore duret. — 13. Iuramentum a priore generali, a definitibus, aliisque prioribus emittendum. — 14. Munera nec danda, nec accipienda.

Clemens episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Regimini universalis Ecclesiae, quamquam immeriti, disponente Domino, praesidentes, curis continuis angimur et assidua meditatione pulsamur, ut religiosorum quorumlibet status, auctore Domino, salubriter dirigatur, et ne loca religiosorum eorumdem, eorumque personae propter altercationes, quas inter eos interdum suscitari contingit, subeant spiritualiter et temporaliter detrimenta, sed potius quorumlibet Ordinum professores in tranquillitate mentis et corporis, devotum et gratum, prout ad id se dedicant, impendant Domino famulatum, libenter nostrae provisionis remedium adhibentes.

Huius ordinis reformatio a Benedicto XII duobus S. R. E. cardinalibus commissae.

§ 1. Dudum siquidem pro parte quorundam fratrum Servorum Sanctae Mariae Ordinis sancti Augustini proposito in consistorio coram felicis recordationis Benedicto Papa XII, praedecessore nostro, quod quondam Petrus de Tuderto, prior generalis fratrum dictorum Servorum, in regimine et administratione sua male et partialiter se habebat, propter quod status praedictorum fratrum in spiritualibus et temporalibus reformatione non modica indigebat; praefatus praedecessor volens de his super quibus eorumdem fratrum

status reformandus existeret plenius informari, praedictum Petrum et nonnullos alios priores et fratres eorumdem Servorum, de quibus visum sibi fuit expedire, pro reformatione huiusmodi facienda, ad Sedem Apostolicam fecit personaliter evocari, eisque venientibus ad Sedem antedictam, venerabilibus fratribus nostris Petro Praenestino et Bertrando Ostiensi episcopis commisit oraculo vitae vocis, ut partes ipsas super iis, quae ad reformationem praedictam spectarent, ad concordiam reducerent, et quaecumque super his facerent, eidem praedecessori postea fideliter referre curarent. Coram quibus Petro et Bertrando episcopis, praefatis Petro generali, et aliis prioribus ac fratribus, ut praemittitur, evocatis, personaliter comparentibus et exhibentibus nonnulla capitula, secundum quae statim dictorum fratrum Servorum reformatione indigere dicebant, super iis, quae coram ipsis super reformatione huiusmodi dicere et proponere voluerunt, dictoque praedecessore nostro postea, sicut Domino placuit, sublato de medio, nobiscum, divina favente clementia, ad apicem summi apostolatus assumptis, et praemissis pro parte dictorum Petri generalis et aliorum priorum et fratrum propositis coram nobis;

§ 2. Nos ad reformationem status dictorum fratrum sollicitis studiis intendentes, praefata capitula cum eisdem Petro et Bertrando episcopis examinavimus diligenter. Et tandem nonnulla, quae pro reformatione salubri status dictorum fratrum, suadente utilitate et necessitate urgente, expedire cognovimus, statuenda providimus, inter ac per eosdem fratres Servorum perpetuis futuris temporibus observanda.

§ 3. Statuimus igitur, quod per eosdem fratres, per quos omni anno celebrare consuevit dictorum fratrum capitulum generale, ex nunc de triennio in triennium tantum generale capitulum celebretur, ad quod teneantur venire prior

Ab his nonnulla confecta capitula;

Et a Clemente PP. confirmata.

De capitulo generali quolibet triennio celebrando, et vocalibus

generalis, qui est et pro tempore fuerit, et omnes priores provinciales, necnon et studiorum generalium lectores in sacra theologia legentes, et etiam priores conventuales et discreti, prout pro commoditate ipsorum fratrum generale capitulum de ipsis conventualibus prioribus et personis discretis salubriter duxerit ordinandum.

De capitulis provincialibus.

§ 4. Praeterea statuimus, quod in qualibet provincia eorundem fratrum provinciale capitulum anno quolibet celebretur, ad quod veniat prior provincialis et priores conventuales seu locales, lectoresque in quacumque facultate legentes, et duo fratres discreti de singulis conventibus sive locis illius provinciae, electi a maiori parte conventus, qui duodecim fratres tantum vel minus habebunt, unum fratrem discretum dumtaxat ad ipsa capitula provincialia mittere teneantur. In his autem provincialibus capitulis prior generalis interesse, vel suum generalem vicarium ad ea mittere valeat, sicut eidem priori visum fuerit expedire, et eisdem capitulis assistat idem prior vel vicarius in correctionibus aliis opportunis. In eisdem autem capitulis provincialibus eligantur studentes Parisiis quotiens fuerit opportunum.

De priore generali eligendo vel confirmando.

§ 5. Statuimus etiam, quod ex nunc prior generalis, qui erit pro tempore, in quolibet generali capitulo, de triennio in triennium, ut praemittitur, in posterum celebrando, sine requisitione aliqua, primo et ante omnia suo officio renunciare teneatur in manibus definitorum generalis capituli, quod si non fecerit, privatus sit eodem officio ipso facto. Postquam vero renunciaverit, possit pro ipsius meritis vel demeritis, definitorum ipsius generalis capituli arbitrio, in eodem generalis prioris officio dimitti, vel ab eo penitus amoveri, et in locum ipsius alius idoneus per dictum capitulum subrogari, et in casu, quo, ut praemittitur, amoveretur vel renunciare contemneret, per ipsum capitulum alius in priorem generalem sufficiens

et idoneus eligatur. Eisdem fratribus auctoritate apostolica de speciali gratia concedentes, quod priores generales dictorum fratrum, qui erunt pro tempore, postquam, ut praemissum est, et alias iuxta morem hactenus inter eos observatum, electi fuerint, et per generale capitulum approbati, eo ipso veri priores generales dictorum fratrum sint effecti, et administrandi licentiam, curamque animarum habeant, ac in omnibus pro ipsorum fratrum prioribus generalibus perinde habeantur, ac si ab Apostolica Sede confirmationis literas habuissent.

§ 6. Nullus tamen nisi expresse professus fuerit, et qui inter dictos fratres non steterit ad minus per viginti annos continuos, in priorem generalem eorundem fratrum eligi valeat aut assumi.

§ 7. Ordinamus insuper, ut amodo singularum provinciarum praedictarum fratres eligant unum fratrem providum et maturum in definitorum pro generali capitulo, et fiat huiusmodi electio in provinciali capitulo, quod immediate praecedet capitulum generale: definitores vero pro capitulis provincialibus eligantur a fratribus, in eisdem capitulis provincialibus congregatis.

§ 8. Statuimus etiam, quod fratres cuiuslibet provinciae post primum generale capitulum per ipsos celebrandum, quamcitius poterunt, in aliquo loco eiusdem provinciae ad hoc apto et idoneo, suum celebrent provinciale capitulum hac vice congregandum, prout in dicto generali capitulo fuerit ordinatum, in quo unum ex dictis fratribus sufficientem et idoneum, in suum provincialem priorem eligant, qui sic electus et constitutus, infra mensem, a tempore electionis et constitutionis huiusmodi, consentire, et confirmationem a dicto priori generali vel eius generali vicario petere humiliter non omitat: quam quidem electionem, si canonica fuerit, idem prior generalis vel eius generalis vicarius, quem idem prior genera-

Qui eligi nequeant in priorem generalem.

De definitoribus provincialibus eligendis.

De priorum provincialium electione.

lis iuxta modum infrascriptum deputare habebit, ultra mensem a die, qua petita fuerit, non differat confirmare. Quod si ex iusta et rationabili causa idem prior generalis seu eius vicarius munus confirmationis denegaverit, causam seu causas huiusmodi, suis publicis et authenticis literis teneatur expedire, et electoribus, qui eum elegerunt, intimare, et de alio sufficiente et idoneo cum consilio conventus loci, ubi dictus prior generalis vel eius generalis vicarius fuerit usque ad tunc immediate sequens capitulum utiliter providere. Circa confirmationes autem electionum priorum provincialium in posterum celebrandas, modus praedictus per omnia observetur. In primis vero provincialibus capitulis dictorum fratrum celebrandis provide ordinetur de locis, temporibus et definitoribus, necnon et aliis opportunis, pro subsequentibus provincialibus capitulis celebrandis.

De prioribus conventualibus eligendis et confirmandis.

§ 9. Statuimus insuper, quod in quolibet loco conventuali dictorum fratrum, ubi ad minus duodecim fratres fuerint, ipsi sibi eligant suum priorem conventualem, qui, infra quindecim dies post suam electionem immediate sequentes, confirmationem a priore suo provinciali devote petere debeat, et ipse prior provincialis, infra alios quindecim dies subsequentes, electionem eandem, dum tamen ipsam canonicam reperierit, debeat confirmare, vel si ipsam minus canonicam invenerit, causam seu causas, propter quas eam confirmare omiserit, exprimat, intimet et una cum consilio discretorum loci, ubi fuerit, provideat, prout supra proxime de priore provinciali extitit ordinatum.

Prioris provincialis officium quolibet triennio expleatur.

§ 10. Volumus quoque quod priores provinciales postquam tribus annis continuus in provincialatus officio praefuerint, absolvantur seu removeantur penitus ab eodem, prohibentes, quod ad idem officium saltem in eadem provincia quovis modo per alios tres annos immediate se-

quentes nullatenus assumantur, vel ad idem officium promoveantur.

§ 11. Similiter definitores generalis capituli non elegantur ad idem definitionis officium, nisi demum elapsis duobus generalibus capitulis immediate sequentibus; possint tamen alias licite in definitores provincialis capituli eligi pariter et assumi. Definitores etiam provincialis capituli ad idem officium, nisi duobus elapsis capitulis provincialibus, nullatenus assumantur.

Definitores quando iterum eligi possint.

§ 12. Priores etiam conventuales, anno vel ad longius bieunio in suis prioratibus habeant praesidere.

Priorum conventualium officium quanto tempore duret.

§ 13. Statuimus etiam quod prior generalis dictorum fratrum, qui erit pro tempore, in sui novitate, et antequam suum exequatur officium, in praesentia generalis capituli corporale ad sancta Dei Evangelia praestare debeat iuramentum, quod erit fidelis sanctae Romanae Ecclesiae, domino Papae, suisque successoribus, et in provisionibus, promotionibus, confirmationibus, repulsionibus, destitutionibus et maioribus correctionibus faciendis, sine acceptatione personarum, secundum Deum et rectam suam conscientiam et beati Augustini regulam, necnon et eorundem fratrum statuta et consuetudines laudabiliter et fideliter se habebit, et suum officium exercebit. Priores quoque provinciales in suorum provincialium capitulorum, et priores conventuales in suorum conventualium, necnon et definitores generalium capitulorum in ipsorum capitulorum generalium, et definitores capitulorum provincialium in ipsorum capitulorum provincialium praesentia iurent, quod in provisionibus et caeteris superius expressis, quantum ad ipsorum officium pertinuerit, fideliter se habebunt.

Iuramentum a priore generali, a definitoribus, aliisque prioribus emittendum.

§ 14. Hortamur insuper et monemus omnes et singulos fratres praedictos, ut nullus eorundem munera seu donaria suis superioribus, per se vel per alium audeat quomodolibet impertiri, ipsique

Munera nec danda, nec accipienda.

superiores illa recipere non praesumant. Nulli ergo, etc.

Dat. Avenione, 10 kal. aprilis, pont. nostri anno IV.

Dat. die 23 martii 1346, pontif. anno IV.

VIII.

Prohibitio dandi vel acquirendi dominium aut iurisdictionem vel praeminentiam aut obligationem super locis et castris patrimonii S. Petri, aut quoquomodo ea occupandi (1).

SUMMARIUM

Proemium. — 1. Causae sancienda legis. — 2. Prohibitio (de qua in rubrica). — 3. Poenae contra inobedientes. — 4. Annulatio omnium huiusmodi contractuum, etc. — 5, 6. Ioannis XXII hac super re constitutionem roborat. — 7. Clausulae.

Clemens episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Proemium. Etsi solertem adhibere vigilantiam, ne quarumlibet Ecclesiarum iura depereant, ex debito nostri officii teneamur; in mantenendis tamen, defendendis, recuperandisque occupatis iuribus Ecclesiae Romanae, sponsae nostrae, quae, disponente Domino, caput omnium et magistra caeteris altiori dignitate praecellens, maioribus est iuvanda praesidiis et amplioribus honoribus attollenda, esse debemus solliciti et attenti.

Causae sancienda legis.

§ 1. Ad obviandum igitur perversis illorum conatibus, qui sibi commoda, non se commodis Patrimonii B. Petri in Tuscia, quod iuris et proprietatis eiusdem Ecclesiae fore, ac eidem immediate subesse dignoscitur, applicantes temere civitates, castra et villas eiusdem Patrimonii ad eandem Ecclesiam pertinentia, eorumque dominium, superioritatem, ad-

(1) Ioannes XXII, Const. xxix, super. pag. 297, alienationes, donationes, locationes, aliae huius generis per rectores S. R. E. in Patrimonio, Tuscia, Sabinensi comitatu factae, voluit irritas.

vocationem, capitaneatum et iurisdictionem, in ipsius Ecclesiae grave praerudicium, contra constitutiones et ordinationes olim per fel. recor. Urbanum IV et Ioannem XXII, ac diversos alios Romanos Pontifices praedecessores nostros editas, non verentur diversis exquisitis coloribus occupare, et sibi in eisdem dominium, superioritatem et praeminentiam vindicare; hac perpetua constitutione sancimus:

§ 2. Ut nulla civitas vel communitas, nullaque singularis persona, cuiuscumque conditionis vel status existat, deinceps in aliquibus civitatibus, castris seu villis ipsius Patrimonii ad praedictam Romanam Ecclesiam spectantibus, dominium, superioritatem, capitaneatum, advocationem iurisdictionis seu aliquam praesidentiam seu praeminentiam, praetextu cuiuscumque venditionis, submissionis, recommendationis, concessionis, recognitionis et obligationis, contractus vel pacti aut cuiusvis alterius commercii, absque auctoritate Sedis Apostolicae speciali, recipere audeat, vel sibi dominium, praesidentiam, capitaneatum seu iurisdictionem in praedictis civitatibus, castris seu villis ex quavis occasione et causa quomodolibet vindicare: quodque civitates et singulares personae, submissiones, suppositiones et subiectiones quascumque iam in eas factas et receptas, seu de facto, cum de iure non teneant, quomodolibet attentas dimittere teneantur, nec civitates, castra seu loca alia, quae se eis, ut praemittitur, submiserunt vel quomodolibet subiecerunt, virtute submissionis et suppositionis alicuius vel cuiusvis contractus titulo, valeant retinere: nullaque universitas seu communitas civitatis, castri seu villae Ecclesiae Romanae subiecta, in terris Patrimonii constituta, alicui universitati seu communitati, vel privatae personae, cuiuscumque conditionis aut status existat, se subicere, submittere seu supponere valeat, constituendo, recognoscendo seu profitendo, se subesse alicui universitati

Prohibitio de qua in rubrica

vel privatae personae, seu ad eosdem super eos et in ipsis ac dictis civitatibus, castris et villis aliquam iurisdictionem, dominium, capitaneatum seu quamvis aliam praeminentiam pertinere.

Poenae contra inobedientes.

§ 3. Et si quae civitates, castra vel loca iam de facto ad submissionem et suppositionem aliquibus civitatibus vel privatis personis de se factam venditionis, donationis vel cuiusvis alterius contractus colore vel titulo processerunt, illa, quamvis de iure valeant, quatenus de facto processerunt, realiter et effectualiter studeant revocare, nec illis umquam utantur: nec virtute submissionum huiusmodi vel alias, illis quibus quovis titulo vel colore se submiserint, ullatenus obediant, pareant vel intendat: contrarium facientes directe vel indirecte, per se vel alios, tam illi et eorum singuli, qui in civitatibus, castris aut villis eiusdem Patrimonii vel eorum aliquo, huiusmodi dominium, superioritatem, capitaneatum, advocationem, iurisdictionem quamcumque, praeminentiam seu praesidentiam sine licentia Sedis Apostolicae speciali recipient in futurum; et qui iam ex quocumque contractu vel obligatione receperunt, seu quavis usurpatione quomodolibet occupaverunt, nisi sic recepta et occupata infra duorum mensium spatium, postquam praesens constitutio ad eorum notitiam pervenerit, vel per eos steterit, quominus valeat pervenire, dominium seu praesidentiam, superioritatem, capitaneatum, advocationem, iurisdictionem quamcumque seu praeminentiam huiusmodi realiter dimiserint cum effectum, illa nullo umquam tempore absque ipsius Sedis licentia resumpturi; quam illi, qui se submiserint, seu subiecerint, ut praefertur, simili modo cuiuscumque dignitatis, status, ordinis vel conditionis existant, singulares personae sententiam excommunicationis incurrant, ac terrae ipsorum, ubicumque fuerint, ecclesiastico interdicto subiaceant ipso facto. Civitates autem, castra et villae, quae in antea se submittent, supponent seu subicient, et quae submis-

sionem, suppositionem seu subiectionem huiusmodi recipient, seu quomodolibet occupabunt, civitates quoque, castra, et loca quaecumque, quae se iam quovis colore vel titulo, ut praemittitur, submiserunt et subiecerunt, ac civitates quae submissiones et subiectiones huiusmodi receperunt, nisi infra praedictum duorum mensium spatium ab omni effectu dictae submissionis et subiectionis realiter destiterint, ipsis ulterius non usuri, seu contra constitutionem et inhibitionem nostram venire directe vel indirecte, per se vel alium seu alios attentabunt, ecclesiastico subiaccere decernimus interdicto. Et nihilominus omnibus indulgentiis, privilegiis ac gratiis, necnon feudis, bonis et honoribus et iuribus quibuscumque, quae ab eadem Romana et aliis Ecclesiis obtinent, privamus, et privatos et privata volumus esse ipso facto: non obstantibus si eis vel eorum aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod excommunicari, ipsorumque terrae et loca ecclesiastico interdicto supponi non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum, de huiusmodi ac eorum personis, locis, ordinibus et nominibus propriis mentionem.

§ 4. Nos insuper omnes submissiones et subiectiones et suppositiones super praedictis factas, et obligationes, pacta seu conventiones, sub titulo venditionis vel cuiusvis alterius contractus quomodolibet initas et habitas, et quascumque poenas adiectas et iuramenta praestita super illis, sub quibuscumque modis et forma vel expressione verborum (praesertim cum in praerudicium eiusdem Ecclesiae redundent, ac iuramentum vinculum iniquitatis esse non debeat) decernimus fore nulla, vacua, irrita et inania, et nullius existere firmitatis, et quatenus ad illa de facto processum extitit, tollimus et revocamus omnino, et viribus vacuumus.

§ 5. Caeterum, cum praefatus Ioannes Papa XXII, praedecessor noster, dudum

Annulatio omnium huiusmodi contractuum, etc.

Ioanne XII
hac super re
constitutionem
roborat.

universis et singulis, tam clericis quam laicis, cuiuscumque status, ordinis, conditionis, praemiuntiae vel dignitatis existerent, etiam si pontificali vel imperiali seu regali, vel quavis alia dignitate fulgerent, ac omnibus principibus, ducibus, marchionibus, comitibus, baronibus, nobilibus ac potestatibus, capitaneis et aliis officialibus quibuscumque, comitibus et populis civitatum, terrarum, castrorum et aliorum quorumcumque locorum ubicumque consistentium, et omnibus aliis quibuscumque, auctoritate apostolica, inhibendum per suas literas vim constitutionis habentes duxerit, et mandandum ne per se vel alios, directe vel indirecte, Patrimonii, Romandiolae, Marchiae Anconitanae, ducatus Spoletani, Campaniae Maritimaeque ac Massae Trebariae provinciae, Venaisini et Urbinatus, olim comitatus, ac Urbinatensis et Ravennatensis civitates, et alias terras, civitates, castra, villas et loca quaecumque ad eandem Romanam Ecclesiam pertinentes, vel ipsorum aut alicuius eorum partem occupare, invadere aut turbare, seu fidelibus eorumdem iniurias, damna seu violentias irrogare, aut occupantibus, invadentibus, turbantibus, vel iniurias, damna seu violentias irrogantibus publice vel occulte assistere, aut auxilium, consilium vel favorem, directe vel indirecte, publice vel occulte, per se vel per alium seu alios praestare praesumerent quoquomodo in omnes et singulos, contra inhibitionem et mandatum huiusmodi venire aut attentare, per se vel per alios, praesumentes, tam clericos quam laicos, etiam si, ut praedicatur, pontificali aut imperiali seu regali vel alia quavis dignitate fulgerent, de fratrum suorum consilio, excommunicationis, quam eo ipso incurrerent, sententiam promulgavit, ipsorumque terras necnon quilibet universitates, communitates et populos ipsorum, civitates, terras, castra, villas et loca in praemissis vel aliquo praemissorum culpabiles, ecclesiastico supposuit interdicto, et eos ac ipsorum

quemlibet omnibus privilegiis, indulgentiis, gratiis et immunitatibus realibus et personalibus ab eadem Ecclesia et imperio Romano concessis eisdem, omnium etiam feudorum, honorum, honorum, officiorum, iurium et iurisdictionum, quae ab Ecclesia et imperio praedictis obtineant, de ipsorum fratrum consilio, auctoritate privavit supradicta, ipsos ad illa et similia, et quaelibet alia, eorumque filios et nepotes ad quaelibet beneficia ecclesiastica, dignitates, personatus et officia cum cura vel sine cura, quovis nomine censeantur, auctoritate qualibet obtinenda usque ad tertiam generationem exclusive reddendo inhabiles et indignos;

§ 6. Nos per praemissa vel quaecumque alia, inhibitioni, mandato, poenis et sententiis per ipsum praedecessorem factis et promulgatis, ut superius est expressum, aliisque contentis in literis supradictis, non intendimus in aliquo derogare, sed inhibitionem, mandatum, poenas et sententias, per praesentem constitutionem nostram, roboramus, et in sui vigoris efficacia volumus et decernimus permanere.

§ 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae privationis, admonitionis, revocationis, roborationis, voluntatum et constitutionum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Dat. Avenione, 16 kalendas augusti, pontificatus nostri anno quinto.

Dat. die 17 iulii 1346, pontif. anno v.

IX.

*Confirmatio
actorum concilii Posoniensis (1).*

SUMMARIUM

Concilium hoc celebratum Posonii, legato Sedis Apost. praesidente. — Quae in eo sanc-

(1) Ex Raynaldo ad annum 1346, § 73.

cita sunt, ab eadem Sede confirmari petunt. — Quod concedit Clemens. — Acta concilii. — 1. Proœmium. — 2. De non offendendis praelatis. — De cultu praelatis debito. — Eos offendentibus obiectum anathema. — 3. Ut nulla ecclesiastica persona praebeat auxilium, consilium vel favorem alicui laico contra Ecclesias, ecclesiasticasque personas. — 4. Ne quis recipiat ecclesiasticum beneficium de manu laici. — 5. De non occupandis et restituendis bonis ecclesiasticis. — 6. De poena publicorum concubinariorum. — 7. De prohibita deprædatione. — 8. De his qui contumaciter sustinent excommunicationem. — 9. Ne aliqua fidelis alicui infideli matrimonialiter copuletur. — 10. De observantia mandatorum Apostolicae Sedis, et legatorum ipsius. — 11. Clausulae.

Clemens episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Petitio pro parte venerabilis fratris nostri Apetzconis episcopi Lubucensis nobis exhibita continebat, quod dudum bonae memoriae Gentilis tituli Sancti Martini in Montibus presbyter cardinalis, in regno Hungariae ac provincia Poloniae, infra quam Ecclesia Lubucensis existit, ac quibuscumque aliis terris eidem regno adiacentibus, auctoritate Sedis Apostolicae, plenae legationis fungens officio, in concilio videlicet per eum apud Posonium Strigoniensis dioecesis constitutum, in dicto regno Hungariae celebrato, nonnullas constitutiones pro libertate ac utilitate Ecclesiarum ac earum praelatorum et aliarum personarum ecclesiasticarum, infra fines legationis suae consistentium, edidit utiles et salubres inhibitiones, prohibitiones, decreta, interpositiones ac excommunicationis, suspensionis et interdicti sententias, et nonnullas poenas alias continentes, prout in literis praefati Cardinalis inde confectis, ipsius sigillo munitis, quarum quidem constitutionum certa capitula de verbo ad verbum praesentibus inseri fecimus, continentur. Quare, pro parte dicti episcopi nobis extitit humiliter supplicatum ut capitula praedicta et

omnia in eis contenta, cum praefatae litterae timeantur vetustate consumi, foleire apostolico munimine dignaremur; nos igitur Ecclesias et earum praelatos ac personas ecclesiasticas praedictos, in suis libertatibus ac utilitatibus, quantum cum Deo possumus, confovere volentes, ipsius episcopi supplicationibus inclinati, capitula praedicta rata et grata habentes, illa auctoritate apostolica ex certa scientia confirmamus, et praesentis scripti patrocinio communimus; tenores autem dictorum capitulorum tales sunt:

In nomine Domini amen: anno eiusdem 1309, indictione vii, pontificatus domini Clementis Papae V anno sexto. Incipiunt constitutiones editae per reverendum dominum patrem Gentilem, Dei gratia tituli Sancti Martini in Montibus presbyterum cardinalem, in regno Hungariae, Poloniae ac partibus illis conterminis Apostolicae Sedis legatum; et primo proœmium super statu regni: Frater Gentilis, miseratione divina, tituli Sancti Martini in Montibus presbyter cardinalis, Apostolicae Sedis legatus, ad futuram rei memoriam.

§ 1. Varietati morborum diversa medici medicamenta propinant, et ipsorum morborum qualitatibus, secundum artis peritiam, efficacibus remediis exquisitis, aliquibus gravioribus ferrum adhibent, quibusdam ignem adiciunt; aliis vero, qui levi possunt fomento sanitatem recipere, facilia medicamentorum antidota subministrant; sic et Dominus noster Iesus Christus, sub figura Samaritani, medici formam assumens, vulneribus infudit vinum et oleum sauciati. Nos itaque ad regnum Hungariae, ab eo qui pacifici Regis et summi Medici locum tenet in terris, cum plenae legationis officio, licet immeriti, destinati, attendentes regnum ipsum infirmitatibus variis et gravibus laborare, ac propterea informati exemplo Domini Iesu medicorum praecipui, diversitati infirmitatum huiusmodi, etsi non omnibus, magis tamen lethalibus cupientes diversas

Quae in eo
sancta sunt ab
eodem Sede
confirmari peti-
tum.

Quod concedit
Clemens.

Acta concilii.

Proœmium.

et congruas adhibere medelas, infrascriptas constitutiones, de praelatorum dicti regni ac per nos concilii congregati consilio et assensu, auctoritate qua fungimur, duximus promulgandas.

De non offendendis praelatis.

§ 2. Cum Apostolicam Sedem, in qua Christus catholicae fidei posuit fundamentum, christianorum matrem esse voluerit et magistram, non est dubium quin Christus ipse graviter offendatur, si matrem filius, et magistram discipulus dehonorat. Quia igitur ipsi Apostolicae Sedi non est possibile cunctos filios et devotos materno affectu et suo magisterio praesentialiter confovere, debitum apostolicae servitutis explere nititur per episcopos, immo per archiepiscopos nonnunquam et per legatos a latere suo missos, quos, quia eius privilegio gaudent cuius legatione funguntur, a cunctis Christi fidelibus, tamquam Apostolicam Sedem, immo Christum qui in eis se recipi et audiri, honorari convenit et foveri. Verumtamen fuerunt et sunt nonnulli, quos termini nostrae legationis includunt, sicut fide digna relatione percepimus, qui, licet glorientur nomine christiano, ad ipsum tamen Christum et Apostolicam Sedem debitam reverentiam non habentes, episcopos, archiepiscopos et legatos huiusmodi, doctores catholicae fidei et magistros, ipsius Christi vere vicarios et legatos, hostiliter insequi ausu sacrilego, capere et percutere, quandoque nequiter carceri mancipare, nonnunquam inhumaniter perimere non verentur. In quo, quantum Christi fidei devotio minoratur, evidenter intelligit qui prudenter attendit. Proinde nos, qui, ex iniuncto nobis legationis officio, Sedem Apostolicam, licet immeriti, repraesentamus, cupientes omnes et singulos nostrae legationi commissos de tam nefandis excessibus coercere, praesenti decreto statuimus ut nullus de caetero, in Dei offensam, Apostolicae Sedis contemptum et catholicae fidei laesionem, praesumat tantum facinus attentare. Si quis autem, propriae inimicus salutis, reve-

rentia religionis reiecta, divinis et humanis legibus in civili damnatione calcatis, praemisum scelus exercere praesumpserit, per se vel per alium, publice vel occulte, eum excommunicatum et a totius Christianitatis consortio separatam publice nunciantes, qua fungimur auctoritate, privamus omnibus privilegiis, indulgentiis, fendis, gratiis et beneficiis quibuscumque ei ab Ecclesia quacumque concessis; omnibus ad quos pertinet eorum ordinatio seu dispositio disponendi potestatem liberam concedentes, terram suam nihilominus et quamlibet aliam, quae sibi adhaerere praesumpserit, interdicto ecclesiastico supponentes. Et, ne minus vindictae quam excessus memoria prorogetur, decrevimus ut filii talium in clericorum collegium nullatenus admittantur, nec in domibus regularibus alicuius praelationis assequantur honorem, quod contra factum fuerit irritum decernentes, nisi cum eis per Apostolicam Sedem vel legatum de latere fuerit dispensatum. Et quia dignum est ut is qui tot praesumat offendere, poena multiplici castigetur, omnes eorum vassallos, castellanos, comites, iobagiones (1) et officiales alios quovis nomine censeantur, a fidelitate, homagio et qualibet alia praestatione qua eis tenebantur astricti, qua fungimur auctoritate, absolvimus, donec ad gremium Sanctae Matris Ecclesiae humiliter redeuntes, absolutionis beneficium mernerint obtinere. Quod si eis in praedicta excommunicatione manentibus adhaerere forte praesumpserit, illos eadem cum ipsis poena statuimus excommunicationis involvi. Caeterum, ut dictorum sacrilegorum poena sit aliorum cautela, inhibemus venerabilibus in Christo archiepiscopis et episcopis et aliis Ecclesiarum praelatis, eorumque vicem gerentibus, et ecclesiasticis personis saecularibus et religiosis, necnon Ecclesiarum capitulis et conventibus, exemptis et non exemptis, Cisterciensis, Praemonstratensis, Sancti Benedicti, Minorum, Prae-

(1) Iobagiones, militiae genus. Ducange.

Eos offendentes obiectum anathema.

dicatorum, Sancti Augustini et aliorum Ordinum, necnon magistris, praeceptoribus et fratribus Militiae Templi, Sancti Ioannis Hierosolymitani hospitalis et B. Mariae Theutonicorum sub nostra legatione manentibus, non obstantibus aliquibus privilegiis, indulgentiis et litteris eis vel eorum aliquibus aut ipsorum Ordinibus a praefata Sede concessis, ne ipsi vel eorum aliquis vel aliqui corpora illorum, qui sine digna et debita satisfactione decesserint, tumulare aut tumultuati eorum quoquomodo interesse praesumant. Si quis autem praedictorum contra praemissam inhibitionem nostram venire tentaverit, excommunicationis vinculo se noverit innodatum, maiori poena pro tanta inobedientia puniendum, et loca nihilominus, in quibus talia corpora sepulta fuerint, ecclesiastico supposita interdicto. Publicata Posonii, quarto idus novembris.

Ut nulla ecclesiastica persona praestet auxilium, consilium vel favorem alicui laico contra Ecclesias, ecclesiasticasque personas.

§ 3. Illi procul dubio sunt maiori poena plectendi, qui nituntur offendere, quod totis suis viribus defendere tenebantur. Cum igitur personae ecclesiasticae singulariter teneantur tueri Ecclesiam, a qua suam tuitionem recipiunt, praesenti decreto statuimus, ut nulla ecclesiastica persona exempta vel non exempta cuiuscumque praeminentiae, status aut dignitatis existat, etiamsi pontificali fulgeat dignitate, praestare alicui laico, cuiuscumque dignitatis aut conditionis existat, contra Ecclesias, ecclesiasticasve personas consilium, auxilium vel favorem publice vel occulte. Si quis autem (1), hoc ecclesiastico honore postposito, contra tam salubre statutum venire praesumpserit, ipso facto sententiam excommunicationis incurrat. Et nihilominus si inferior episcopo fuerit, episcopus suus contra eum ad privationem ecclesiastici commodi et honoris procedere: si vero episcopus metropolitanus, sui suffraganei excessum huiusmodi teneantur, quam cito commode

(1) Leg. forsitan, Si quis autem, ecclesiastico honore postposito, contra hoc tam salubre, etc.

Bull. Rom. Vol. IV.

62

poterunt, Sedi Apostolicae nunciare. Publicata Posonii iv idus novembris.

§ 4. Praesentis constitutionis auctoritate, sacro approbante concilio, inhibemus, ne quis archiepiscopatum, episcopatum, dignitatem aliquam inferiorem, personatum, parochialem Ecclesiam cum cura, vel sine cura, beneficium aliquod ecclesiasticum, seu alicuius praedictorum administrationem vel detentionem, de manu laicali recipere, vel iam recepta retinere sub quovis colore praesumat. Si quis autem contra fecerit, vel sic receptum beneficium eo ipso, et nisi locum, quem sub crimine tantae inobedientiae tantaeque ambitionis taliter iam recepit, vel in futurum recipiet, resipiscendo deseruerit liberaliter infra duorum mensium spatium a publicatione constitutionis praesentis, quoad iam recepta, a receptionis vero tempore quoad ea, quae deinceps continget sic recipi, numerandum, ad quodlibet aliud inhabilis ipso facto reddatur, itaut ad dignitatem vel beneficium ecclesiasticum nullo unquam tempore, absque dispensatione Apostolicae Sedis vel nostra, eligi valeat vel assumi. Insuper, ut quantum excesserit, poena docente recognoscat; si quam dignitatem, personatum vel beneficium aliquod cum cura vel sine cura sic recipiens, vel detinens, et, ut praemittitur, non dimittens, canonice forsitan obtineat, ea sit praesentis constitut. vigore ipso facto privatus: indignum enim fore censemus, ut ecclesiastico beneficio gaudeant, qui eam (Ecclesiam?) tam nefandis ausibus despectui habuerunt. Iniungimus quoque, et in virtute sanctae obedientiae, necnon sub excommunicationis poena praecipiendo mandamus omnibus et singulis, tam clericis, quam laicis, rusticis, iobagionibus, vassallis, castellanis, comitibus et officialibus aliis quocumque modo subiectionis astrictis dignitati, personatui vel beneficio taliter occupatis, quod occupatori vel detentori praedictis in nullo pareant vel intendant. Qui vero temere contrafecerit, si universitas fuerit, interdicti; si autem

Ne quis recipiat ecclesiasticum beneficium de manu laicali.

singularis persona, excommunicationis sententiae se noverit subiacere. Publicata Posonii iv idus novembris.

De non occupanda et restituendis bonis ecclesiasticis.

§ 5. Cum multa providentia fuerit olim a felicis recordationis Benedicto Papa XI Apostolicae Sedis legato, dum in his partibus fungeretur legationis officio, constitutum, quod nullus invadere, occupare, illicite delinere praesumeret decimas, tributa, castra, villas, munitiones, possessiones et bona ad Ecclesias et pia religiosa loca, ac personas ecclesiasticas spectantia vel pertinentia quoquomodo, sententia excommunicationis prolata in huiusmodi invasores, occupatores et illicitos detentores: sed quia propter praesumptiones, et quorundam cupiditates nullus fructus hactenus aut rarus ex praedicta constitutione provenit; nos tantis animarum periculis praecavere volentes, ne tam salubre statutum videatur in desuetudinem abiisse, et ab huiusmodi praesumptoribus eius ignorantia praetendatur, praedictum statutum duximus innovandum, et ipsum in suo robore permanere ac inviolabiliter observari volentes, adiciamus, ut quicumque propter invasionem, occupationem et illicitam detentionem dictarum rerum excommunicatione, auctoritate praedicti statuti, ligatur, infra trium mensium spatium invasa, spoliata, occupata et detenta huiusmodi non restituerit spoliatis, omnes eorum vassalli, iobagiones, castellanei, comites et officiales alii quocumque nomine censeantur, et quisvis alii eis quoquomodo obnoxii a fidelitate, homagio et qualibet praestatione, qua eis iuramento, pacto, consuetudine vel qualibet alia firmitate vallata tenebantur astricti, sint absoluti et liberi praesentis auctoritate decreti, donec ad eos humiliter redeunt, satisfactionem debitam impenderint de praemissis. Quod si perseverantibus in huiusmodi contumacia et contemptu adhaeserint, quia eis in peccatis favere satagunt, excommunicationis vinculo sint ligati, et terra quae eis medio tempore obediens fuerit, ecclesiastico sup-

posita interdicto; quod interdictum omnes et singuli archiepiscopi, episcopi et alii Ecclesiarum praelati, capellae et conventus tam regulares, quam saeculares, exempti et non exempti, Cisterciensium, Praemonstratensium, Sancti Benedicti, ac Praedicatorum, et Minorum, Heremitarum Sancti Augustini, aliorumque approbatorum Ordinum, necnon magistri et praeceptores Militiae Templi et hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, ac B. Mariae Theutonicorum in virtute s. obedientiae et sub excommunicationis poena servare inviolabiliter teneantur. Et nihilominus si sine debita satisfactione decesserint, praedictorum omnium corpora perpetuo ecclesiastica careant sepultura: non enim debet illi Ecclesiae beneficium subvenire, qui, dum viveret, Ecclesiam hostiliter impugnavit. Publicata Posonii iv idus novembris.

§ 6. Almae matris Ecclesiae, quae plerumque rationabiliter ordinat et consulte, quae, suadente subiectorum utilitate, postmodum consultius ac rationabilius revocat aliquando, subtrahit, addit quandoque pariter, et commutat in melius, imitantes exempla, constitutionem bonae memoriae Philippi quondam Firmani episcopi in regno Ungariae, ac partibus aliis nostrae iurisdictioni subiectis, Apostolicae Sedis legati, contra publicos concubinariorum editam, et a felicis recordationis Benedicto Papa XI, tunc in regno et partibus supradictis legato Sedis Apostolicae, confirmatam, quibusdam additis et subtrahitis iuxta infrascriptam modificationem in posterum observari praecipimus. Ad ipsius quidem temperandum rigorem animarum zelus, quas ex illius contemptu quasi continuo peccatorum sordibus foedari conspiciamus, nos inducit, spes recuperationis hortatur. Confidimus enim, quod spirituali poena, excommunicationis videlicet, quae quamvis sine comparatione periculosior, minus tamen peccatis exigentibus formidatur, in temporalem mutata vindictam, subditorum mutabunt et mores. Decreto igitur praesenti statuimus, ut quicumque

De poena publicorum concubinariorum.

clericus contra ipsius constitutionis vigorem deinceps deliquerit, excommunicationis poena in ea contenta, propter causas praedictas, cessante, quartae partis reddituum beneficiorum suorum, praesentis constitutionis auctoritate, damnationi subiaceat. Quia vero nihil prodessent infra, nisi foret qui ea executioni mandaret, omnibus episcopis, eorumque superioribus, necnon singulis Ecclesiarum praelatis de iure vel antiqua consuetudine iurisdictionem habentibus, in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis poena, quam, si ad huiusmodi constitutionis observantiam negligentes fuerint vel remissi, ipso facto incurrant, districte praecipimus, quatenus a subditis suis, qui contra ipsam constitutionem excesserint, poenam praefatam integraliter exigant, ipsius quidem parte dimidia in exigentis, reliqua vero parte in pauperum usus, seu Ecclesiae exigenti commissae commodum convertenda. Praedicta autem condemnatio tandiu cum exactione debita repetatur, quousque mores suos et vitam, quoad praemissa, curaverint emendare: ad quod etiam corporalis poena, si superior suus expedire crediderit, indicatur. Publicata Posonii, iv idus novembris.

De prohibita depredatione

§ 7. Cum Christus vera pax de summis coelorum descenderit, ut quam mundus dare non potest, suis fidelibus pacem daret: profecto non est membrum Christi, nec eius Ecclesiae, qui pacem suam non recipit, vel qui, ne alii recipiant, suis perversis actibus, causam praestat. Cum itaque in regno Ungariae olim in pulchritudine pacis aemulus et discordiae seminator diu procuraverit optatae pacis exilium, immittendo guerrarum discrimina, et depredationes seu disturbanceones per perversos homines membra sua inhumaniter exercendo, propter quae pax et concordia extra dicti regni terminos diu, quod dolenter referimus, exulavit; nos, qui praefati regni et incolarum eius specialem curam suscepimus, ipsorum pacifico statui providere desiderabiliter affectantes, sta-

tuimus, sacro approbante concilio, ut omnes et singuli cuiuscumque dignitatis, conditionis aut status extiterint, qui in regno Ungariae praefato depredationes seu disturbanceones publicas, per quas pax et tranquillitas dicti regni, ut plurimum impeditur, per se vel per alium publice exercere, et qui aliter ipsius regni statum pacificum impedire praesumpserit, nisi per episcopum proprium monitus, ad quod ipse episcopus in virtute obedientiae teneatur, infra octo dies vitam suam melius consulte correxerit, et si clericus fuerit, exemptus vel non exemptus, beneficio privatus, ipso facto excommunicatione, qua Deus iratus animas percutit, sit ligatus. Publicata, ut supra, Posonii.

§ 8. Cum peccata tanto gravius deprimant atque laboriosius extirpentur, quanto invaluerint consuetudine longiori, praesenti constitutione, sacro approbante concilio, duximus statuendum, quod si quis clericus vel laicus cuiuscumque status vel conditionis existat, aliquam de constitutionibus nostris transgrediens, quas contra recusantes dictum Carolum pro rege naturali Ungariae recipere et habere, vel alium advocantes vel nominantes, seu recusationi, advocacy vel nominationi huiusmodi consentientes seu faventes, ac etiam contra occupatores regalium, generalium vel ecclesiasticorum bonorum, contra eos quoque, qui in regem praedictum, archiepiscopos, episcopos vel legatos manus iniecerint violentas, necnon contra occupatores et detentores sacrae coronae, eorumque fautores edidimus, maioris excommunicationis sententiam in praefatis constitutionibus seu aliqua eorum contentam, quod absit, incurrerit, quam citius commode poterit, cum debita instantia illius absolutionem efficaciter obtinere procuret: qui vero, concepta malitia sive damnosa negligentia, excommunicationem huiusmodi per annum substinuerit animo indurato, contra eum per praelatum, ad quem de iure pertinere dignoscitur, seu per inquisitores haere-

De his qui contumaciter sustinent excommunicationem

ticae pravitatis, bonis pro facto (1) iure confisatus ipsius, tamquam contra haeticum procedatur. Publicata Posonii, quarto idus novembris.

§ 9. Ut fides catholica, quae scissuram erroris cuiuslibet aspernatur, nullius schismatis vel fermenti pravitatis haeticae maculetur, de consilio et assensu praesentis concilii perpetuo prohibemus edicto, ut nullus nostrae legationis subiectus, qui vult reputari et haberi catholicus, praesumat de caetero haeretico, Patre, Lazaro, schismatico vel alteri fidei christianae contrario, maxime Ruthenis, Bulgaris, Rasciis, Lituani in errore manentibus, qui, sicut fide dignorum testimonia praestantur (2), in diminutionem catholicae fidei, opprobrium Iesu Christi et sacrosanctae Romanae Ecclesiae, quae est verae fidei fundamentum, non solum sacri Baptismatis reiterant sacramentum, verum alia catholicae Ecclesiae salutifera sacramenta damnabiliter contemnentes habent despectui, fidei veritatem, in qua fidelibus salus datur, abnegant, et eis diversis modis et variis iniuriam irrogare conantur, filiam, neptem, consanguineam suam connubio tradere, vel eas eis modo aliquo copulare, cum hoc sit in praedictae fidei christianae detrimentum non modicum et iacturam; nam, sicut didicimus ab experto, viri ab unitate fidei catholicae separati uxores suas quantumvis catholicas, instigante diabolo, ad infidelitatis errorem trahunt, potius quam trahantur. Qui vero contra inhibitionem praesentem filiam, neptem vel consanguineam suam praedictis pestiferis hominibus, qui quantum in eis est, catholicam fidem, sine qua nullus omnino salvatur, nituntur confundere, dederit vel danti consenserit, vel ex proposito vel scienter huiusmodi scelestis nuptiis astiterit (muliere etiam data, vel tradita, quae eidem consenserit), cum per hoc in christiana religione scissuram et maculam ponere satagat, ac per hoc

(1) F. leg. ipso facto. (2) F. testantur.

haereticae pravitati favere, eo ipso excommunicationis mucrone percussus se noverit, et ecclesiastica sepultura privatum. Volumus autem et in virtute obedientiae districte praecipimus archiepiscopo vel episcopo, in cuius dioecesi contemptor huiusmodi moram trahit, quod eum excommunicatum denuntiet et ab omnibus evitandum: et si infra mensem corde contrito et humiliato non redierit ad Ecclesiae unitatem, de tanta iniuria irrogata nomini christiano et fidei orthodoxae condignam satisfactionem et debitam impensurus, ex tunc contra eum, tamquam contra fautores haeticorum et inimicos fidei christianae, procedatur iuxta sanctiones canonicas et civiles. Publicata Posonii, iv idus novembris.

§ 10. Cum Apostolica Sedes ad obedientiam omni singulari privilegio praepositor, dolemus, quod quidam quos termini nostrae legationis includunt, bonum obedientiae pervertentes, ipsius Apostolicae Sedis vel etiam legatorum eius, qui in decreta sibi provincia, secundum in obedientia et reverentia locum tenent ipsius in obedientiae debito reverenter subtracto, mandatis, sive in recipiendis canonicis, sive in custodiendis sententiis, sive in quibusvis praeceptionibus observandis aliorum damnabiliter voluntatem praeponunt, et non attendentes, quod quasi peccatum ariolandi est repugnare et quasi scelus idololatriae nolle acquiescere, poenae inobedientiae debita se supponunt, quod in terra Poloniae maxime per nonnullos episcopos et capitula, quae praesertim pro aliquibus recipiendis canonicis nisi de suorum superiorum voluntate procedat, ab eadem Sede vel legato ipsius discretis literis obedire contemnunt, factum esse frequentius nostris auribus est relatum: proinde nostro commissos regimini in bono perfectae obedientiae, sine qua infidelis quisque convincitur, etiam si fidelis esse videatur, observari ferventi desiderio affectantes, monemus omnes et singulos ar-

De observantia mandatorum Apostolicae Sedis et legatorum ipsius.

chiepiscopos, episcopos, electos, abbates, priores, Ecclesiarum quoque capitula praedictae terrae Poloniae, ut non obstante suorum superiorum voluntate contraria dictae Sedis legatorum, quae ipsius mandata sic reverenter recipiant et obedienter adimpleant, quod meritum inobedientiae non amittant; scituri, quod si mandata huiusmodi per inobedientiae vitium non duxerint adimplendum, eos taliter puniemus, quod poena docente cognoscent, quam grave sit eorum iussionibus contraire. Publicata ut supra. Datum Posonii quarto idus novembris, pontificatus domini Clementis Papae VI anno iv.

Clausulae.

§ 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire etc.

Datum Avenione quarto nonas septembris, pontificatus nostri anno quinto.

Dat. die 2 septembris 1346, pont. anno v.

X.

Confirmatio electionis marchionis Moraviae Romanorum regis in imperatorem electi.

SUMMARIUM

Proemium. — 1. Fridericus Austriae, et Ludovicus Bavariae duces in discordia electi. — Friderico, mortuo Ludovico omni iure imperii a Ioanne Papa vacuatus. — 2. Quo pacto vacanti imperio consuluerit Clemens. — 3. Carolus Moraviae dux in regem Rom. electus. — 4. Petita ab eo per suos nuncios apostolica confirmatio. — 5. Ei concessa a Clemente. — 6. Praestitum per procuratores fidelitatis iuramentum. — 7. Praeceptis imbuitur a Clemente. — Clausulae.

Clemens episcopus servus servorum Dei, charissimo in Christo filio Carolo regi Romanorum illustri, salutem et apostolicam benedictionem.

Proemium.

Romanus Pontifex cui Rex aeternus et summus in persona beati Petri Apo-

(1) Ex Regest. in Archiv. Vatic.

stoli aeternae vitae clavigeri, coelestis simul et terreni iura imperii et plenitudinem potestatis concessit, supra cunctos fideles suae curae commissos invigilans, et intendens circa ea, quae fidelibus ipsis ampliora pacis et iustitiae afferre commoda extimat, tanto diligentioribus se tenetur impendere studiis, quanto ad hoc iniunctae desuper apostolicae servitutis officium ipsum stimulat et perurget. Et quia regnantium recte ordinata regimina nutrire consueverunt iustitiam, et christiano populo pacem dare, Pontificis eiusdem auctoritas, cui dictum a Domino legimus per Prophetam: Ecce constitui te super gentes et super regna, ut evellas et destruas, disperdas et dissipas, aedifices et plantes; ad erigenda huiusmodi regimina, prout ad suam spectat sollicitudinem, nequaquam debet tepescere, sed potius operosas apponere, cum expedire conspiciat, manus suas.

§ 1. Sane dudum imperio Romano per obitum clarae memoriae Henrici ultimi Romanorum imperatoris vacante, duo, videlicet quondam Fridericus Austriae ac Ludovicus tunc Bavariae duces, in regem Romanum in discordia electi, ut dicitur, extiterunt. Deindeque, Friderico praedicto rebus humanis exempto, Ludovicus praedictus propter ipsius excessus, culpas, crimina et alia demerita detestanda, quasi totum divulgata per orbem, per felicis recordationis Ioannem Papam vigesimum secundum praedecessorem nostrum, de fratrum suorum consilio, exitit omni iure, si quod eidem Ludovico ad regnum vel imperium Romanum ex electione discordi praedicta vel alias competere poterat quoquomodo, iudicio iusto privatus, et subsequenter de haeresi et schismate sententialiter condemnatus.

§ 2. Nos autem postmodum, licet insufficientibus meritis, ad apicem summi apostolatus assumpti, attendentes, quod ex iis regnum et imperium praedicta diu vacaverant et vacabant, et ob hoc sancta Romana mater Ecclesia per longa tempora

Fridericus Austriae, et Ludovicus Bavariae duces in discordia electi.

Friderico mortuo, Ludovico omni iure imperii a Ioanne Papa vacuatus.

Quo pacto vacanti imperio consuluerit Clemens.

suo caruerat et carebat speciali advocato et legitimo defensore in catholicae fidei et eiusdem Romanae ac aliarum Ecclesiarum, et libertatis ecclesiasticae reiue publicae grande praerudicium, multiplex detrimentum et multarum periculum animarum, ac huiusmodi dispendiis et periculis, quae tolerare salva conscientia non poteramus, ulterius occurrere paternae sollicitudinis studiis cupientes, principes tam ecclesiasticos quam saeculares, ad quos ius eligendi regem Romanum in imperatorem postmodum promovendum pertinebat, apostolica auctoritate monuimus, eis districtius iniungentes, ut pro electione regis Romani in imperatorem, ut praedicatur, promovendi, de persona idonea facienda convenirent invicem, et ad electionem huiusmodi procedere non differrent: alioquin Apostolica Sedes, a qua ius et potestas electionis huiusmodi ad principes pervenisse constat, eosdem super hoc de opportuno remedio provideret.

Carolus Moravia dux in regem Rom. electus

§ 3. Praefati vero principes salutaribus monitis nostris huiusmodi se devota promptitudine conformantes, ac certis die et loco pro electione huiusmodi celebranda, illi videlicet, qui debuerunt, potuerunt et voluerunt interesse, convenientes in unum, post diligentes deliberationem et tractatus, prout tanti magnitudo negotii requirebat, habitos inter eos, te, marchionem Moraviae, nunc etiam regem Bohemiae, in regem promovendum postmodum in imperatorem Romanum unanimiter et concorditer elegerunt, tuque, deliberatione habita super hoc, ad instantiam electorum praedictorum et aliorum multorum electioni huiusmodi consensisti.

Peita ab eo per suos nuncios apostolica confirmatio.

§ 4. Post haec autem venerabilis frater noster Arnestus archiepiscopus Praegen., et dilecti filii magistri Ioannes de Pistorio, decanus Sancti Ioannis Traiecten., et Nicolaus de Lucemburgo, praepositus Sarzen., Praegen. dioecesis, et Geraldus de Magnaco archidiaconus de Bantesio Constantien. Ecclesiarum, cappellani nostri,

necnon nobilis vir Ademarus de Pictavia miles, procuratores et nuncii tui, ad nostram praesentiam super hoc destinati, habentes ad infrascripta omnia plenum, sufficiens et speciale mandatum, sicut per patentes literas tuo sigillo munitas nobis extitit facta fides, coram nobis et fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus, in solemnem et publico consistorio, praesente tam praelatorum et clericorum aliorum, quam laicorum multitudine copiosa fidelium, constituti, pro parte tua inter caetera proponere curaverunt electionem ad regnum Romanum de te, ad imperium postmodum promovendo, ab omnibus principibus tunc in electione huiusmodi vocem habentibus, qui, ut praefertur, debuerunt, potuerunt et voluerunt interesse, fuisse concorditer ac unanimiter celebratam, teque, ut praedicatur, electioni huiusmodi consensisse, filialem reverentiam et devotionem, quam tu ad nos et eandem Romanam Ecclesiam matrem tuam gessisti, gerebas et geris ac proponis gerere in futurum, sinceris affectibus exponentes, ac inter alia supplicantes, tibi nostros favores et gratias exhiberi, nec non inunctionem et consecrationem per manus nostras impendi, teque imperiali diademate coronari, offerentesque se paratos et promptos pro te et in animam tuam praestare debitae nobis et eidem Ecclesiae fidelitatis et cuiuslibet alterius generis iuramentum.

Et concessa a Clemente.

§ 5. Tandem autem procuratoribus per se et una cum dilectis filiis nobilibus viris Henrico comite de Salmis, Gautero de Montilio, Gerardo de Ullix et Ioanne de Asperomonte, militibus Treveren., Valentin. et Virdunen. dioecesis, ac Radulpho dicto Losse officiali Treveren., procuratoribus et nunciis tuis, una cum eis per alias tuas literas similiter constitutis, haec omnia pluries petentibus, ac devote offerentibus coram nobis, nos, praemissis per eosdem procuratores et nuncios tuos propositis diligenter auditis, factaque nobis

de huiusmodi electione concordem et unanimi plena fide, eaque, necnon persona tua, in quantum patiebatur absentia, diligenter examinatis, ac de tuis fide, probitate ac conditionibus omnibus, quae requiruntur in illo, qui est electus ad imperialis culminis apicem sublimandus, cum pluribus praelatis et aliis magnae auctoritatis viris, qui tuos mores, conditiones et statum plenius noverant, inquisito, ad laudem et gloriam omnipotentis Dei Patris et Filii et Spiritus Sancti, et beatae ac gloriosae semperque Virginis Dei Genitricis Mariae, beatorum quoque apostolorum Petri et Pauli, ac exaltationem et honorem Ecclesiae, et bonum et promotionem imperii praedicti et prosperum statum mundi, de fratribus eorundem consilio te in specialem nostrum et Ecclesiae filium suscepimus, tibi nostros favorem et gratiam concedentes, personaeque tuae, cuius nos et iidem fratres nostri specialem prius notitiam habebamus, idonea reputata, te nominavimus, denunciavimus, declaravimus et assumpsimus in regem Romanum promovendum in imperatorem, eandem tuam approbantes personam ac sufficientem et habilem declarantes ad suscipiendam imperialis celsitudinis dignitatem, ac decernentes unctionem, consecrationem et coronationem imperialis diadematis tibi per manus nostras opportunis loco et tempore impendendas: supplentes quoque omnem defectum, si quis aut ratione formae seu tuae aut electorum praedictorum personarum, qui electioni tuae interfuerunt, seu ex quavis alia ratione sive causa in eadem electione intervenerit quovis modo ex certa scientia et apostolica plenitudine potestatis: praecipientes etiam omnibus fidelibus et vassallis regni et imperii praedictorum, ut tibi tanquam regi Romanorum in imperatorem promovendo pareant efficaciter et intendant.

Prestitum per procuratores fidelitatis iuramentum.

§ 6. Et nihilominus ibidem a praedictis procuratoribus et nunciis tuis ad haec, ut praemittitur, plenum, sufficiens

et speciale mandatum habentibus, prout ipsi nobis frequenter obtulerunt, fidelitatis recepimus iuramentum.

Præceptis imbuatur a Clemente.

§ 7. Attende itaque, fili charissime, quaesumus, et intra praecordia tua diligenter revolve dona magnifica et multiplicia beneficia, quibus te Largitor bonorum omnium in suis benedictionibus dignatus est praevenire, illaque sibi devotione humili et operosis affectibus recognoscens mandata et beneplacita in omnibus te coapta, et vitare stude summo opere, quae suae offenderent oculos maiestatis: pone gressus tuos semper in semitis mandatorum Ipsius, et Eius ministros condigna honorificentia prosequi non omittas: praefatam quoque Romanam Ecclesiam matrem tuam, quae internae charitatis officio et affectu de tui status et honoris augumento sollicita redditur, filiali venerari reverentia semper stude, iustitiam dilige, veritatem ama, sectare pacem, aequitatem serva, et clementiam, quae amicos et devotos multiplicat, amplectare, ut inde laetentur coeli et exultet terra, et de tuis benignis et virtuosis actibus universae reipublicae populus nuncusque vehementer afflictus ilarescat, iugo tuae dominationis superbae mentes hostium comprimantur, contriti et depressi subditorum tuorum animi ope tuae misericordiae releventur, te virtus caelestis gratiae terribilem tuis inimicis faciat, pietas subditis benignum ostendat, tuisque felicibus temporibus in plenitudine pacis populus christianus sedeat, in fiducia tabernaculis habitet et requiescat, tuque, his et aliis tuis bonis operibus in conspectu divinae maiestatis acceptus, post multorum annorum curricula, de terreno ac temporali regno ad caelestis et aeterni regni provehi gloriam merearis.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire, etc.

Clausulae.

Datum Avenione, octavo idus novembris, pontificatus nostri anno quinto.

Dat. die 6 novembris 1346, pont. anno v.

XI.

Pragensis Academia instituitur et archiepiscopo conferendae doctoratus laurea eius adiudicatur (1).

SUMMARIUM

Proemium. — 1. Academia Studiorum generalium instituta. — Praescripta conferendae laurae ratio. — Conclusiones.

Clemens episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Proemium. Considerantes eximiam devotionis et fidei puritatem, quam tam ipse Carolus et praedecessores sui Bohemiae reges, quam eiusdem regni incolae ad sanctam Romanam Ecclesiam gessisse, ac ipse Carolus rex et incolae gerere dignoscitur, ferventi desiderio ducimur, ut regnum ipsum, quod divina bonitas multitudine populi, rerumque copia praedotavit, fiat literarum fertilitate fecundum, ac in eo quemadmodum auri et argenti fore dignoscitur, sic scientiarum praevalentium sit (2) ut viros producat consilii maturitate conspicuos, virtutum redimitos ornatibus, ac diversarum facultatum dogmatibus eruditos, sitque ibi fons irriguus, de cuius plenitudine hauriant universi liberalibus cupientes imbui documentis.

Academia Studiorum generalium instituta.

§ 1. His igitur omnibus, et praesertim amoenitatibus civitatis praefatae diligenti (3) pensatis, ad huiusmodi universalem, non solum praemissorum eiusdem regni et regionum circumiacentium incolarum, sed etiam aliorum, qui de diversis mundi partibus ad eandem confluent civitatem, commodum et profectum paternis affectibus anhelantes, dicti regis supplicationibus inclinati, de fratrum nostrorum consilio apostolica auctoritate statuimus, ut in dicta civitate Pragensi perpetuis futuris temporibus generale Studium vigeat in qualibet licita facultate, et quod legentes et studentes ibidem omnibus

(1) Ex Raynaldo ad annum 1347. (2) Abundantia. (3) Deest aliquid; forsan examine.

privilegiis, libertatibus et immunitatibus concessis doctoribus legentibus et studentibus commorantibus in Studio generali gaudeant et utantur, quodque illi, qui processu temporis scientiae margaritam fuerint in alia facultate, in qua studuerint, assecuti, sibi que docendi licentiam, ut alios erudire valeant, ac magisterii honorem seu titulum petierint impertiri per magistros seu magistrum illius facultatis, in qua examinatio fuerit facienda, archiepiscopo Pragensi, qui est pro tempore, praesentetur. Idem quoque archiepiscopus doctoribus, magistris in eadem facultate inibi actu regentibus convocatis, illos in iis quae in promovendis ad doctoratus seu magisterii honorem requiruntur, per se vel alium iuxta modum et consuetudinem, quae super talibus in generalibus Studiis observantur, examinare studeat diligenter, eisque, si ad hoc sufficientes et idonei reperti fuerint, huiusmodi licentiam tribuat, ac honorem seu titulum conferat magistralem. Illi vero, qui in eodem Studio dictae civitatis examinati et approbati fuerint, ac docendi licentiam et honorem seu titulum magisterii obtinuerint, ut est dictum, ex tunc absque examine et approbatione alia regendi et docendi, tam in civitate praedicta, quam alibi ubicumque tam dictae civitatis, quam quorumlibet aliorum locorum seu generalium Studiorum, in quibus voluerint, regere vel docere, statutis, consuetudinibus contrariis apostolica vel alia quacumque firmitate vallatis nequaquam obstantibus, plenam et liberam habeant facultatem.

Praescripta conferendae laurae ratio.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Conclusiones

Datum Avenione, vii kalendas februarii, pontificatus nostri anno quinto.

Dat. die 26 ianuarii 1347, pont. anno v.

XII.

De canonizatione B. Ivonis presbyteri Trecorensis Galli, eiusque festivitatis celebratione sub die 19 mensis maii.

SUMMARIUM

B. Ivonem a se canonizatum ait: — 1. Eiusque statutum festum diem. — 2. Miracula ad B. tumulum patrata. — 3. Laetari debet rex Franciae pro tanto patrono.

Clemens Papa VI, charissimo in Christo filio Philippo regi Franciae illustri, salutem et apostolicam benedictionem.

B. Ivonem a se canonizatum ait:

Ad spiritualis gaudii et consolationis augmentum patefieri regali excellentiae volumus per praesentes, quod nos super negocio canonizationis almi confessoris Domini Iesu Christi, Ivonis videlicet quondam presbyteri dioecesis Trecorensis, pro qua tua sublimitas instanter hactenus nos rogavit, in nomine Domini procedentes, die sextadecima praesentis mensis iunii examinatione diutina, prolixa providentia et matura, sicut exigit tanti negotii arduitas, praecedente, praefatum Sanctum, qui vitam sanctam piis exuberantem operibus, castigando et in servitutem redigendo carnem suam, spiritum non sine multis et magnis austeritatibus gessisse poenitentialibus, dum in humanis ageret, multorumque coruscatione miraculorum, tam in via, quam post felicem ipsius transitum claruisse, manifestis ipsius probationibus fuit repertus; praesente fidelis cleri et populi multitudine copiosa, observataque solemnitate, quae consuevit in talibus observari, ad laudem et gloriam divini Nominis, ac consolationem fidelium, et maxime regni tui, de quo traxisse noscitur originem, ac tui et eiusdem regni exaltationem honoris, de consilio fratrum nostrorum canonizavimus, et sanctorum cathalogi adscribendum mandavimus, et ut sanctum deinceps a fidelibus venerari.

Etusque statutum festum diem.

§ 1. Festum ipsius die decimanona mensis maii, quo eius anima mole carnis exuta, coelos petens, cum scala gloriae

Bull. Rom. Vol. IV.

63

caelitibus civibus est coniuncta, statuentes a fidelibus annis singulis celebrandum.

Miracula ad B. tumulum patrata.

§ 2. Ad ipsum quidem Sanctum ingentem devotionem gerit partium istarum populus, et iam multi ad ipsius suffragia devotis orationibus et emissis votis in humilitate spiritus recurrentes, exinde sanitatem et alia remedia super suis iustis petitionibus reportarunt, et reportare non desinunt incessanter.

Laetari debet rex Franciae pro tanto patrono.

§ 3. Ex his nempe tibi, fili carissime, adaugeri debet proculdubio magnae spiritualis laetitiae incrementum, et inde teneris Deo assurgere, ad gratiarum devotas et humiles actiones, qui tibi talem de regno tuo, in quo etiam corpus quiescit, eiusdem patronum et intercessorem in sua curia caelesti concessit, ad quem super tuis necessitatibus, ut divinam tibi propitiationem apud Regem aeternum, qui omnia palmo concludit, obtineat, recurrere poteris, sicut credimus, confidenter.

Dat. Avenione, 11 kal. iulii, pont. nostri anno vi.

Dat. die 21 iunii 1347, pontif. anno vi.

XIII.

Limitatio finium agri Beneventani (1).

SUMMARIUM

Proemium. — 1. In concessione a Clemente IV Carolo Andegavensi facta exceptus comitatus Beneventanus de ipsius comitis consensu. — 2. Quare dilata usque adhuc eius finium distinctio. — Haec provincia pluribus Sedis Apost. legatis commissa. — 3. Beneventanorum finium decretoria descriptio. — 4. Clausulae.

Clemens episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Proemium

Urget nos apostolicae servitutis debitum, ut sic simus aliis in exhibitione iustitiae debitores, ut iura Romanae Ecclesiae, cui, licet immeriti, auctore Domino,

(1) Ex Regest. in Archiv. Vatic

praesidemus, laedi per conniventiam, aut minni per periculosam tolerantiam nullatenus permittamus, quinimo iustitiam ipsius, quantum cum Deo possumus, prosequentes, eius indemnitatibus providere sine cuiuscumque iniuria studeamus.

§ 1. Sane in Christo carissimam filiam nostram Ioannam reginam Siciliae illustrem latere non potest, quod in praestatione iuramenti fidelitatis et homagii nostro et Ecclesiae praedictae nomine receptorum, ratione regni Siciliae per eam praestitorum, ipsa confessa est, prout praedecessores sui fecerant, recognoverat, et in illis partibus, tanquam in publicam deductum notitiam, notorium existit, quod felicitis recordationis Clemens Quartus praedecessor noster in concessione per ipsum facta sub certis pactis, modis et conditionibus clarae memoriae Carolo comiti Provinciae et Andegaviae, de regno Siciliae et terris citra Farum usque ad confinia terrarum Romanae Ecclesiae supradictae expresse et nominatim excepit, et a praedicta concessione exclusit civitatem Beneventan., quam in signum directi et maioris dominii, regni et terrarum praedictarum sibi et praefatae Romanae Ecclesiae retinebat, cum toto eius tenimento, districtibus et pertinentiis suis, distinguendis et limitandis per Romanum Pontificem pro eius beneplacito voluntatis; cui distinctioni et limitationi semel bona fide faciendis ipse Carolus et successores sui stare deberent, absque contradictione et refectione quacumque, prout ipsa distinctio per apostolicas litteras appareret: quam civitatem Beneventanam cum toto tenimento et districtu, ut praemittitur, distinguendo voluit solum et in solidum ad ius et proprietatem et in dominio et demanio Romanae Ecclesiae remanere, ut nec reges Siciliae nec quicumque alii in dicta civitate et ipsius territorio et pertinentiis possint sibi insaliquod quomodolibet vendicare, acquirere, recipere vel habere seu etiam retinere, prout in litteris apostolicis dictae conces-

sionis super hoc confectis ac registratis, aurea bulla impressa Zipario communitis, dicti Caroli et omnium successorum suorum super receptione homagii, et praestatione iuramenti fidelitatis et vassallagii; in quibus tenor concessionis praedictae, cum suis pactis, modis et conditionibus inseritur, latius continetur.

§ 2. Licet autem Ecclesia Romana praedictam civitatem Beneventanam plene iure ex tunc inconcusse possederit pacifice et quiete; attamen propter diversas occupationes, quae undique Romanis Pontificibus occurrentes non sinunt omnibus accommodae provisionis remedium adhiberi, et conditionem regni et terrarum praedictorum, quae diversisurbationibus saepius fluctuarunt, territorium seu tenimentum aut districtus huiusmodi per praedecessores nostros limitata non fuerunt neque distincta, quamvis ipsorum aliqui ad distinctionem et limitationem territorii seu tenimenti et districtus eorundem procedere intendentes, informatione super limitibus huiusmodi rite recepta, morte praeventi, non potuerint coeptum negocium terminare; nosque olim attendentes quod ex omissione limitationis districtus et tenimenti seu territorii praedictorum multa Ecclesiae praefatae ac civibus seu incolis civitatis praedictae subditis nostris incommoda evenerunt, et dubitantur verisimiliter ampliora in posterum evenire si limitatio seu distinctio huiusmodi ulterius differretur, ac volentes, prout tenemur, periculis futuris occurrere, et Ecclesiae praedictae nostrae Sponsae indemnitatibus providere, venerabili fratri nostro Bertrando episcopo Sabinen. tunc tituli Sancti Marci presbytero cardinali Apostolicae Sedis legato commisimus, ut de tenimento, territorio et districtu praedictis et eorum finibus praedictis diligentius se informare, et informatione recepta, fines territorii, tenimenti et districtus praedictorum, nomine et vice nostris, distingueret terminis

Quare dilata
neque adhuc
eius finium di-
stinctio.

Haec provin-
cia pluribus Se-
dis Apost. le-
gatis commissa

evidentibus apposis in eisdem: et licet dictus episcopus se per testes idoneos omni exceptione maiores de tenimento, territoriis, districtibus et finibus praedictis diligenter informaverit, vocata ad hoc praedicta regina legitime, sed comparere per se vel procuratorem idoneum non curante; tamen ipse legatus, infirmitate et aliis legitime impeditus, praedictos fines distinguere non potuit, nec huiusmodi territorium terminare. Propter quod postmodum venerabili fratri nostro Hainbaldo, episcopo Tusculano, Apostolicae Sedis legato, commisimus, ut super praedictis informatione recepta, auctoritate apostolica et vice nostra, territorium, fines et districtus praedictos distinguere procuraret: qui, licet se diligenter informaverit, ad distinctionem et limitationem tamen huiusmodi procedere noluit, nobis super hoc inconsultis, sed informationes per eum super iis acceptas nobis destinare curavit; ac nos nolentes quod negotium praedictum tanto tempore periculose dilatum ulterius retardetur, informationes praedictas per aliquos ex fratribus nostris sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus videri et examinari fecimus diligenter, nihilominus mandantes eisdem, ut ex superabundantia se per testes idoneos finium praedictorum habentes notitiam de praedictis informarent.

Beneventano-
rum finium de-
scriptio.

§ 3. Facta itaque nobis per eos de praedictis informationibus relatione fidei, de fratribus nostrorum consilio ordinamus et declaramus, fines et limites, tenimentum et districtum seu territorium civitatis nostrae praedictae Beneventanae existere et esse debere, et ex certa scientia limitamus per modum et terminos infrascriptos: in primis castrum Pontis inhabitatum, et inde ascendendo castrum Casalbani, castrum Campi Lactarii, castrum Frangeti Monfortis, castrum Frangeti Abbatis, castrum Montis Leonis, castrum Sancti Severi, castrum Sancti Georgii Mocinarii, castrum Sancti Andreae de Molinaria, castrum Petrae Maioris, castrum

Padule cum suo suburbio sive casali Sancti Archangeli, castrum Montis Mari, casale Timplani, castrum Apicii cum casalibus, castrum Meroni, castrum Venticani, castrum Montis Fuscoli cum casalibus, castrum Zuffi, castrum Petrae Sturmini, castrum Sancti Martini, castrum Cervinariae, castrum Montis Sarculi, castrum Totii cum casalibus, castrum Terluosii cum casali Papisi et aliis casalibus. Volumus itaque et apostolica auctoritate decernimus, quod omnia castra, casalia et loca supradicta cum suis territoriis et pertinentiis universis, ac etiam castra, casalia et loca omnia cum suis pertinentiis, et alia quaecumque, quae inter dicta castra, casalia et loca supradicta et eorum limites et pertinentias, dictamque civitatem Beneventanam includuntur seu continentur quomodolibet, vel existunt, de territorio, tenimento et districtu dictae civitatis Beneventanae esse perpetuo irrefragabiliter absque cuiusquam contradictione et impedimento, et infra dictum territorium existere censeantur. Quae castra, casalia et loca cum omnibus castris, casalibus et locis ac aliis supradictis ad ius et proprietatem Romanae Ecclesiae pertinere pleno iure, hoc salvo, quod si aliqui nobiles, aut alii in castris, casalibus, locis et aliis praedictis, vel intra ea et civitatem praedictam aliquas proprietates habeant acquisitas legitime, per hoc eis non intendamus derogare.

§ 4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum ordinationis, limitationis, voluntatis et constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Avenione septimo kalendas iunii, pontificatus nostri anno ix.

Dat. die 26 maii 1350, pontif. anno ix.

Clausula

XIV.

Episcopis Carpentoraten. et Uticen., ac abbatibus monasterii S. Rufi prope Valentiam committitur inquisitio super miraculis beati Elzearii comitis Arianiensis (1).

SUMMARIUM

Proemium. — 1. Multa miracula ad tumulum B. Elzearii patrata. — Commissa de his inquisitio.

Clemens episcopus servus servorum Dei, venerabilibus fratribus Carpentoraten. et Uticen. episcopis, ac dilecto filio abbati monasterii Sancti Rufi prope Valentiam.

Grandis nobis adest laetitia, miraue nostra praecordia gaudiorum suavitate replentur, et a nobis magna gratiarum actionum ac laudum Deo debentur impendia, dum caelestis Rex ipse, sub cuius ditione cuncta subsistunt, sanctos suos per exemplaris vitae doctrinam et sanctitatis merita venerandos, de praesentis vitae carcere ad aeternam beatitudinem evocatos, crebris coruscare facit miraculis, per quae suos fideles et in fidei constantia perseverantes efficiat, et ad sanctorum ipsorum sectanda vestigia, lucidasque semitas incedendas, invitet apertius, quos de multitudine miserationum suarum ad eorum vult consortium pervenire.

§ 1. Sane pro parte venerabilium fratrum nostrorum Aquen. et Arelaten. archiepiscoporum et nonnullorum episcoporum Aquen. et Arelaten. provinciarum, et dilectorum filiorum praelatorum Ecclesiarum religiosorumque, et baronum et nobilium, ac universitatum earumdem provinciarum, et Provinciae ac Forqualquerii comitatum pridem in consistorio propositum extitit coram nobis, quod recolendae memoriae Elzearius de Sabrano, comes Ariani ac baroniae Ansiasii dominus, de dicta provincia Provinciae oriundus, generis nobilitate praeclarus, adeo in exemplari vita et castitate perfecta in huiusmodi peregrinatione saeculi,

(1) Ex Vaddingo, edit. an. 1738, tom. viii, pag. 73.

eius abiectis voluptatibus, carnisque illecebris procul pulsus, per castos mores virtutumque placitos actus Domino gratum famulatum impendere, eiusdem vitae merito sibi ipsi et aliis proficere studuit per exemplum quod omnipotens ipse Dominus virtutis suae in eodem Elzeario opera manifestans, per sancta sua merita in civitate Aptensi in loco fratrum Minorum, ubi corpus requiescit eiusdem, et alibi plures suscitavit mortuos, caecos illuminavit, mundavit leprosos, surdis auditum, mutis loquelam et paralyticis ac contractis restituit sanitatem, honorans in terris quem, ut pie creditur, coronavit in coelis. Quare nobis fuit pro parte praedictorum humiliter supplicatum, ut cum de praedictis, quae in dictis provinciis et comitatibus quasi notoria et manifesta fore dicuntur, posset fieri per fide dignos et solemnes viros, ac factorum evidentia, plena fides super iis per aliquos probos viros mandaremus inquiri, ut, veritate comperta et certitudine habita praemissorum, cum non deceat eum apud homines sine veneratione relinqui, quem merita et miracula sanctum monstrant, ipsum dignaremur sanctorum catalogo aggregare. Nos igitur, quos in certis festinos, et lentos convenit in dubiis inveniri, de praedictis notitiam non habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, discretioni vestrae, de quorum circumspectione plenam in Domino fiduciam obtinemus, de fratrum nostrorum consilio per apostolica scripta committimus et mandamus, quatenus vos vel duo vestrum de vita et meritis dicti Elzearii ac eius miraculis et caeteris circumstantiis, circa interrogatoria, quae sub bulla nostra transmittimus interclusa, veritatem diligentius inquiratis, et nobis, quae super his inveneritis, scripta, sub vestris sigillis cum vestrarum litterarum harum seriem continentium testimonio intimare curetis.

Datum Avenione kalendis septembris, anno x.

Dat. die 1 septembris 1351, pont. anno x.

Commissa de his inquisitio.

Multa miracula ad tumulum B. Elzearii patrata.

XV.

De cibis, potuque ministrandis S. R. E. cardinalibus in conclavi, et numero inservientium eisdem.

SUMMARIUM

Gregorius X cardinales in conclavi uno tantum conclavista uti voluit; — 1. Eique infra certum tempus panem, vinum et aquam dumtaxat ministrari. — 2. Duos servientes eis concedit Clemens. — 3. Ciborum plurimetatem indulget. — 4. Cortinas pro lectis dat. — 5. Obstantibus derogat.

Clemens episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Gregorius X cardinales in conclavi uno tantum conclavista uti voluit.

Licet in constitutione a felicis recordationis Gregorio Papa decimo, praedecessore nostro, super electione Romani Pontificis edita in concilio Lugdunensi, inter caetera caveatur expresse, quod si eundem Pontificem in civitate, in qua cum sua Curia residebit, diem claudere contingat extremum, cardinales in palatio, in quo idem Pontifex habitabat, omnes conveniant, et in eo singuli, singulis tantummodo, nisi illi, quibus ex patenti necessitate duo permittuntur haberi, contenti servientibus, clericis vel laicis, prout elegerint, unum conclave, nullo intermedio pariete vel alio velamine, inhabitent in communi.

Eique infra certum tempus panem, vinum et aquam dumtaxat ministrari.

§ 1. Et quod diebus certis, non facta provisione de pastore, decursis, panis, vinum et aqua tantum eisdem cardinalibus, donec subsequetur provisio, ministretur.

Duos servientes eis concedit Clemens.

§ 2. Quia tamen, sicut frequenti multorum assertionem et in cardinalatu constitutorum percepimus, nonnulli ex cardinalibus in observatione constitutionis ipsius gravati alias nimium extiterunt; multi quoque ex ipsis duos in dicto conclavi habuerint servientes, non absque scrupulo conscientiae, propter ambigui-

tatem dictorum verborum, videlicet, quibus ex patenti necessitate duo permittuntur haberi, in dicta constitutione, ut praemittitur, contentorum; nos providere super his cupientes, ex his et certis aliis causis rationabilibus, quae nostrum ad id animum induxerant, rigorem constitutionis ipsius, et etiam ad fratrum nostrorum supplicationem, in his providimus temperandum, auctoritate apostolica statuantes, quod cardinales postquam conclave huiusmodi seu clausuram pro dicta electione celebranda intraverint, singuli duos servientes tantum, clericos vel laicos prout duxerint eligendos;

§ 3. Ac etiam singulis praeter panem, vinum et aquam in prandio et in coena, unum dumtaxat ferculum, seu missum carniun unius speciei tantummodo, aut piscium seu ovorum cum uno potagio de carnibus vel piscibus principaliter non confectis et decentibus salsamentis habere valeant, ultra carnes salitas et herbas crudas, ac caseum, fructus sive electuaria. Ex quibus tamen nullum specialiter ferculum conficiatur, nisi ad condimentum fieret, vel saporem. Nullus vero eorum de alterius ferculo vesci possit.

§ 4. Liceat etiam eis ex decentia honestatis habere in clausura huiusmodi, cum in lectis quiescendi causa vel dormiendi esse voluerint, dumtaxat intermedia seu velamina simplicium tantummodo cortinarum.

§ 5. Praedictis et fel. mem. Clementis Papae V, praedecessoris nostri, et aliis constitutionibus apostolicis contrariis, quibus per hoc in aliis derogare nolumus, non obstantibus quibuscumque. Nulli ergo, etc.

Dat. Avenione 8 idus decemb., pont. nostri anno x.

Dat. die 6 decembris 1351, pont. anno x.

Ciborum plurimetatem indulget.

Cortinas pro lectis dat.

Obstantibus derogat.

XVI.

Rectores provinciarum, civitatum, aliorumque locorum Rom. Ecclesiae immediate subiectorum a thesaurariis earundem provinciarum ultra debitum aliquid per violentiam extorquentes vel alias quomodolibet exigentes, excommunicationis vinculo innodantur, suisque officiis privantur (1).

SUMMARIUM

Rectores huiusmodi provinciarum saepe thesaurariis infesti. — Quidquam a thesaurariis exigere eisdem vetatur sub poena excommunicationis. — Clausulae.

Clemens episcopus servus servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Rectores huiusmodi provinciarum saepe thesaurariis infesti.

Molesta nobis multorum relatio ad nostrum perduxit auditum, quod nonnulli rectores provinciarum, civitatum atque terrarum ad Romanam Ecclesiam immediate spectantium fines suos, quibus non contenti sunt, excedentes, frequenter thesaurariis provinciarum ipsarum, ultra stipendia constituta eis, pecunias, quas de bonis ac iuribus ad eandem Ecclesiam pertinentibus, ac alias ad Ecclesiam ipsam spectantes receperant, exigere ac extorquere per violentiam sunt conati: quodque thesaurarios ipsos, si eorundem rectorum non satisfecerint circa id voluntati, multis affecerunt iniuriis et contumeliis, et interdum ulterius attentantes carceribus manciparunt non sine gravi contumelia et praeiudicio Ecclesiae memoratae.

Quidquam a thesaurariis exigere eisdem vetatur sub poena excommunicationis.

Huiusmodi igitur rectorum coercere in hac parte temeritatis audaciam intendentes, omnibus et singulis rectoribus ipsis praesentibus et futuris districtius inhibemus, ne per se vel alium, seu alios directe vel indirecte, publice vel occulte talia de caetero attentare, aut thesaurariis ipsis, in quos nullam iurisdictionem habere certum est, eorumque familiaribus ex

(1) Ex Regest. in Archiv. Vatic.

quibusvis causis seu occasionibus iniurias irrogare praesumant: contrarium vero praesumentes excommunicationis sententia innodamus, et officiis, quae exercent, privatos esse volumus eo ipso. Res enim perniciosi admodum est exempli, si hi, qui ad corrigenda vitia aliorum positi sunt, et in virtuosus operibus vivendi normam debent aliis demonstrare, inquinati vitiis, actionum suarum exemplo incentivum praebent aliis delinquendi.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum inhibitionis, innodationis ac voluntatis infringere etc.

Datum apud Villam Novam Avenionen. dioecesis octavo idus maii, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 8 maii 1352, pontif. anno x.

Clausulae.

INNOCENTIUS VI

PAPA CXCIX

Anno Domini MCCCLII.

Stephanus Alberti, patria Lemovicensis, in loco de Monte dicto natus, primum episcopus Noviomensis, unde translatus est ad Ecclesiam Claromontensem, mox S. R. E. presbyter cardinalis tit. Ss. Ioannis et Pauli, ac postmodum Ostiensis episcopus, electus est Romanus Pontifex die 18 mensis decembris anni 1352, et Innocentius VI appellari voluit: coronatus autem est die 30 eiusdem mensis. Sedit in pontificatu annos ix, menses viii, dies xxv, imperantibus in Oriente Ioanne Palaeologo, et Ioanne Cantacuzeno, in Occidente vero Carolo IV. Obiit die 12 septembris anni 1362, et sepultus est Avenione in ecclesia Beatae Mariae de Donis. Vacavit sedes mensem unum, dies xvi.

I.

Iurisdictio et facultates Aegidii S. R. E. cardinalis legati, et vicarii apostolici totius Status Ecclesiastici.

SUMMARIUM

Exordium. — 1. Causae legatos deputandi. — 2. Aegidius cardinalis talis deputatur in Statu Ecclesiae Romanae. — Facultates dantur eidem — 3. Causas omnes cognoscendi: — 4. Barones, aliosque puniendi: — 5. Omnesque deputandi officiales: — 6. Culpabiles puniendi: — 7. Dissidia componendi: — 8. Factiones contra bonum initas cassandi: — 9. Occupata recuperandi: — 10. Cum delinquentibus componendi: — 11. Exercitus comparandi: — 12. Hostes comescendi: — 13. Aliaque huius generis opportuna faciendi. — 14. Obstantium derogatio. — 15. Tempus legationis indefinitum. — 16. Faciendis omnibus robur adicitur. — 17. Per haec rectoribus aliisque officialibus Romanae Ecclesiae nullum vult inferri praeiudicium. — 18. Obedientia legato praestanda.

Innocentius episcopus servus servorum Dei, dilecto filio Aegidio, tituli Sancti Clementis, presbytero cardinali, Apostolicae Sedis legato, ac in provincia Patrimonii Beati Petri in Thuscia, Ducatus Spoletani, Marchiae Anconae, ac Romandiolae, Campaniae et in Maritimae provincis, ac in civitatibus et terris, et aliis omnibus Romanae Ecclesiae immediate subiectis et intra terminos tuae legationis constitutis, nostro et eiusdem Romanae Ecclesiae in temporalibus vicario generali, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Cum onus universalis regiminis Domini gregis superna dispositione iniunctum attendimus, et nostrum attente prospicimus imperfectum, videntes nullo modo per nos ipsos posse exolvere debitum apostolicae servitutis, nonnumquam fratres nostros S. R. E. cardinales, viros electos ex millibus scientia praeditos et virtute, in quibus timor Domini sanctus permanet, in solitudinis partem assumimus, eosdemque in universas mundi provincias et partes, incumbentibus negotiis designantes, ut ipsis vices nostras suppleantibus

in eisdem et ipsorum cooperatione laudabili nostri oneris alleviationem facientibus, nos ministerium nobis commissum, favente divina gratia, facilius et efficacius exequamur.

§ 1. Sane, licet ad cunctorum Christi fidelium curam et regimen, veluti ipsarum ovium pastor et rector, intente mentis nostrae aciem extendamus; provincias tamen et terras temporaliter Apostolicae Sedi subiectas, et ipsarum populos diversos ipsius Romanae Ecclesiae speciales filios et devotos praecordialius intuemur, et super eorum felici regimine et statu prospero et tranquillo specialius affectibus peculiaribus cupimus providere. Attendentes itaque quod tu, potens opere et sermone, quem in magnis expertum et arduis, probitate ac fidelitate probatum, gratiarum Dominus scientiae magnitudine, industriae claritate, maturitate consilii, morum elegantia, et aliis grandium virtutum titulis insignivit, in cuius affectu geritur, ut indubitanter tenemus, pacificare discordes, sedare fluctuationes et turbines, iustitiae terminos colere, et errantes ad viam rectam reducere veritatis, quod nos absentes, repugante natura, non possumus assistere, commissam tibi curam, divina gratia, prudenter et fideliter exequeris, matura cum fratribus nostris deliberatione praehabita, de ipsorum communi consilio et assensu;

§ 2. Te in patrimonio B. Petri in Thuscia, ducatu Spoletano, Marchiae Anconae, Romandiolae, Campaniae et Maritimae provincis, ac omnibus et singulis civitatibus et terris eiusdem Romanae Ecclesiae temporaliter, mediate vel immediate subiectis, infra terminos legationis tuae, ut praemittitur, nostrum, et eiusdem Romanae Ecclesiae vicarium in temporalibus, reformatorem, ac pacis et provinciarum conservatorem constituimus generalem, circumspectioni tuae Patrimonium, ducatum Marchiae Anconae, provincias, civitates et terras praedictas, praefatae Romanae Ecclesiae nomine, prout et in

Causae legatos deputandi.

Aegidius cardinalis talis deputatur in statu Ecclesiae Romanae.

Facultates dantur eidem.

quantum ad Romanam Ecclesiam pertinet, reformandi, regendi, gubernandi et administrandi, ac in eis iurisdictionem plenariam, prout et in quantum ad dictam Ecclesiam pertinet, vel pertinere poterit, exercendi.

Causas omnes cognoscendi: § 3. Civiles et criminales causas, per te vel alium seu alios audiendi, examinandi, discutiendi, et causarum cognitionem, et decisionem, alii seu aliis, communiter vel divisim, generaliter vel specialiter committendi, et ad te, cum placuerit, revocandi.

Barones, aliosque puniendi: § 4. Omnesque et singulos cuiuscunque excellentiae, auctoritatis, nobilitatis, praeminentiae, conditionis aut status existant, quos, iustitia suadente, privandos videris, privandi eos statibus, dignitatibus, honoribus, principatibus, ducibus, marchionatibus, comitatibus, baronibus, dominiis, terris, feudis, retrofeudis, iurisdictionibus, iuribus, rebus et bonis mobilibus quibuscunque, easque dictae Romanae Ecclesiae confiscandi et applicandi.

Omnesque deputandi officiales: § 5. Ac in Patrimonio, ducatu Marchiae Anconae, provinciis, civitatibus et terris eiusdem, rectores, potestates, capitaneos, vexilliferos et castellaneos, iudices et quoscunque officiales alios generales, temporales vel spirituales et officia praedicta et alia omnia et singula, generalia et specialia, quocunque nomine vel titulo fungantur vel nuncupentur, prout ad Romanam Ecclesiam pertinuerit, creandi, constituendi, instituendi, suspendendi, removendi, deponendi et destituendi.

Culpabiles puniendi: § 6. Et culpabiles civiliter et criminaliter per te vel alium seu alios puniendi et querelas contra ipsos per quoscunque propositas audiendi summarie et de plano iudicandi, et emendas et satisfactiones debitas fieri faciendi.

Dissidia componendi: § 7. Inter principes, duces, marchiones, comites, barones, dominos temporales, nobiles et personas alias, communitates et universitates ac populos et omnes alios et singulos discordes et dissidentes Patrimonio, ducatus Marchiae, provincia-

rum, civitatum et terrarum praedictarum pacem et concordiam reformandi et inter ipsos treguam indicendi, ipsosque ad eas earumque conservationem quibuscunque poenis et districtioibus ac sententiis, prout ad dictam Ecclesiam pertinuerit, concordem in caritatis aeternae vinculo confirmandi.

Partiones contra bonum initas cassandi: § 8. Colligationes, confoederationes, pactiones, conventiones, societates et ligas contra Romanam Ecclesiam, vel contra bonum pacis et statum illarum partium pacificum, seu in praedictum seu damnum Patrimonii, ducatus Marchiae, provinciarum, civitatum et terrarum praedictarum initas ac etiam ineundas, cassandi et annullandi, et poenas super illis adiectas vel adiciendas relaxandi.

Occupata recuperandi: § 9. Occupata iniuste ab occupatoribus et detentoribus quibusvis eripiendi et recuperandi, eiectos et expulsos a locis et rebus ac bonis suis quibuscunque inique privatos, ad loca et bona eorum propria reducendi, restituendi et reintegrandi.

Cum delinquentibus componendi: § 10. Et super quibuscunque delictis forte factis, rebellionibus per quascunque universitates vel singulares personas commissis, vel in posterum vicariatus tui tempore committendis, dispensandi, componendi, concordandi, et delinquentes ad Ecclesiae Romanae gratiam et obedientiam reducendi, et super inhabilitatibus et infamiis, quas propterea incurrerint, dispensandi, et universitates et personas huiusmodi ad statum pristinum in integrum reducendi.

Exercitus comparandi: § 11. Generales et particulares exercitus in auxilium et protectionem eiusdem Ecclesiae, status pacifici Patrimonii, ducatus Marchiae, provinciarum, civitatum et terrarum praedictarum, et contra rebelles et status pacifici turbatores et quoscunque, ex causis et aliis quibuscunque et quomodocunque videbitur, indicendi, faciendi, congregandi.

Hostes componendi: § 12. Hostes, rebelles et contradictores quoslibet per admonitionis, privationis,

depositionis, relegationis, praescriptionis perpetuae vel temporalis sententias, prout ad ipsam Ecclesiam pertinuerit, sublato appellationis obstaculo, compescendi et coercendi. Et de causis appellationum ad Sedem Apostolicam cognoscendi, et eas sine debito terminandi ac finiendi, ordinandi et statuendi, et reali executioni mandandi.

Aliaque huius generis opportuna faciendi: § 13. Et omnia, quae ad huius plenius vicariatus in temporalibus et reformatoris officium pertinent, et quae necessaria vel utilia fuerint quocunque modo in praemissis, et ea tangentibus et quomodolibet eorumdem, et quae ad honorem et commodum eiusdem Romanae Ecclesiae, ad utilitatem et prosperum et tranquillum statum Patrimonii, ducatus Marchiae, provinciarum, civitatum et terrarum praedictarum cedere videris, et tibi visum fuerit expedire.

Obstantium derogatio: § 14. Non obstantibus quibuscunque privilegiis, indulgentiis et literis apostolicis vel imperialibus, sub quorumcumque verborum expressione concessis, et contrariis, etiam Patrimonii, ducatus Marchiae, provinciarum, civitatum, terrarum praedictarum statutis, consuetudinibus observatis, per quae nullum cuique, cuiuscunque praeminentiae, dignitatis, excellentiae, conditionis aut status fuerit, in hac parte volumus adferri suffragium, concedentes liberam et plenariam facultatem.

Tempus legationis indefinitum: § 15. Vicariatus autem curam, regimen, gubernationem, administrationem, potestatem ac iurisdictionem huiusmodi, tamdiu volumus perdurare, donec per Sedem eandem aliud contigerit ordinari.

Faciendis omnibus robur adhibetur: § 16. Nos insuper processus, sententias atque poenas, quos et quas proferri, ac etiam quae per te rite fieri contigerit, rata habebimus, et faciemus, auctore Domino, inviolabiliter observari.

Per haec rectoribus aliisque officialibus Romanae Ecclesiae nullum vult inferri praedictum: § 17. Per haec autem rectoribus et officialibus in Patrimonio et ducatu Marchiae, provinciis, civitatibus et terris praedictis per Sedem Apostolicam constitutis, quominus iurisdictionem et potestatem

eis concessam, quamdiu in suis officiis et administrationibus praesederint, exercere libere, sicut prius, valeant, non intendimus aliquod praedictum generari.

Obdientia legatio praestanda: § 18. Ut igitur praemissa omnia et singula melius, plenius et utilius exerceri possint, universis et singulis Patrimonii, ducatus Marchiae, provinciarum, civitatum et terrarum praedictarum rectoribus, vicerectoribus, potestatibus, capitaneis, officialibus et caeteris nostris et Ecclesiae subiectis, cuiuscunque status, praeminentiae, dignitatis ecclesiasticae vel mundanae, ordinis vel conditionis existant, damus districtius in mandatis, ut tibi efficaciter pareant et intendant. Nulli ergo, etc.

Datum apud Villam Novam Avenionensis diocesis, 2 kalend. iunii, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 31 maii 1353, pontif. anno 1.

II.

Quod rectores provinciarum Rom. Ecclesiae processus a thesaurariis contra non solventes census eidem Ecclesiae debitos factos suspendere aut cassare, etc., eidem thesaurariis inconsultis, non possint (1).

SUMMARIUM

1. Causae ferendae huius legis. — 2. Prohibitio (de qua in rubrica). — Clausulae.

Innocentius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Causae ferendae huius legis: § 1. Multorum saepe relatio nostrum pulsavit auditum, quod rectores provinciarum, civitatum, castrorum, terrarum et aliorum locorum ad nos, et Ecclesiam Romanam immediate spectantium, dum pro recuperandis et exigendis censibus et aliis iuribus eidem Ecclesiae debitis, contra universitates seu communitates vel singulares personas civitatum, castrorum, terrarum aliorumque locorum subditorum

(1) Ex Regest. in Archiv. Vatic.

eisdem, aliquos spiritualiter seu temporaliter contigit haberi processus, rectores ipsi ad suspensionem seu relaxationem processuum huiusmodi non satisfacto de huiusmodi censibus et iuribus eidem Ecclesiae, sine consultatione et conscientia thesaurariorum provinciarum, civitatum, castrorum, terrarum et locorum ipsorum pro eadem Ecclesia, quorum intererat de iis habere notitiam, processerunt in grave praeiudicium Ecclesiae memoratae.

Prohibitio (de qua in rubrica).

§ 2. Volentes itaque indemnitati iurium in hac parte ipsius Ecclesiae providere, universis et singulis rectoribus provinciarum, civitatum, castrorum et locorum ipsius Ecclesiae praesentibus et futuris auctoritate apostolica districtius inhibemus, ne processus aliquos spirituales vel temporales, per eos et quemlibet eorum habitos vel habendos pro exigendis et recolligendis ac recuperandis huiusmodi censibus et aliis quibuscumque iuribus Ecclesiae memoratae, absque speciali conscientia et consensu thesaurariorum, qui pro tempore fuerint, suspendere, relaxare, cassare aut annullare praesumant: suspensiones, relaxationes, cassationes et cancellationes (1), si quas contra inhibitionem nostram huiusmodi fieri contigerit, decernentes irritas et inanes.

Clausulae.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis infringere, etc.

Datum apud Villam Novam Avenionensem diocesis, kalendis iunii, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 1 iunii 1353, pontif. anno 1.

III.

Cassatio pactorum a S. R. E. cardinalibus ante electionem Summi Pontificis in praeiudicium auctoritatis eiusdem initiorum (2).

SUMMARIUM

Exordium. — 1. In conclavi, Clemente VI mortuo, habito, cardinales nonnullas iniere (1) Forsan annullationes. (2) Ex Reg. in Arch. Vat.

pactiones, praestito ad observantiam sacramento. — 2. Huiusmodi pactiones prohibentur in constitutionibus Gregorii X et Clementis V. — Romani Pontificis laedunt potestatem. — Nullius esse momenti declaratur. — 3. Pactiones huiusmodi quae fuerint. — 4. De creandis cardinalibus, eorumque numero. — 5. De consensu cardinalium ad id requirendo. — 6. De consensu fratrum in cardinalium punitione. — 7. De bonis cardinalium, quod non sint sub eius iure. — 8. De alienatione honorum Ecclesiae non facienda, nisi de consensu cardinalium. — 9. De medietate fructuum Rom. Ecclesiae per eosdem percipienda. — 10. De institutione et destitutione officialium provinciarum, etc. — 11. De consanguineo Papae in maresciallum non eligendo. — 12. De decimis imponendis. — 13. De libertate cardinalium in consulendo. — 14. De observantia harum pactionum. — 15. De adhibendis ad consilium cardinalibus in rebus dubiis. — Clausulae.

Innocentius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Solicitude pastoralis officii sicut exigit, ut prospiciamus, ne Ecclesiae in iuribus suis minorationis detrimentum suscipiant, sic profecto requirit, ut Ecclesiae Romanae, cui, auctore Domino, praesidemus, honores, libertates et iura solertioris diligentiae studio servemus a diminutione quolibet illibata.

§ 1. Dudum siquidem per obitum felicis recordationis Clementis PP. VI, praedecessoris nostri, Apostolica Sede vacante, venerabiles fratres nostri S. R. E. cardinales, de quorum numero tunc eramus, ad tractandum de iis, quae circa electionem Romani Pontificis incumbabant, Avenione, in palatio apostolico, ubi praedecessor idem obierat, insimul congregati, in scriptura quadam, cuius tenorem de verbo ad verbum praesentibus inseri fecimus, concordarunt: et deinde quidam eorum simpliciter iuraverunt, ac nos et quidam alii sub hac conditione iuravimus: scilicet, si et in quantum scriptura huiusmodi

In conclavi, Clemente VI mortuo, habito, cardinales nonnullas iniere pactiones, praestito ad observantiam sacramento.

Exordium.

de iure procederet; quod ille ex eis, quem assumi contingeret ad papatum, omnia in eadem scriptura contenta inviolabiliter observaret, et quod eadem die, qua foret, ut praefertur, assumptus, profiteretur, ea omnia et singula se fideliter servaturum, rataque habiturum super eis praestita iuramenta.

Huiusmodi pactiones prohibentur in constitutionibus Gregorii X et Clementis V.

§ 2. Postmodum vero nos ad officium huiusmodi, licet insufficientibus meritis, divina dispositione vocati, praemissa omnia recensentes, et attendentes quod licet cardinales iidem ad ea faciendum habuerunt rectum zelum, et aliquibus etiam videretur, nos debere illa et praestita super eis, ut praemittitur, iuramenta servare; quia tamen dicti cardinales, prohibentibus constitutionibus felicis recordationis Gregorii X et Clementis V, praedecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, quibus cavetur, quod cardinales, eadem Sede vacante, de quibuscumque negotiis, praeterquam de provisione Romanae Ecclesiae facienda, certis dumtaxat exceptis casibus, de quibus tamen aliquis contentus in scriptura huiusmodi non existit, se intrromittere nequeant, ad ea procedere minime potuerunt: et considerantes attente quod scriptura ipsa in diminutionem et praeiudicium plenitudinis potestatis ex ore Dei collatae soli dumtaxat Romano Pontifici dignoscitur procul dubio redundare: cum per eandem scripturam praefatae Sedi grande ac perpetuum praeiudicium imminere manifeste, dum potestas huiusmodi adimitur eidem Romano Pontifici, certisque regulis et limitibus sibi praefixis ab homine coarctatur: nec minus intuentes quod esset apud catholicos temerarium et insanum asserere vel sentire quod Romanus Pontifex successor Petri et vicarius Iesu Christi non sit vocatus et assumptus in plenitudinem potestatis: quae profecto apud ipsum non esset, si ex aliorum consensu vel arbitrio (1) amminiculo dependeret: quodque illa iuramenta non canonica, imo temeraria sunt

Romani Pontificis laedunt potestatem.

censenda, quae non solum in Romanae, quinimo in cuiuslibet alterius Ecclesiae praeiudicium laesionemque praestantur; habita super iis et nonnullis aliis, quae nostrum ad id animum rationabiliter induxerunt, cum quibusdam ex eisdem etiam cardinalibus ac pluribus doctoribus et iurisperitis aliis, deliberatione matura, ad omne scrupulum et dubium in hac parte tollendum, auctoritate apostolica, tenore praesentium declaramus eosdem cardinales contenta in scriptura huiusmodi facere nullatenus potuisse, ac illa et omnem eorum effectum nullius fuisse ac esse penitus roboris vel momenti; nosque vel successores nostros Romanos Pontifices seu cardinales ipsos ad illorum et iuramentorum praedictorum observantiam non fuisse nec esse obligatos quomodolibet vel astrictos.

Nullius esse momenti declaratur.

Pactiones huiusmodi quae fuerint

§ 3. Tenor vero dictae scripturae talis est infrascriptus.

§ 4. Deliberatione plena habita pro bono publico concordant omnes domini cardinales, nemine discrepante, in primis quod Summus Pontifex, Domino providente, creandus, nullo unquam tempore, ex quavis causa, procedat ad creationem cardinalium, nisi secundum modum et formam inferius denotatos: videlicet quod non creet seu faciat aliquos cardinales, donec numerus cardinalium venerit ad numerum sexdecim cardinalium, aliis qui essent supra numerum sexdecim de medio iam sublati, et tunc assumat, si ei videbitur, tot quot ascendant ad plus usque ad numerum viginti, et non ultra, praedictis sexdecim aut paucioribus, si forte tunc superessent, in viceno numero computatis.

De creandis cardinalibus, eorumque numero.

§ 5. Quos quidem cardinales per Papam creandos, ipse creare et ordinare habeat de omnium cardinalium tunc superexistentium seu duarum partium eorumdem consilio et consensu: hoc tamen salvo, quod, extante numero qui nunc est, vel forsitan pauciore, assumat Papa, si voluerit, duos cardinales, de consilio omnium fratrum seu maioris partis eorum.

De consensu cardinalium ad id requirendo

(1) Forsan arbitrii.

§ 6. Item quod Papa non procedat ad depositionem seu personae captionem alicuius cardinalis, sine consilio et consensu omnium fratrum, nemine discrepante, nec ad excommunicationem vel aliam censuram ecclesiasticam, seu suspensionem vocis vel concistorii, seu portationis cappelli, nec ad privationem, nec etiam ad suspensionem beneficiorum ipsorum cardinalium, sine consensu omnium fratrum aut duarum partium eorumdem.

§ 7. Item quod Papa nullo modo ponat manum in bonis quorumcumque cardinalium, eis viventibus et defunctis.

§ 8. Item quod Papa provincias, civitates, castra aut terras alias Ecclesiae Romanae non alienet, aut in feudum vel emphyteusim, aut sub certo censu concedat: et ubi alienationem seu concessionem praedictas iusta et rationabili causa fieri expediret, de consilio et consensu omnium fratrum seu duarum partium eorum ad praedicta procedat.

§ 9. Item quod collegium cardinalium percipere et habere debeat iure suo medietatem omnium fructuum, reddituum, proventus, mulctarum, condemnationum et censuum et omnium aliarum obventionum et emolumentorum ad Ecclesiam Romanam spectantium, in quibusvis provinciis ac terris et locis Romanae Ecclesiae, prout in privilegio felicitis recordationis Nicolai Papae IV, super hoc concessio, plenius continetur.

§ 10. Item quod tam in Romana Curia, quam in terris et provinciis Romanae Ecclesiae officiales in temporalitate maiores, de consilio et consensu cardinalium omnium seu maioris partis ipsorum, instituuntur seu destituuntur, prout in praedicto privilegio seu constitutione praefati domini Nicolai Papae IV noscitur apparere.

§ 11. Item quod ad officium marescalli Romanae Curiae et rectorum terrarum seu provinciarum Romanae Ecclesiae nullus de consanguinitate vel affinitate Romani Pontificis assumatur.

§ 12. Item quod Summus Pontifex nulli regi vel principi seu cuivis alii in regnis, provinciis seu terris eorum concedet decimas nec tertias decimarum seu subsidia alia, nec etiam Camerae suae reservabit sine consilio et consensu omnium fratrum vel saltem duarum partium eorumdem, et tunc causa iusta et rationabili suadente.

§ 13. Item quod Papa non impediat, quin omnes et singuli cardinales in consulendo et consentiendo liberum habeant arbitrium in agendis.

§ 14. Item quod omnes domini cardinales, qui hodie supersunt, iurare habeant quod ille ex dictis cardinalibus, qui ad papatum, praestante Domino, assumetur, praedicta diligenter et inviolabiliter observabit: et nihilominus ille qui ad papatum assumetur, sive cardinalis sive alius assumptus fuerit, et a cardinalibus receptus, eadem die omnia et singula supradicta profiteatur fideliter observare, et ratum habeat praestitum iuramentum.

§ 15. Item quod si aliquod dubium occurrerit vel inciderit, vel Papae videbitur in praedictis, dominus Papa cum consilio et consensu saltem duarum partium cardinalium habeat declarare.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae declarationis infringere etc.

Datum apud Villamnovam Avenionensis dioecesis, secundo nonis iulii, pontificatus nostri anno 1.

Dat. die 6 iulii 1353, pont. anno 1.

IV.

Quod in Statu Ecclesiastico homicidae ad pecuniariam compositionem non admittantur (1).

SUMMARIUM

Exordium. — 1. Causae edendae legis. — 2. Constitutio (de qua in rubrica). — 3. Contrariorum derogatio. — Clausulae.

(1) Ex Regest. in Archiv. Vatic.

Innocentius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Sicut facilitas veniae incentivum praebere assolet delinquendi, sic rigor terminum ponit excessibus et aditum interdicere errori.

Causae edendae legis. § 1. Sane ad audientiam nostram molesta nobis insinuatio fide digna perduxit quod in nonnullis terris Ecclesiae Romanae immediate subiectis, de consuetudine vel alias observatur quod homicidae quilibet, tum tamen cum interfecti consanguineis pacem habeant, et de pace huiusmodi per instrumentum facere fidem possint, per officiales ipsius Ecclesiae ad compositionem pecuniariam indifferenter, et passim, et frequenter pro quantitate valde modica admittuntur. Unde fit quod, dum homicidae iidem reatus sui poenam modici pretii venalitate mercantur, sumpta ex impunitate licentia, in culpam facile prolabantur, et ex hoc malignandi exemplo in alios derivato, saevit malus frequenter in bonum, lacescit improbus probum, potens opprimit humilem, et gravat saepe noxius innocentem.

Constitutio (de qua in rubrica). § 2. Cum autem publicae utilitatis intersit ut maleficia non remaneant impunita, nos huic morbo, qui iam chronicus factus ferrum expetit, volentes congruam adhibere medelam, omnibus et singulis rectoribus et aliis quibuscumque officialibus quarumcumque provinciarum, terrarum, civitatum, castrorum et aliorum locorum ipsius Ecclesiae, praesentibus et futuris, auctoritate apostolica districtius inhibemus ne, pro reatu cuiuscumque homicidii aliquem ad compositionem pecuniariam praesumant admittere homicidam: compositiones, si quas contra inhibitionem nostram huiusmodi fieri contigerit, irritas et inanes, et homicidas ad compositiones admissos, admissione huiusmodi non obstante, sicut erant ante compositiones easdem, subditos esse legibus decernentes.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus

et statutis ac huiusmodi et aliis observantis contrariis quibuscumque, quae omnia, quoad haec, iuribus vacuumus.

Clausulae. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis infringere etc.

Dat. apud Villamnovam Avenionensis dioecesis, idibus iulii, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 15 iulii 1353, pontif. anno 1.

V.

Alearum seu taxillorum ludi reprobatio, cum prohibitione ne quid a prostitutis mulieribus exigatur (1).

SUMMARIUM

Exordium. — 1. Pravas consuetudines (de quibus in rubrica), et mala inde provenientia refert. — 2. Damnat, fierique prohibet. — Clausulae.

Innocentius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Quamvis omnes, quos regendos nobis bonitas divina commisit, irreprehensibiliter agere cupiamus; eorum tamen actus et mores, qui nobis et Ecclesiae Romanae noscuntur immediate subesse, tanto esse irreprehensibiliores appetimus, quanto de illis specialior imminet nobis cura.

Pravas consuetudines (de quibus in rubrica), et mala inde provenientia refert. § 1. Sane ad audientiam nostram pervenit quod in nonnullis provinciis et civitatibus nobis et eidem Ecclesiae immediate subiectis, ex quadam consuetudine, seu abusu potius, observatur, et in Romana Curia observatum est, quod in certis locis provinciarum ac terrarum et Curiae praedictarum, barattariae vulgariter nuncupatae, quae per certos officiales earumdem provinciarum, civitatum et Curiae aut alios venduntur ad tempus, licet et licuit quibuscumque ludum exercere publice taxillorum: ex quo, praeter morum deformationem quae inde resultat, frequenter

(1) Ex Regest. in Archiv. Vatic.

scandala oriuntur et brigae, et nonnunquam, quod molestius ferimus, nomen Domini blasphematur: quodque officiales ipsi, stipendiis propriis non contenti, quinimo, lucris turpibus, non sine praedicio salutis et famae propriae, inhiantes, a prostitutis publice meretricibus, quae de infami propriorum corporum quaestu vivunt, septimanis singulis sine causa exigunt, et propriis commodis sine incommodis applicant unum grossum.

Damnat, ferique prohibet.

§ 2. Volentes igitur super his de illo remedio providere, per quod talia de caetero non contingant; baratterias huiusmodi in eisdem provinciis, civitatibus et Curia fieri et vendi de caetero districtius prohibemus, rectoribus provinciarum et civitatum ipsarum ac camerario Papae, praesentibus et futuris, omnibus et singulis districte praecipiendo mandantes ut quorumcumque officialium vel aliorum, contra prohibitionem nostram eandem, baratterias huiusmodi ordinantium ac vendentium illas, aut ludentium quomodolibet in eisdem, ac exigentium a praefatis meretricibus prostitutis aliquid, temeritatis audaciam punient et castigent. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum voluntatis, prohibitionis et mandati infringere etc.

Clausulae.

Dat. apud Villanovam Avenionensis dioecesis, quarto kalendas augusti, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 29 iulii 1383, pontif. anno 1.

VI.

Litterae processus Clem. V et Ioan. XXII contra invadentes, vel alias quomodolibet Siciliae regnum occupantes promulgatae, extenduntur ad Beneventanam civitatem (1).

SUMMARIUM

Proemium. — 1. Cautum a Clemente V ne utriusque Siciliae regnum invaderetur. —

(1) Ex Regest. in Archiv. Vatic.

2. Hoc firmans Ioannes XXII peculiares poenas adiecit contra molestiam ullam inferentes eorundem regnorum incolis. — 3. Varia exponit Innocentius damna illata civibus Beneventanis occasione bellorum et potentiorum malitia: — 4. Dictasque praedecessorum constitutiones ad ducatum Beneventanum extendit. — 5. Clausulae.

Innocentius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Debemus subiectis omnibus adversus insolentiam perversorum protectionis opportuna praesidium, sed eis maxime promptiori studio adesse nos convenit, qui Romanae immediate subiecti Ecclesiae, nullum agnoscunt, praeter Romanum Pontificem, defensorem, ut sicut eidem Ecclesiae specialiter subsunt, sic eius specialiter sentiant favorem propitium in opportunitatibus eorundem.

§ 1. Dudum siquidem felicitis recordationis Clemens Papa quintus, praedecessor noster, ex certis causis rationabilibus tunc expressis, universis et singulis clericis et laicis, cuiuscumque conditionis, status, ordinis vel praeminentiae forent, etiam si pontificali vel imperiali seu regali vel quavis alia dignitate fulgerent, universitatibus quoque et communitatibus quibuscumque auctoritate apostolica expresse prohibuit, ne regnum Siciliae vel terram citra Farum, seu partem vel aliqua loca ipsorum aut alterius eorundem, quovis colore quaesito, invadere vel offendere, seu propter hoc recipere vel exhibere stipendia praesumerent, aut super iis praesumptoribus ipsis praestare publice vel occulte, directe vel indirecte consilium, auxilium vel favorem; in omnes et singulos qui contra inhibitionem huiusmodi venire praesumerent, etiamsi, ut praedicitur, pontificali aut imperiali seu regali vel quavis dignitate alia praeminerent, de fratrum suorum consilio excommunicationis, quam eo ipso incurrerent, sententiam promulgavit: ipsorumque terras et loca, aliasque civitates et communitates ac universitates contra praemissa

Proemium.

Cautum a Clemente V ne utriusque Siciliae regnum invaderetur.

vel praemissorum aliquod attentates ecclesiastico interdicto subiecit.

Hoc firmans Ioannes XXII peculiares poenas adiecit contra molestiam ullam inferentes eorundem regnorum incolis.

§ 2. Et deinde eodem praedecessore, sicut Domino placuit, sublato de medio, pia memoriae Ioannes Papa XXII dicti Clementis successor praedecessor noster ad apicem apostolicae dignitatis assumptus, omnibus et singulis tam clericis quam laicis, cuiuscumque status, ordinis, conditionis, praeminentiae vel dignitatis existerent, etiamsi pontificali vel imperiali seu regali aut quacumque alia dignitate fulgerent, ac universitatibus, communitatibus et populis civitatum, castrorum et aliorum quorumcumque locorum ubicumque consistentium similiter inhibuit, ne per se vel alios dicta regnum Siciliae seu terram citra Farum vel homines consistentes infra regnum et terram praedicta, sive aliquos ex eis seu partem ipsorum regni vel terrae, aut aliqua ipsorum vel alterius eorundem loca impugnare, offendere, molestare, turbare vel invadere quovis modo, aut iniurias, damna, violentias, rapinas aut depredationes seu spolia vel incendia, sive secundo vel metendo seu conculcando aut comburendo segetes eorundem, aut vineas seu quascumque fructiferas arbores incidendo, seu etiam devastando vel quocumque alio modo seu damnificationis genere damnificare praesumerent, sive praestare super iis praesumentibus ipsis per se vel alium seu alios directe vel indirecte, publice vel occulte consilium, auxilium vel favorem, ac in omnes et singulos contra inhibitionem huiusmodi venire aut attentare per se vel alios praesumentes, tam clericos quam laicos, etiamsi, ut praedicitur, pontificali aut imperiali sive regali vel quavis dignitate alia praefulgerent, de fratrum suorum consilio, praeter poenas et sententias supradictas, excommunicationis, quam eo ipso incurrerent, sententiam promulgavit; ipsorumque terras et quaslibet universitates, communitates et populos ac civitates, castra et loca contra praemissa vel praemissorum aliquod

attentantes ecclesiastico interdicto subiecit, et eos ac ipsorum singulos omnibus privilegiis, indulgentiis, libertatibus, gratis et immunitatibus realibus et personalibus, quae ab eadem Ecclesia vel imperio Romano, cuius imperii gubernatio, administratio et cura tunc temporis, cum imperatoris careret regimine, ad eundem praedecessorem Ioannem plenarie pertinebat; concessis eisdem, nec non feudis, bonis, honoribus, officiis et iuribus, quae ab Ecclesia ipsa vel imperio praedictis obtinebant, de praedictorum fratrum consilio eadem auctoritate privavit, ac eos et illas et similia, ipsorumque filios et nepotes ad quaelibet ecclesiastica beneficia, dignitates, personatus et officia cum cura vel sine cura, auctoritate quorumcumque obtinenda usque ad tertiam generationem exclusive reddidit inhabiles et indignos: et decrevit idem praedecessor auctoritate praedicta, quod processus suus huiusmodi et in ipso contenta obtinerent plenam vim constitutionis, et ordinationis perpetuae firmitatem.

§ 3. Nuper autem ad audientiam nostram molesta nobis multorum insinuatione fide digna perduxit, quod licet dilecti filii Commune civitatis Beneventanae ad nos et ipsam Ecclesiam nullo medio pertinentis a nonnullis nobilibus et potentibus ac aliis vicinis eorum, quorum inhiabat et inhiat illicitus appetitus, et qui eidem civitati admodum sunt infesti, multa dudum fuerint damna passi; a paucis tamen elapsis temporibus regno Siciliae, ac terra citra Farum, in qua quidem terra ipsa civitas sita est, gravium guerrarum agitatione commotis, et exsuscitatis in eisdem regno et terra huiusmodi guerrarum occasione turbinibus, oppressa iustitia paceque fugata, tot passi sunt et patiuntur iniurias, opprobria, violentias, gravamina, pressuras et damna, nunc segetibus et vineis ac fructiferis eorum arbo-

Varia exponit Innocent. damna illata civibus Benevent. occasione bellorum et potentiorum malitia.

VII.

Reformatio taxarum Curiae civitatis Beneventanae (1).

SUMMARIUM

Exordium. — 1. Abusus nonnullos in Curia Benevent. irreptos ait. — 2. Taxas itaque praescribit. — 3. Salaria notariis et iudicibus danda pro contractibus minutis. — 4. Pro testamentis. — 5, 6. Pro scriptione in protocollo. — 7. Pro abbreviatura. — 8. Executio huius constitutionis. — Clausulae.

Innocentius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Delectat nos omnium modestia subditorum et eos cupimus sub aequitatis iure temperantius vivere, qui publicis officiis deputantur, ut iusta pro laboribus mercede contenti, ab exactionibus indebitis se omnino cohibeant, et per intricata diffugia negociantes, ad redemptiones indebitas non compellant.

§ 1. Sane ad audientiam nostram pervenit, quod iudices et notarii publici seu tabelliones civitatis Beneventan., quae ad nos et Romanam Ecclesiam nullo medio pertinet, propriis finibus non contenti, pro instrumentis, quae notarii seu tabelliones faciunt et in quibus iidem iudices se subscribunt, frequenter a contrahentibus exigunt excessiva salaria, et saepe, interiectis praeiudicialibus dilationibus, contrahentes ipsos ad redemptiones illicitas invite coarctant.

§ 2. Volentes igitur super hoc de opportuno remedio providere, huiusmodi iudicum et notariorum seu tabellionum ipsorum salaria auctoritate apostolica, praehabita moderatione debita, prout infra describitur, praesentium tenore taxamus.

§ 3. In primo siquidem salaria notariorum seu tabellionum ipsorum pro instrumentis emptionis vel donationis aut permutationis sive inventarii bonorum seu rerum, quae unam vel plures usque ad

(1) Ex Regest. in Archiv. Vatic.

Dictasque praedecess. constitutiones ad du-
valum Beneventanum extendit.

Exordium.

Abusus non-
nullos in Curia
Benevent. irre-
ptos ait.

Taxas itaque
praescribit

Salaria notariis
et iudicibus dan-
da pro contra-
ctibus minutis

decem inclusive in tribus, et quae plures usque ad triginta similiter inclusive in quatuor, quae autem plures usque ad quinquaginta etiam inclusive in sex, et quae plures usque ad octoginta uncias similiter inclusive in octo, quae ultra quantumcumque valuerint, in decem; pro instrumentis vero locationis, procurationis, quitationis, protestationis, taxationis alimentorum, dationis, transactionis, vel in solutum, aut tutelae vel mundualdi dationis ac omnium aliorum contractuum minorum in quatuor carolenis argenti solvendis eisdem notariis, per eos quorum fuerint instrumenta: salarium vero iudicum pro tertia parte minus quam sit salarium notariorum seu tabellionum esse volumus praedictorum.

Pro testamen-
tis.

§ 4. Pro salario vero instrumentorum, quae confici contigerit de testamentis et ultimis voluntatibus fidelium defunctorum, solvatur tam notariis seu tabellionibus, quam iudicibus ipsis pro tertia parte, plus quam solvatur eis pro instrumentis aliorum contractuum quorumcumque, habito tamen respectu ad valorem bonorum, quae in instrumentis testamentorum fuerint comprehensa, sicut de aliis instrumentis superius est expressum: nam cum sint maioris laboris et taedii, oportet esse illa mercedis etiam amplioris.

Pro scriptione
in protocollo.

§ 5. Pro aliis vero scripturis, quae non sunt instrumenta, solvantur eisdem notariis seu tabellionibus eorum salaria, sicut consueverunt hactenus eis solvi.

Pro abbrevia-
tura.

§ 6. Pro abbreviatura quoque quam ipse idem notarius in suo protocollo notavit, unum tantum, et pro illius quam antecessor suus notaverat inventionem duos carolenos argenti volumus quaerenti et inveniendi eam notario exhiberi.

Executio huius
constitutionis.

§ 7. Pro scriptura etiam, quae abbreviatura dicitur, tam iudex quam notarius sive tabellio uno caroleno argenti tantummodo sint contenti.

§ 8. Decernimus igitur et iubemus, ut iudices et notarii seu tabelliones ipsi civitatis eiusdem praesentes et futuri in

Bull. Rom. Vol. IV.

65

eorum salariis sic huiusmodi taxationibus contententur, ut ultra illas aliquid petere vel exigere de caetero non praesumant: ac ordinamus, quod notarii seu tabelliones infra quindecim dies, iudices vero infra quatuor dies ad tardius, postquam in eis secundum taxationes nostras huiusmodi fuerit de ipsorum salariis debite satisfactum, reddant completa et testata instrumenta eis, quorum fuerint contractus, nisi fuerint forsitan impedimento legitimo praepediti.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis infringere etc.

Datum Avenione octavo idus februarii, pontificatus nostri anno tertio.

Dat. die 6 februarii 1355, pont. anno III.

VIII.

Extensio constitutionis contra occupantes iura et bona S. R. E. ad invasores terrarum, locorum, iuriumque quorumcumque Ecclesiae Avenionensis (1).

SUMMARIUM

Exordium. — Facti series. — Extensio (de qua in rubrica). — Clausulae.

Innocentius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Licet, disponente Domino, Ecclesiarum omnium cura nobis imminet generalis, de Ecclesiae tamen Avenionen. statu dirigendo et conservando feliciter eo nobis est sollicitudo propensior, quo ipsius administrationem in spiritualibus et temporalibus Sedes Apostolica sibi usque ad eius beneplacitum reservavit.

Cum itaque, mundo in maligno posito, nonnulli, a quorum oculis Dei timor abscissit, ad Ecclesiae praefatae bona et iura occupanda, sicut habet fide dignorum assertio, cogitatus erexerint, et occupatrices manus extendere moliantur; nos

(1) Ex Regest. in Archiv. Vatic.

Clausulae

Exordium.

Facti series.

Clausulae.

cupientes eidem Ecclesiae adversus huiusmodi praesumptionis audaciam apostolicum adesse praesidium et favorem, ut eis, quos timor Dei a malo non revocat, malignandi licentiam poenarum asperitas interdicit, excommunicationis et anathematis ac alias omnes et singulas sententias et poenas spirituales et temporales contra invasores et impugnatores ac occupatores civitatum, terrarum, castrorum, locorum et iurium Ecclesiae Romanae, cui auctore Domino praesidemus, ac fautores, consiliatores, auxiliares et adiutores eorum per nostros et quorumcumque aliorum praedecessorum nostrorum Romanorum Pontificum processus promulgatas et inflictas ad invasores, impugnatores et occupatores castrorum, villarum, fortalitorum, terrarum, locorum ac aliorum honorum et iurium quorumcumque ad ipsam Ecclesiam Avenionensem immediate vel mediate spectantium omnium et singulorum, ac consiliatores, auxiliares, fautores, adiutores et defensores eorum auctoritate apostolica extendimus ac etiam prorogamus, volentes extensionem et prorogationem huiusmodi durante administratione huiusmodi duraturas.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis infringere etc.

Datum Avenione undecimo kalendas iunii, pontificatus nostri anno tertio.

Dat. die 22 maii 1355, pontif. anno III.

IX.

Innovatio sententiarum Clementis PP. VI contra dantes vel acquirentes dominium aut iurisdictionem vel praeminentiam aut obligationem super castris et locis Patrimonii Beati Petri in Tuscia, aut

quoquomodo ea occupantes, earundemque extensio ad alias provincias Status Ecclesiastici (1).

SUMMARIUM

Prooemium. — 1. A Clemente VI innovatae Pontificum constitutiones, quibus, ne quis dominium aut praeminentiam ullam in terris Patrimonii B. Petri sibi vindicet prohibetur. — Adiectae ab eodem poenae contra inobedientes. — 2. In contrarium acta viribus vacuata. — 3. Cautum quoque, ne quis terras easdem quolibet praetextu usurpare sibi, aut earum incolas molestare auderet, innovatis ad hoc Ioannis XXII literis. — 4. Laudatae constitutiones ad omnes terras, caeteraque Rom. Ecclesiae iura extenduntur. — Clausulae.

Innocentius episcopus servus servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Ecclesiarum omnium, quarum, disponente Domino, curam gerimus, debemus invigilare profectibus et providere sollicite, ne suorum detrimenta iurium patiantur: sed Romanae Ecclesiae sponsae nostrae eo tenemur vigilantius intendere commodis et dispendiis obviare, quo Ecclesiae reliquae pastorum, quibus commissae sunt, in opportunitatibus earum muniuntur auxiliis: haec Romani domitaxat Pontificis praesidiis adiuvatur.

§ 1. Dudum felix recordationis Clementis Papa sextus praedecessor noster ad obviandum perversis illorum conatibus, qui provinciae Patrimonii Beati Petri in Tuscia, quae iuris et proprietatis Ecclesiae Romanae fore, ac eidem Ecclesiae immediate subesse dignoscitur, civitates, castra et villas, eorumque dominium, superioritatem, advocacionem, capitaneatum et iurisdictionem in ipsius Ecclesiae grave praeiudicium, contra constitutiones et ordinationes olim per felix recordationis Urbanum quartum, et Ioannem vigesimum secundum, ac diversos alios Romanos Pontifices praedecessores dicti Clementis

(1) Ex Regest. in Archiv. Vatic. — Laudatam hic Clementis Constitutionem legere est superius pag. 484.

Prooemium

A Clemente VI innovatae Pontificum constitutiones, quibus, ne quis dominium aut praeminentiam ullam in terris Patrimonii B. Petri sibi vindicet prohibetur.

et nostros editas, non verebantur diversis quacumque coloribus tenere, occupare, sibi que in eisdem dominium, superioritatem et praeminentiam vindicare, perpetua constitutione sancivit, ut nulla civitas vel communitas, nullaque singularis persona, cuiuscumque conditionis vel status existeret, deinceps in aliquibus civitatibus, castris seu villis ipsius Patrimonii ad praefatam Romanam Ecclesiam spectantibus dominium, superioritatem, capitaneatum, advocacionem, iurisdictionem, seu aliquam praesidentiam seu praeminentiam, praetextu cuiuscumque venditionis, submissionis, recommendationis, concessionis, recognitionis, obligationis, contractus vel pacti aut cuiusvis alterius commercii, absque auctoritate Sedis Apostolicae speciali, recipere auderet, vel sibi dominium, praesidentiam, capitaneatum seu iurisdictionem in praedictis civitatibus, castris et villis, ex quavis occasione seu causa quomodolibet vindicare; quodque civitates et singulares personae, submissiones, suppositiones et subiectiones quas cumque tunc in eas factas et receptas, seu de facto, cum de iure non tenerent, quomodolibet attentatas, dimittere tenerentur, nec civitates, castra seu loca alia, quae se eis, ut praemittitur, submiserant, vel quomodolibet subiecerant, praetextu submissionis vel subiectionis alicuius vel cuiusvis contractus titulo valerent retinere: nullaque universitas seu communitas civitatis, castri seu villae Ecclesiae Romanae subiecta in terris Patrimonii constituta alicui universitati seu communitati vel privatae personae cuiuscumque conditionis aut status existeret, se subicere, submittere seu supponere valeret, constituendo, recognoscendo seu profitendo se subesse alicui universitati vel privatae personae, seu ad eosdem super illis et in ipsis, ac in dictis civitatibus, castris et villis aliquam iurisdictionem, dominium, capitaneatum seu quamvis aliam praeminentiam pertinere: et si quae civitates, castra vel loca tunc de facto ad submis-

sionem vel suppositionem aliquibus civitatibus vel privatis personis de se factam, venditionis, donationis vel cuiusvis alterius contractus colore vel titulo processerant, illa, quamvis de iure non valerent, quatenus de facto processerant, realiter et effectualiter revocare studerent, nec illis unquam uterentur, nec virtute submissionis huiusmodi vel alias illis, quibus quovis titulo vel colore se submiserant, nullatenus obedirent, parerent vel intenderent: contrarium vero facientes directe vel indirecte per se vel alios, tam illi et eorum singuli, qui in civitatibus, castris aut villis eiusdem Patrimonii vel eorum aliquo huiusmodi dominium, superioritatem, capitaneatum, advocacionem, iurisdictionem, quamcumque praeminentiam seu praesidentiam sine licentia Sedis Apostolicae speciali reciperent in futurum, et qui tunc ex quocumque contractu vel obligatione receperant, seu quavis usurpatione quomodolibet occupaverant, nisi sic occupata et recepta infra duorum mensium spatium, postquam constitutio ipsa ad eorum notitiam pervenisset, vel per eos stare quominus valeret pervenire, dominium seu praesidentiam, superioritatem, capitaneatum, iurisdictionem quamcumque seu praeminentiam huiusmodi realiter dimitterent cum effectu illa nullo unquam tempore absque ipsius Sedis licentia resumpturi, quam illi qui se submitterent, supponerent seu subiecerent, ut praefertur, simili modo, cuiuscumque dignitatis, status, ordinis vel conditionis existerent, singulares personae sententiam excommunicationis incurrerent, ac terrae ipsorum ubicumque forent, ipso facto interdicto ecclesiastico subiacerent, civitates aut castra et villae, quae ex tunc in antea se submitterent, supponerent seu subiacerent, et quae submissionem, suppositionem seu subiectionem huiusmodi reciperent seu quomodolibet occuparent, et quae se tunc quovis colore vel titulo, ut praemittitur, submiserant et subiecerant, ac civitates, quae submissiones et subie-

Adiectae ab eodem poenae contra inobedientes.

ctiones huiusmodi receperant, nisi infra praedictum duorum mensium spatium ab omni effectu dictae submissionis et subiectionis realiter desisterent, ipsis ulterius non usuri, seu contra constitutionem et inhibitionem praedictam venire directe vel indirecte per se vel alium seu alias attentarent, ecclesiastico interdicto subiacere decrevit: et nihilominus omnibus privilegiis ac gratiis, necnon feudis, bonis, honoribus et iuribus quibuscumque, quae ab eadem Romana et aliis Ecclesiis obtinebant, privavit, et privatos et privata voluit esse ipso facto: non obstante si eis vel eorum aliquibus communiter vel divisim ab eadem esset Sede indultum, quod excommunicari, eorumque terrae et loca ecclesiastico interdicto supponi non possent per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi, ac eorum personis, locis, ordinibus et nominibus propriis mentionem.

In contrarium
acta viribus va-
cuata.

§ 2. Postmodum vero praedictus praedecessor Clemens omnes submissiones, subiectiones, suppositiones super praedictis factas, et obligationes, pacta seu conventiones sub titulo venditionis vel cuiusvis alterius contractus quomodolibet initas, habitas, et quascumque poenas adiectas et iuramenta praestita, super illis sub quibuscumque modis et formis vel expressione verborum, praesertim cum in praeiudicium eiusdem Ecclesiae redundarent, ac iuramentum vinculum iniquitatis esse non deberet, decrevit fore nulla, vacua, irrita et inania et nullius existere firmitatis, et quatenus ad illa de facto processum extiterat, sustulit et revocavit omnino et iuribus (*foras viribus?*) vacuavit.

Cautum quo-
que, ne quater-
ras eadem quo-
libet praetextu
usurpare sibi,
aut eorum in-
colas molestare
auderet, inno-
vatis ad hoc
Ioannis XXII
litteris.

§ 3. Et cum idem praedecessor Ioannes dudum universis et singulis, tam clericis quam laicis, cuiuscumque status, ordinis, conditionis, praeminentiae vel dignitatis existerent, etiamsi pontificali vel imperiali seu regali vel quavis alia dignitate fulgerent, ac omnibus principibus, ducibus, marchionibus, comitibus

et nobilibus ac potestatibus, capitaneis et aliis officialibus quibuscumque, communitatibus et populis civitatum, terrarum, castrorum et aliorum quorumcumque locorum ubicumque consistentium, et omnibus aliis quibuscumque, auctoritate apostolica inhibendum, per suas literas vim constitutionis habentes, duxerit et mandandum, per se vel alios directe vel indirecte, Patrimonii, Romandiolae, Marchiae Anconitanae, ducatus Spoletan., Campaniae Maritimaeque, ac Massae Trebariae provincias, Venaissini et Urbinatus olim Comitatus, ac Urbinaten. et Ravennaten. civitates, et alias terras, civitates, castra, villas et loca quaecumque ad eandem Romanam Ecclesiam pertinentia, vel ipsorum aut alicuius eorum partem occupare, invadere aut turbare, seu fidelibus eorundem iniurias, damna seu violentias irrogare, aut occupantibus, invadentibus, turbantibus vel iniurias, damna seu violentias irrogantibus, publice vel occulte assistere aut auxilium, consilium vel favorem directe vel indirecte, publice vel occulte per se, vel alium, seu alios praestare praesumerent quoquomodo, in omnes et singulos contra inhibitionem et mandatum huiusmodi venire, aut attentare per se vel alios praesumentes tam clericos quam laicos, etiamsi, ut praedicebatur, pontificali aut imperiali seu regali vel alia quavis dignitate fulgerent, de fratrum suorum consilio excommunicationis, quam eo ipso incurrerent, sententiam promulgasset; nec non quascumque universitates, communitates et populos, ipsorumque civitates, terras, castra, villas et loca in praemissis vel aliquo praemissorum culpabilem supposuisset ecclesiastico interdicto, et eos ac ipsorum quemlibet omnibus privilegiis, indulgentiis, gratiis et immunitatibus realibus et personalibus ab eadem Ecclesia et imperio Romano concessis eisdem, omnium etiam feudorum, bonorum, honorum, officiorum, iurium et iurisdictionum, quae ab

Ecclesia et imperio praedictis obtinerent, de ipsorum fratrum consilio, auctoritate privasset eadem, ipsos ad illa et similia et quaelibet alia, eorumque filios ac nepotes ad quaelibet beneficia ecclesiastica, dignitates, personatus et officia cum cura vel sine cura quovis nomine censerentur, auctoritate qualibet obtinenda, usque ad tertiam generationem exclusive reddendo inhabiles et indignos, idem praedecessor Clemens per praemissa vel quaecumque alia inhibitioni, mandato, poenis et sententiis per ipsum Ioannem praedecessorem factis et promulgatis, ut superius est expressum, aliisque contentis in literis (1) Ioannis praedecessoris eiusdem, per constitutionem eandem roboravit, et in sui vigoris efficacia voluit et decrevit permanere, prout in ipsius praedecessoris literis plenius continetur.

Laudatae con-
stitutiones ad
omnes terras,
caeteraque Ro-
manae Ecclesiae
iura extendun-
tur.

§ 4. Cum itaque, temporum crescente malitia et abundante iniquitate multorum, non solum praedictae Patrimonii, sed aliarum provinciarum atque terrarum, quae praefatae Romanae immediate subsunt Ecclesiae, iura occupationibus pateant invasorum, et ob hoc provisionem circa ipsam Patrimonii provinciam particulariter adhibitam ad omnes alias provincias et terras easdem generaliter suadeat urgens necessitas prorogandam, constitutionem praedictam et omnia et singula in ea contenta ad Campaniae et Maritimae, ducatus Spoletan., Marchiae Anconitan., Massae Trebariae, terrae Sanctae Agathae et Romandiolae provincias, necnon ad Bretonorii et quondam Urbini ac Venaissini comitatus, et ad Beneventan., Ravennaten. et Bononien. ac alias civitates, terras, castra, villas, oppida, fortalitia, iura, iurisdictiones et bona omnia et singula ubilibet constituta, quae praedictae Romanae immediate subsunt, ut praefertur, Ecclesiae, auctoritate apostolica de fratrum nostrorum consilio extendimus ac etiam prorogamus.

(1) Haec Ioannis literas lege superius pag. 297.

Nalli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis infringere, etc.

Datum Avenione, secundo nonas octobris, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 6 octobris 1355, pont. anno III.

X.

Institutio cathedrae theologiae in Studio generali civitatis Bononiae.

SUMMARIUM

Facultatis theologiae laus: — 1. Eius itaque dilatationi intentus Pontifex. — 2. Attentisque civitatis Bononien. conditionibus, — 3. Eam ibi instituit. — 4. Concessis studentibus et legentibus amplissimis privilegiis. — 5. Data facultas licentiandi. — 6. De forma licentiandi et laureandi per episcopum eiusdem civitatis. — 7. Doctorum facultates.

Innocentius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Quasi lignum vitae in Paradiso Dei, et quasi lucerna fulgens in domo Domini est in Sancta Dei Ecclesia facultatis theologiae disciplina. Ipsa, velut foecunda eruditionis mater, ad irrigandam sterilem orbis faciem fluvios de pectore Salvatoris emittens, humanum genus originalis ignorantiae caecitate deformae, per infusionem veritatis, ad viam reducit iustitiae vitae, advivificat animas, easque ad exaltationem catholicae fidei et exterminium haereticae pravitatis et cunctorum infidelium, et adversus etiam invisibiles potestates, armis inexpugnabilibus munit, et fortissimas constituit bellatrices.

Facultatis the-
ologicae laus.

§ 1. Haec frequenter intra cordis arcana sollicita mente revolvimus, et intenta meditatione pensamus, tantoque propterea amplius ad illius dilatationem studia et labores libenter impendimus, quanto exinde maiora animarum lucra provenire et universalis Ecclesiae statum amplius cognoscimus augmentari.

Eius itaque di-
latationi inten-
tus Pontifex.

Attentiusque ci-
vitas Bononi-
ensem conditio-
nibus.

§ 2. Sane dum fructus uberes, quos Studium Bononiense, quod longissimis temporibus in seipso sicut prae-fulgida stella enicuit, et diffusa claritate longe lateque refulsit in iure canonico et civili, et liberalibus artibus, tamquam ager plenus, cui Dominus benedixit, copiosa fertilitate produxit hactenus et producit, cum delectatione animi recensemus, et exinde speramus ipsius theologiae palmites, si illius studium esset ibidem, amplius propagandum, dumque fidei puritatem et devotionem eximiam, quam dilecti filii, populus et Commune civitatis Bononiae, nostri et Romanae Ecclesiae fideles, ad nos et dictam Ecclesiam habuerunt hactenus et habere noscuntur, diligenter attendimus, dignum ducimus, et aequitati congruum existimamus, ut civitas ipsa, quam divina gratia magnis donis et gratia illustravit, bonorum multiplicium foecunditate dotavit, et loci amoenitate non modica decoravit, huiusmodi scientiae theologiae facultatis muneribus amplietur.

Item ibi instituit.

§ 3. Ideoque eorumdem populi et Communitatis devotis in hac parte supplicationibus benigne annuentes, auctoritate apostolica statuimus et ordinamus, quod in dicta civitate deinceps Studium generale in eadem theologia facultate existat et perpetuis futuris temporibus vigeat.

Concessis studentibus et locis amplius privilegiis.

§ 4. Ac docentes et studentes ibidem in facultate praedicta, omnibus privilegiis, libertatibus et immunitatibus concessis docentibus et scholaribus studentibus in illa in Studiis generalibus eiusdem facultatis commorantibus, gaudeant et utantur. Volumus tamen quod ad docendum et regendum in ipso Studio in huiusmodi facultate magistri et baccalarii, qui in Parisiensi, seu aliis famosis Studiis eiusdem facultatis honorem magisterii seu baccalariatus acceperint, et alias experti et idonei in huiusmodi Studiis theologiae facultatis noviter assumantur, in quod civitas ipsa tanto insignita honore, dotibus

fulgeat honori correspondentibus memorato.

§ 5. Insuper civitatem et Studium praefata, ob proventus publicos, quos proinde speramus, amplioribus honoribus prosequi intendentes, auctoritate ordinamus eadem, ut si qui in eodem Studio processu temporis eiusdem scientiae theologiae facultatis bravium assecuti, sibi docendi licentiam, ut alios erudire valeant petierint, impertiri possint, examinati diligenter ibidem et in eadem facultate theologia, titulo magisterii decorari.

§ 6. Auctoritate apostolica statuentes, ut quoties aliqui in eadem theologia facultate in eodem Studio fuerint magistrandi, praesententur episcopo Bononiensi, qui pro tempore fuerit, vel eius, sufficienti tamen et idoneo, quem ad hoc idem episcopus duxerit specialiter deputandum, seu Ecclesia Bononiensi pastore carente, dilectorum filiorum capituli ipsius Ecclesiae, qui erit pro tempore, vicario generali, qui omnibus magistris dictae facultatis theologiae, in qua huiusmodi examinatio fuerit facienda in Studio ipso actu regentibus, praesentibus convocatis, eos gratis, pure et libere, ac omni dolo et fraude ac difficultate cessantibus, de scientia, facundia, modo legendi et aliis quae in promovendis ad magisterii honorem in facultate praedicta et eius officium requiruntur, examinare studeant diligenter, et illos, quos idoneos reperierit, petito secrete, pure ac bona fide eorumdem magistrorum consilio (quod utique consilium in ipsorum consulentium dispendium et iacturam, sub debito iuramento super hoc praestando, cum ab episcopo seu vicario ac singulis magistris huiusmodi revelari quomodolibet districtius prohibemus) approbet et admittat, eisque petitam licentiam largiatur, et alias, minus idoneis postpositis, gratia, odio vel favore nullatenus admittendo, super quibus episcopi, magistrorum et vicarii praedictorum conscientiam oneramus.

Data facultas licentandi.

De forma licentandi et laureandi per episcopum eiusdem civitatis.

Doctorum facultates.

§ 7. Volentes quod illi, qui in praefato Studio magistrati fuerint in facultate praedicta, in eo et in aliis generalibus Studiis dictae facultatis legendi et docendi, absque approbatione alia, liberam habeant facultatem.

Nulli ergo, etc. Si quis autem, etc.

Datum apud Villam Novam Avinionensis dioecesis, xi kalend. iulii, pontificatus nostri anno octavo.

Dat. die 21 iunii 1360, pontif. anno viii.

URBANUS V

PAPA CC

Anno Domini MCCCCLXII.

Die 28 octobris, anno 1362, electus est in Summum Pontificem Guillelmus Grimoardi abbas S. Victoris Massiliensis, qui Urbanus V nuncupari voluit. Consecratus die 6 sequentis novembris, sedit in pontificatu a die coronationis annos viii, mens. i, dies xiv, imperantibus in Oriente Ioanne Palaeologo, in Occidente vero Carolo IV imperatoribus. Obiit Avenione die 19 decembris 1370, et sepultus est in ecclesia maiori Avenionensi in capella Ioannis XXII. Vacavit sedes dies xi.

I.

Institutio Studii generalis in civitate Patavina etiam in facultate theologia (1).

SUMMARIUM

Prooemium. — Institutio (de qua in rubrica). — Scholarium magistrorumque privilegia.

Urbanus episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Sane dum fructus uberes, quos Studium Paduanum, quod longis temporibus in se

Prooemium.

(1) Ex Regest. Vatic. edidit Ughell., Ital. Sac., ubi de Ecclesia Patavina.

ipso sicut prae-fulgida stella enicuit, et diffusa claritate longe late refulsit in iure canonico et civili et liberalibus artibus, tamquam ager plenus, cui Dominus benedixit, copiosa fertilitate produxit hactenus et producit, cum delectatione animi recensemus, et exinde speramus ipsius theologiae palmites, si illius studium esset ibidem, amplius prorogari. Dumque fidei puritatem, et devotionem eximiam, quam dilecti filii Universitas Studii Paduani, et cives civitatis eiusdem nostri, et Ecclesiae Romanae devoti, ad nos et dictam Ecclesiam habuerunt hactenus et habere noscuntur, diligenter attendimus, dignum ducimus, et aequitati congruum existimamus, ut civitas et Universitas supra dictae, quas divina gratia magnis donis et gratiis illustravit, ac bonorum multiplicium foecunditate dotavit, et loci amoenitate non modica decoravit, huiusmodi scientiae theologiae facultatis muneribus amplietur. Ideoque eorumdem studentium inibi supplicationibus inclinati, auctoritate apostolica statuimus et ordinamus, quod in dicta civitate deinceps Studium generale in eadem theologia facultate existat, et perpetuis futuris temporibus vigeat. Ac docentes et studentes ibidem in facultate praedicta omnibus privilegiis, libertatibus et immunitatibus concessis docentibus et scholaribus studentibus in Studiis generalibus eiusdem facultatis commorantibus, gaudeant et utantur. Volumus tamen, quod ad docendum et regendum in ipso Studio in huiusmodi facultate magistri et baccalarii, qui in Parisiensi, seu aliis famosis Studiis eiusdem facultatis honorem magisterii seu baccalareatus receperunt, et alias experti et idonei in huiusmodi studio theologiae facultatis noviter assumantur... (1).

Datum Avenione xviii kalendas maii, pontif. nostri anno i.

Dat. die 14 aprilis 1363, pont. anno i.

(1) Caetera consulto omisi: eadem enim verbis tenus sunt ac in Constitutione x Innocentii VI pro Universitate Bononiensi, pag. 547.

Institutio (de qua in rubrica).

Scholarius magistrorumque privilegia.

II.

Privilegium Ordinis Cartusianorum utendi altare portatili pro celebratione Missarum in locis ad Ordinem spectantibus.

SUMMARIUM

Exordium. — Privilegium (de quo in rubrica). — Clausulae.

Urbanus episcopus, servus servorum Dei, dilectis illis priori domus Cartusiae Gratianopolitanae diocesis, ac prioribus prioratum et domorum aliarum, ceterisque personis Cartusianis Ordinis, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium. Sincerae devotionis affectus, quem ad nos et Romanam Ecclesiam geritis, non indigne meretur, ut petitionibus vestris, illis praesertim, quas ex devotionis zelo prodire conspiciamus, quantum cum Deo possumus, favorabiliter annuamus.

Privilegium (de quo in rubrica). Hinc est, quod nos vestris in hac parte applicationibus inclinati, ut liceat vobis et successoribus vestris habere altaria portatilia cum debita reverentia et honore, super quibus in domibus ac grangiis et cellariis (1) et aliis locis congruentibus et honestis, ad domos seu prioratus vestros spectantibus, possitis Missam et alia divina officia celebrare, et in vestra praesentia facere celebrari, devotioni vestrae tenore praesentium indulgemus.

Clausulae. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statutorum, ordinationum, voluntatum, inhibitionum, concessionum et mandatorum infringere etc.

Dat. Aven. vii kal. maii, pontif. nostri anno i.

Dat. die 25 aprilis 1363, pont. anno i.

III.

Iurisdicatio camerarii S. R. E. procedendi contra piratas nova pedagia imponentes eaque perpetrantes, quae in Bulla In Coena Domini vetantur.

SUMMARIUM

Prooemium. — 1. Bonifacius VIII ab ecclesiasticis pedagia prohibuit exigere: — 2. (1) Hic pro cella vel cubiculo.

Aliique Pontifices hic nominatos anathemati subiecere. — 3. Multos dicit Urbanus his non obedire, adiectis quoque poenis nullo in pretio habitis. — 4. Camerario itaque ut contra eos procedat iniungit. — 5. Obstantium derogatio.

Urbanus episcopus servus servorum Dei, venerabili fratri Arnoldo archiepiscopo Auxitano camerario nostro, salutem et apostolicam benedictionem.

Apostolatus officium, cui, quamquam immeriti, disponente Domino, praesidemus, exposcit, ut contra praesumptuosam malignorum turbam, Apostolicae Sedis sententias et canonicas non verentium sanctiones exequutores iustitiae optimos, quantum cum Deo possumus, studiose apponamus.

§ 1. Olim siquidem felicitis recordationis Bonifacius Papa VIII praedecessor noster, eos qui ab Ecclesiis vel personis ecclesiasticis pro eorum rebus propriis, quas non negociandi causa deferunt, aut deferri faciunt, vel transmittunt, pedagia seu guidacia, suo vel alieno nomine exigere vel extorquere, si persona existeret singularis, cuiuscumque foret dignitatis, conditionis, vel status, excommunicationis, si autem collegium vel universitas civitatis, castri, seu loci alterius cuiuscumque, interdicti sententias incurrere voluit ipso facto, et quod ab excommunicatione praedicta absolutionem vel interdicti relaxationem obtinere non possent, donec exacta plenarie restituerent, et de transgressione satisfacerent competenter.

§ 2. Ac deinde per nonnullos Romanos Pontifices, praedecessores nostros, et postremo per nos, in omnes piratas, cursarios et latrunculos marinos, et omnes fautores, receptatores et defensores eorum, et insuper in omnes illos, qui in terris suis nova pedagia imponunt: ac etiam in illos, qui equos, arma, ferrum, lignamina vel alia prohibita deferunt Saracenis, quibus christianos impugnant: praeterea in omnes illos, qui ad Sedem Apost. venien-

(1) Omnes hic expressi excommunicari solent in Bulla In Coena Domini.

Prooemium.

Bonifacius VIII ab ecclesiasticis pedagia prohibuit exigere.

Aliique Pontifices hic nominatos anathemati subiecere (1).

tes vel recedentes ab ea, necnon illos, qui iurisdictionem ordinariam vel delegatam aliquam non habentes, eos, qui in Romana Curia morantur, temeritate propria capere, delinere vel spoliare, aut ex proposito deliberato vulnerare atrociter vel interficere praesumunt, et qui victualia vel alia bona ad usum Romanae Curiae necessaria, impediunt, ne ad Sedem praedictam deferantur, et qui talia fieri faciunt sive mandant, ac alios qui scienter eis favent, vel receptant, aut defendunt, cuiuscumque fuerint ordinis, praeminentiae et conditionis ac status, etiamsi pontificali vel quavis alia ecclesiastica vel mundana praefulgeant dignitate. Et in illos, qui per se vel alium, seu alias quascumque personas ecclesiasticas et saeculares ad eandem Curiam superiorum (sic) causis et negociis recurrentes, illaque in Romana Curia prosequentes, vel procuratores, gestores, advocatos, promotores ipsorum, seu etiam auditores, vel iudices, qui supradictis causis vel negociis deputantur, vel de eadem Romana Curia recedentes, occasione causarum vel negotiorum huiusmodi verberent, mutilent vel occidant vel bonis spolient eorumdem, cuiuscumque praeminentiae, dignitatis, ordinis, conditionis aut status fuerint, etiam si pontificali vel quavis alia praefulgeant dignitate vel eorum aliquod committentes. Item in omnes illos, qui per se vel alium seu alios, directe vel indirecte, sub quocumque titulo vel colore, civitates, castra, villas ac loca et iura quaelibet alia ipsius Ecclesiae Romanae, vel aliqua seu aliquas eorum, aut ipsorum vel aliquorum, seu alicuius ipsorum partem, videlicet, comitatum et civitatem Avenionen. et eius territorium ad ipsam Ecclesiam pertinentem et scienter occupant vel detinent occupata, excommunicationis et anathematizationis sententiae in certis anni solennitatibus promulgatae fuerunt, prout in nostris, et ipsorum praedecessorum literis plenius continetur.

§ 3. Cum autem, sicut accepimus, non-

nulli, a quorum oculis Dei timor abscessit, praedictas sententias non verentes, a praemissis clericis et ecclesiasticis personis, huiusmodi pedagia, seu guidagia, pro huiusmodi eorum rebus propriis, quas non negociandi causa deferunt, aut deferri faciunt vel transmittunt, exegerunt et extorserunt hactenus, et exigere et extorquere quotidie moluntur, et nonnulli pravitatem piraticam exercere: alii vero venientes ad praedictam Curiam et recedentes ab ea capere vel retinere vel spoliare: necnon victualia et alia ad usum Romanae Curiae necessaria, ne ad praefatam deferantur Curiam impedire, et nonnullos alios ex excessibus supradictis committere. Et insuper privilegia per Sedem Apostolicam clericis et personis ecclesiasticis, ac praedictam Curiam sequentibus concessa, et canones, constitutiones et consuetudines in ipsorum curialium favorem, praesertim officialium et familiarium nostrorum, praesertim in praedictis propriis eorum rebus ad praedictam Curiam deferendis diutius observatas violare temere praesumpserunt hactenus et praesumunt in animarum suarum periculum, Apostolicae Sedis contemptum et praeiudicium et scandalum plurimorum.

§ 4. Nos itaque contra praesumptiones huiusmodi, quas non decet nec expedit incorrectas dimitti, salubre apponere remedium cupientes, fraternitati tuae, de qua in his et aliis plenam in Domino fiduciam obtinemus, per apostolica scripta mandamus, quatenus per te vel alium seu alios, tam in Romana Curia quam alibi, ubicumque et quotiescumque tibi expedire videbitur, praedictas tam a iure, quam ab homine latas sententias, debita exequutioni demandetis, easque necnon canones, privilegia et consuetudines supradictas, facientes ubique auctoritate nostra inviolabiliter observari, et ubi opus fuerit, publicari, ac declarationem publicam, nunciationem et citationem omnium et singulorum qui in praedictas sententias inciderunt, etiam per edictum publicum affigere de

Multos dicit Urbanus his legibus non obedire, adiectis quoque poenis nullo in pretio habitis.

Camerario itaque ut contra eos procedat iniungit.

mandato tuo in portis sacri palatii apostolici et valvis ecclesiae Avenionensis, et alias in ipsarum sententiarum executionem et aggravationem, et alia omnia et singula supradicta, tam generaliter quam specialiter, vel nominatim, eadem auctoritate procedas, etiam per informationem simplicem, summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura iudicii, prout facti qualitas exegerit, et ubi secundum Deum et iustitiam videbitur faciendum; ac eorum, necnon fautorum, receptatorum et defensorum dictorum piratarum, cursariorum et latrunculorum marinorum civitates, terras, castra et loca supponas ecclesiastico interdicto. Contradictores quoslibet et rebelles, cuiuscumque praeminentiae, dignitatis, status, gradus, ordinis vel conditionis existant, etiam si pontificali, vel quavis alia ecclesiastica vel mundana praefulgeant dignitate, auctoritate nostra per censuram ecclesiasticam, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Obsequium de-
rogatio.

§ 5. Non obstantibus tam fel. rec. Bonifacii Papae VIII, praedecessoris nostri, in quibus cavetur, ne aliquis extra suam civitatem vel dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, et in illis ultra unam diem a fine suae dioecesis evocetur, seu quod iudices a Sede Apostolica deputati extra civitatem et dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, sive alii, vel aliis vices suas committere, aut aliquos ultra unam diem a fine dioecesis earundem trahere praesumant, et de duabus dietis in concilio generali; quam aliis quibuscumque constitutionibus a praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus, tam de iudicibus delegatis, quam personis ultra certum numerum ad iudicium non vocandis, aut aliis edictis, quae tuae possent in hac parte iurisdictioni aut potestati, eiusque libero exercitio quomodolibet obviare, seu qui praefatis, vel quibusvis aliis cuiuscumque dignitatis, status, ordinis vel conditionis existant, etiam si pon-

tificali vel alia quavis dignitate praefulgeant, a dicta Sede indultum existat, quod extra vel ultra certa loca ad iudicium evocari, aut quod interdici, suspendi vel excommunicari, aut eorum Ecclesiae, monasteria, civitates, terrae, castra et loca ecclesiastico interdicto supponi non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi et earum personis et locis, ordinibus et nominibus propriis mentionem, et qualibet alia dictae Sedis indulgentia generali vel speciali cuiuscumque tenoris existat, per quam praesentibus non expressam, vel totaliter non insertam tuae iurisdictionis in hac parte valeat quomodolibet effectum impedire, et de qua eiusque toto tenore habenda sit de verbo ad verbum in nostris literis mentio specialis, plenam et liberam eidem fraternitati tuae concedimus, tenore praesentium, facultatem. Volentes et decernentes, quod citationes, quas in praemissis per edictum, ut praemittitur, feceris, perinde valeant, ac citatos arceant, ac si eis personaliter insinuatae et intimatae fuissent, constitutione quacumque contraria non obstante.

Datum Avenione quarto idus octobris, pontif. nostri anno 1.

Dat. die 12 octobris 1363, pont. anno 1.

IV.

Iudaeos molestantes, seu alias ipsis iniurias quomodolibet inferentes, aut ad recipiendum Baptismum compellentes excommunicationis poena plectuntur (1).

SUMMARIUM

Exordium. — 1. Nemini Iudaeo baptismus per vim inferatur. — 2. Nec vis ulla fiat aut damnum. — 3. Eorum coemeteria non inquietentur. — 4. Poenae inobedientium.

(1) Ex Regest. in Archiv. Vatic.

Urbanus episcopus servus servorum Dei, universis christifidelibus praesentes literas inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Sicuti iudaeis non debet esse licentia in synagogis suis, ultra quam permissum est eis lege praesumere; ita in iis, quae concessa sunt ipsis, non debent praeiudicium sustinere.

Nemini Iudaeo
baptismus per
vim inferatur.

§ 1. Licet igitur praefati Iudaei in sua velint magis duritia perdurare, quam prophetarum verba et suarum scripturarum arcana cognoscere, atque ad christianae fidei et salutis notitiam pervenire; quia tamen christianae pietatis mansuetudinem interpellant; nos felicitum recordationum Calixti, Eugenii, Alexandri, Coelestini, Innocentii, Gregorii, Nicolai, Honorii et Nicolai IV ac Clementis VI Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum vestigiis inhaerentes, ipsorum Iudaeorum petitiones admittimus; statuentes, ut nullus christianus Iudaeos eosdem invitos vel nolentes ad baptismum per violentiam pervenire compellat: sed si quis eorum sponte ad christianos fidei causa confugerit, postquam voluntas eius patefacta fuerit, efficiatur absque aliqua calumnia christianus; veram quippe christianitatis fidem habere non creditur, qui ad christianorum baptismum non spontaneus, sed invitatus cognoscitur pervenire.

Nec vis ulla fiat
aut damnum.

§ 2. Nullus etiam christianus easdem Iudaeorum personas sine iudicio domini regionis, civitatis seu terrae, in qua inhabitant, vulnerare aut occidere, vel suas illis pecunias auferre praesumat, nec fustibus, aut lapidibus, aut alias eos perturbet, nec ab eis aliquis coacta servitia exigat, nisi ea quae ipsi praeteritis temporibus consueverunt facere seu praestare.

Forum coeme-
teria non in-
quietentur

§ 3. Ad hoc malorum hominum pravitati et avaritiae obviantes decernimus, ut nemo coemeterium Iudaeorum mutilare vel minuere audeat, sive obtentu aliquo effodere corpora iam humata.

Poenae inobedi-
entium.

§ 4. Si quis autem, decreti huius tenore cognito, temere, quod absit, contraire temptaverit, honoris et officii sui periculum patiat, aut excommunicationis ultione plectatur, nisi praesumptionem suam digna satisfactione correxerit; illos autem Iudaeos dumtaxat huiusmodi genere praesidio volumus communiri, qui nihil machinari praesumpserint in subversionem fidei memora (1).

Datum Avenione, nonis iunii, pontificatus nostri anno tertio.

Dat. die 7 iunii 1365, pontif. anno III.

V.

Cassinensis Ecclesia olim in episcopalem erecta iterum abbatialis restituitur (2).

SUMMARIUM

Exordium. — 1. Causae hanc Ecclesiam in abbatialem reducendi. — 2. Reductio (de qua supra). — 3. Clausulae.

Urbanus episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex beati Petri caelestis clavigeri successor et vicarius Iesu Christi, ex supernae providentiae maiestatis, in supremae specula dignitatis constitutus, curam Ecclesiarum et locorum ecclesiasticorum commodum, prout ex debito eidem incumbit pastoralis officii, diligenter prospicit et intendit, ac Ecclesiarum et locorum huiusmodi statum mutat, prout ipsius Ecclesiis atque locis conspiciat expedire.

Causae hanc
Ecclesiam in ab-
batialem redu-
cendi.

§ 1. Sane considerantes, et infra nostri pectoris claustra meditatione sollicita revolventes, quod Cassinensis Ecclesia Ordinis sancti Benedicti, quam idem confessor almus gratia Benedictus et nomine prae fulgore dignitatis immensae multipliciter illustravit, monasterium, antequam in cathedralem erigeretur Ecclesiam, exi-

(1) Forsan memoratae. (2) Ex Margaria. Bullar. Cassin., par. II, pag. 281.

stebat; et per abbatem dicti Ordinis regi consueverat, et quod si ad monasterium reduceretur et per abbatem regeretur, ipsi Ecclesiae, eiusque iuribus, magna proveniret utilitas.

Reductio (de qua supra).
 § 2. Super his, attenta meditatione intra nos ipsos praehabita, et matura deliberatione subsecuta, de fratrum nostrorum consilio et apostolica plenitudine potestatis praefatam Ecclesiam ad monasterium et abbatialem dignitatem et ad illum statum in quo erat tempore quo in cathedrali erecta fuit, ut praefertur, auctoritate apostolica reducimus per praesentes.

Clausulae.
 § 3. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae reductionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum apud Montem Pessulanum Magalon. dioecesis, secundo kalendas aprilis, pontificatus nostri anno quinto.

Dat. die 31 martii 1367, pont. anno v.

VI.

Erectio Ecclesiae Montis Falisci in episcopatum, cui dioecesis termini assignantur (1).

SUMMARIUM

Exordium. — 1. Causae huius faciendae erectionis. — Ecclesia Sanctae Margaritae in cathedralem, et Castrum Montis Flasconis in civitatem erigitur. — 2. Assignatur capitulum. — De servitio Ecclesiae Sancti Flaviani impendendo. — 3. Collatio canoniatuum et beneficiorum episcopo asserta. — 4. Redditus canonicis aliisque beneficiatis attributi. — 5. Redditus episcopo et capitulo. — Dioecesis novo episcopatu assignata. — 6. Alia concessa bona et beneficia unita Ecclesiae Montis-Flasconen. — 7. Dos capituli. — 8. Robur decreto huic additum. — 9. Clausulae.

(1) Ex Regest. Vatic. edidit etiam Ughell., Ital. Sac., tom. 1.

Urbanus episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.
 Cum Illius, cuius perfecta sunt opera, vices, licet immeriti, geramus in terris, Eum pro viribus imitari nos convenit, ut ea, quae ad Ipsius laudem et gloriam pia dispensatione incoepimus, ad debitae consummationis exitum perducamus.

Causa huius faciendae erectionis.
 § 1. Sane dudum considerantes, et intra nostri pectoris claustra sollicita meditatione revolvantes, quod dilecti filii commune Montis Flascon., quod tunc castrum Balneoren. dioecesis existerat, inter caeteros fideles Italiae ad nos et praedecessores nostros Romanos Pontifices ac Romanam Ecclesiam sponsam nostram semper gesserint, prout gerebant sinceræ devotionis affectum, et quod eorum fidelitas meruerat, ut eos Sedes Apostolica favoribus et gratiis prosequeretur opportunis, quodque nos in castro ipso cum Romana Curia, seu maiori parti ipsius tunc residebamus, et propterea ipsorum devotionem multipliciter in Domino commendantes, ipsum castrum volentes apostolici favoris praesidio confovere, super his attenta meditatione intra nos ipsos, et etiam cum fratribus nostris diligenti tractatu praehabito, et matura deliberatione subsecuta, de ipsorum fratrum consilio et apostolica plenitudine potestatis ad divini Nominis laudem et gloriam, exaltationem Ecclesiae animarumque profectum, Ecclesiam Beatae Margaritae castri praedicti in cathedralem ereximus cum dignitatis episcopalis titulo decorantes, nec non ipsum castrum Montis Flascon. tamquam locum insignem, devotum, aptum et congruum civitatem constituimus, ac civitatis vocabulo insignivimus, eamque civitatem Montis Flasconis volumus perpetuis futuris temporibus vocari.

Assignatur capitulum.
 § 2. Verum ut in eadem Ecclesia eo maiorum laudationum praeconiis laudetur Omnipotens, quo plurimum ad hoc ministrorum ibidem numerus fuit demonstratus, ac pastor eidem cathedrali praesit Eccle-

siae, ut ipsius Ecclesiae ministri congruam sustentationem habeant, auctoritate apostolica tenore praesentium statuimus et etiam ordinamus, quod in Ecclesia ipsa sic denuo erecta sint octo canonici praebendati capitulum facientes, quorum unus sit decanus, qui post episcopum aliis canonicis et personis dictae Ecclesiae praesit, quique primum locum et primam vocem in choro et capitulo et ecclesia obtineat, et alius sacrista, qui campanas pulsare, nec non vasa sacra, iocalia ac libros et alia utensilia dictae ecclesiae fideliter et reverenter debeat custodire, et secundam vocem in choro et capitulo ac ecclesia praedictis habeat. Alii vero canonici post ipsum decanum et sacristam, iuxta suarum provisionum ordinem, loca et voces obtineant, et nihilominus decanus decanatum, qui dignitatem curatam et sacristam (1) in eadem Ecclesia obtinebunt: et insuper quod propter huiusmodi capitulum sint in eadem Ecclesia sex cappellani perpetui et quatuor clerici etiam perpetui, quorum unus sit diaconus et alius subdiaconus, et alii duo chorarii seu ceroferrarii nuncupentur, et eidem Ecclesiae in divinis deserviant: quodque idem decanus, sacrista, canonici et cappellani sint in sacerdotio constituti, vel infra annum a tempore, quo decanatum, sacristiam, canonicatus et praebendas ac cappellanas pacifice assequuntur, se faciant ad sacerdotium promoveri; duoque canonici et duo cappellani in sacerdotio constituti praefatae Ecclesiae Montis Flasconen. ecclesiae Sancti Flaviani prope dictam civitatem, quae parochialis existit, continuo deserviant, ita tamen, quod ad praefatam ecclesiam cathedralem in die eiusdem Sanctae Margaritae venire teneantur. Reliqui vero canonici et cappellani continuo in ipsa cathedrali ecclesia deserviant, alias puniantur et mulcentur, prout praefatis episcopo et capitulo videbitur faciendum.

(1) Ughellii lectionem hic restituimus: et nihilominus decanus decanatum, quam dignitatem curatam, et sacrista sacristiam, quod officium fore censemus in eadem ecclesia etc.

§ 3. Volumus autem, quod, vacante dicto decanatu, electio decani ad dictum capitulum, confirmatio vero ad dictum episcopum pertineat; collatio vero sacristiae, canoniatuum et praebendarum, cappellaniarum et aliorum beneficiorum ecclesiasticorum quorumcumque, saecularium et regularium, cum cura et sine cura, tam in ipsa Ecclesia, quam in civitate et dioecesi Montis Flasconen. consistentium, ad episcopum Montis Flasconen. cum sci capituli consilio pertineat.

§ 4. Verum memoratus decanus pro decanatu suo et praebenda sexaginta quinque; sacrista vero pro sua sacristia et praebenda quinquaginta florenos annis singulis percipiant et habebunt. Alii autem residui sex canonici, videlicet singuli pro singulis praebendis eorum viginti quinque florenos, et quilibet dictorum cappellanorum quindecim, et uterque dictorum clericorum quatuor pro dimidio cappellano de bonis dicti capituli percipient annuatim: de oblationibus vero et aliis distributionibus, quae quotidie praedictas summas poterunt dividi; praedicti decanus et sacrista, quod officio divino praesentes erunt, duplicatam recipiant portionem.

§ 5. Caeterum, cum de Ecclesiis et ecclesiasticis beneficiis, castris, villis, territoriis, terris, possessionibus, iuribus, iurisdictionibus spiritualibus et temporalibus, aliisque redditibus, proventibus, terris, possessionibus et bonis tam ecclesiasticis quam aliis, in quibus propria dioecesis Montisflasconensis deputari et etiam limitari, et quingenti pro episcopo, et quadringenti quinquaginta floreni annui pro eiusdem Ecclesiae capituli portionibus, quos assignare proponimus, praedictorum reddituum, proventuum, terrarum, possessionum et aliorum bonorum assignari poterunt, per nonnullos ex venerabilibus fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus et alios, sufficientes et fide dignas personas, per quas, super his specialiter iniunctas, mandavimus, plenarie sumus informati; volentes illud,

Collatio canoniatuum et beneficiorum episcopo asserta.

Redditi canonicis aliisque beneficiatis attributi.

Redditi episcopo et capitulo.

Dioecesis novo
episcopali as-
signata.

quod tam utiliter incaepimus, ad debitum finem perducere, ac per hoc ad limitationem dictae dioecesis Montisflasconensis, ad assignationem specialem de huiusmodi redditibus, proventus, terris, possessionibus et aliis bonis pro huiusmodi dotibus faciendis in Dei nomine procedentes, volumus et decernimus, auctoritate apostolica et ex certa scientia, ut castra, loca et territoria infrascripta, necnon monasteria, ecclesiae, mansiones et alia in ea consistentia, videlicet Vallem Laterem, Gradularum (1), Griptarum Sancti Laurentii, necnon Bisen. et Capitis Montis cum eorum territoriis, castra et iusuper locum Insulae Martanae infra lacum de Bolseno consistentia, Martiae, quod etiam prope dictum locum consistit, Cornone et Fartelluneni (2), Celleni et Florentini castra cum eorum territoriis et tenimentis, ac insulae Bisentin., quae prope lacum de Bolseno consistit, et Sanctae Mariae de Sanguinorio, Sanctorum Ioannis et Victoris, Castri Araldi, Sanctae Mariae in Capita et Sanctae Mariae hospitalis sancti Ioannis Hierosolymitani mansiones, castrorum Urbevetan., Viterbien., Tuscanen. et Balneoregiensis dioecesis etc., necnon quidquid de dioecesi Balneoregiensi praedicta inter Viterbium, Cellenium, Tuscanellam et Montemflasconem, in eorum tenimentis fuit et esse consuevit, de dioecesi Montisflasconensi in antea existat, eaque omnia in eadem dioecesi Montisflasconensi deputamus et assignamus, ac ipsam dioecesim sic limitatam a dominio et potestate venerabilium fratrum nostrorum Castren., Urbevetan., Viterbien., Tuscanen. et Balneoregien. episcoporum eximimus, et episcopo Montisflasconensi, qui est et pro tempore fuerit, dioecesano et ordinario iure subiicimus, volentes et decernentes ut quicquid praeminientiae, maioriatis, superioritatis, iurisdictionis et exercitii iuris spiritualis et temporalis in eadem dioecesi per nos taliter limitata praedictis Castren., Urbevetan., Tuscan. et Balneo-

(1) Ugh. legit Gradularum. (2) Cartelluneni. Ugh.

regien. episcopis quomodolibet spectabat, ad episcopum Montisflasconen. pertineat antedictum.

§ 6. Caeterum, unionem seu annexionem de parochiali Ecclesia Sancti Stephani in praedicta insula Martanae episcopo Viterbien. pro tempore existenti et eius mensae episcopali Viterbien. dudum factam, tenore praesentium dissolvimus, ac ipsam Ecclesiam Sancti Stephani et ruralem prioratum nuncupatum Sancti Benedicti de Paterno, et aliam de Pitigliano Balneoregiensis dioecesis Ecclesiam, quae quidem Sancti Benedicti Ecclesia ad praesens, per obitum quondam Petri Capiti de Amelia, vacare dignoscitur, cum omnibus iuribus et pertinentiis earumdem in quibuscumque locis existant, mensae episcopali Montis Flasconis annectimus, incorporamus et unimus per praesentes, ita quod liceat episcopo Montisflasconensi pro tempore existenti, Ecclesiarum ac iurium et pertinentiarum praedictarum, quarum valor centum octoginta florenorum esse dignoscitur, corporalem possessionem apprehendere, cuiuscumque licentia minime requisita: sic tamen quod in praedicta parochiali Ecclesia perpetuus vicarius deserviat in divinis, sicut ante unionis huiusmodi dissolutionem consueverat deservire. Et insuper fructus, redditus et proventus abbatae seu monasterii Sancti Petri de Aliano, valoris quadraginta florenorum, in qua nullus est monachus, nec a longis citra temporibus fuit, et quae dudum per felicis recordationis Ioannem Papam XXII, praedecessorem nostrum, Camerae Patrimonii Beati Petri in Tuscia unita fuit, qui quidem fructus, redditus et proventus in terris, vineis, sylvis, pascuis, pratis et domibus in districtu et tenimento Castri Cannini et civitatis Tuscanensis positus, cum omnibus iuribus et pertinentiis suis consistere dignoscuntur, ac etiam redditus et proventus quos Camera nostra in castro de Bulseno et in tenimento eius, ac in loco vocato Burgi ad Seretum (1) et in loco

(1) Sextum. Ughell.

Alia concessa
bona et bene-
ficia unita Ec-
clesiae Montis-
Flasconen.

vocato Quare Vallis Lacus, qui consitus videtur in castro de Bulseno, in domibus sitis iuxta plateam et macellum, et in quodam molendino de aqua ad macinandum de la Fontana et in quodam molendino de aqua ad macinandum bladum, vocatum molendinum Praetorii, positum iuxta portam dicti castri, redditusque dicti burgi ad Seretum, quorum fructus consistunt in pratis, terris et campis, positus in districtibus et tenimentis castrorum Bulsenae, Griptarum et Sancti Laurentii praedictorum, qui quidem redditus et emolumenta praemissorum quadragintaseptem florenorum annuatim valere noscuntur: necnon redditus et proventus quos dicta Camera nostra recipit in praedicta civitate Flasconensi de poderiis vocatis poderiis Dominae Advenentis et Ser. Bertoldi, quorum fructus et redditus, consistentes in domibus, vineis et campis, ultra quindecim florenos non valent annuatim; necnon quamdam domum in dicta civitate consistentem, ad nos et dictam Camera pertinentem, quae de dicto poderio fore dignoscitur, ac aliqua prata, quae dicuntur prata Camerae, et in quibusdam vineis sitis in tenimentis dicti loci: census qui consistunt in vino et foeno, et ultra tres florenos annuatim non valent, redditus quoque, proventus et census qui recipiuntur pro Camera nostra praedicta in castro Martae in eius tenimento, qui consistunt in domibus, vineis, molendinis, sylvis, pascuis et pratis, excepto tamen passagio, qui redditus, proventus et census annui septuaginta florenos non excedunt; et quoddam molendinum aptum ad macinandum bladum, positum in tenimento dicti Castri Griptarum, quod est Camerae praedictae, valoris quinque florenorum annuatim: necnon redditus et proventus, quos praefata nostra Camera recepit in castro et eius tenimento Centumcellarum, qui consistunt in pascuis et glandibus, valoris centum quinquaginta (1) florenorum pro dote dicti episcopi et mensae suae de-

(1) Ughellius legit centum quadraginta.

signamus et etiam deputamus, volentes et decernentes animalia quae in praedictis pascuis Centumcellarum ex parte praedicti episcopi mittentur pro praedictis pascuis dumtaxat sumendis, possit et debeant per pascua provinciae nostrae Patrimonii Sancti Petri in Tuscia, absque solutione herbacii et etiam alicuius pedacii seu gabellae, ire, redire et libere transire quoties fuerit opportunum.

§ 7. Et insuper pro huiusmodi dote dictis capitulis praedictam ecclesiam Sancti Flaviani, cum capellis sibi annexis et dependentibus ab eadem, valoris ducentorum florenorum, tenore praesentium incorporamus, annectimus et unimus, ac volumus et ordinamus quod beneficia obtinentes in eadem sint canonici cathedralis Ecclesiae supradictae, medietatemque fructuum et reddituum ac proventuum ruralis Ecclesiae Sanctae Luciae Paterno dictae Balneoregiensis dioecesis, quae quidem medietas ad centum florenos auri ascendit, eidem capitulo tenore praesentium concedimus, donamus, annectimus, incorporamus et unimus, ita quod idem capitulum huiusmodi medietatem dictorum fructuum, reddituum et proventuum, si ipsa Ecclesia Sanctae Luciae nunc vacat vel quamprimum eam vacare contigerit, auctoritate propria libere percipere et in usus suos convertere possint, cuiuscumque licentia minime requisita, praedicta poderia seu redditus et emolumenta, quae dilecti filii capitulum Ecclesiae Lateranensis et ipsa Ecclesia in territorio dictae civitatis Montisflasconensis percipiunt et percipere consueverunt, in quibuscumque rebus consistent, valoris annuatim quinquaginta florenorum, necnon redditus et proventus quos dicta Camera iam in Sancto Savino inter Tuscanellam et Martam percipere consuevit, quae valoris annui centum florenorum existunt, pro dote dicti capituli assignamus, donamus et etiam deputamus, ac volumus quod si huiusmodi assignationes et deputationes nostrae ultra praedictas summas quingent. pro episcopo

Dor. capituli.

ac. quadringent. quadragint. floren-
rum auri pro capitulo supradicto modo
vel alias fuerint reperti, nihil possit ab
eisdem episcopo et capitulo de maiori
valentia peti, seu exigi valeat quoquo
modo, seu deduci, sed totum in ipsorum
capituli et episcopi commodum cedat, aut si
forte minus reperiantur praemissa valere,
nihil petere vel exigere valeant idem
episcopus et capitulum ultra illa: non
obstantibus quibuscumque litteris nostris
super hoc quorumcumque tenorum exi-
stant; quas, quatenus huic ordinationi
nostrae possint esse contrariae, viribus
vacuamus omnino, et nullius decer-
nimus fore firmitatis quoad illa contenta
in eis in suo robore duraturis.

Rebur decreto
habe additum.

§ 8. Has igitur limitationem, uniones,
annexiones, incorporationes, concessionis,
deputationes et assignationes
nostras sic factas et utiliter ordinatas,
perpetuis valituras temporibus, et robur
incommutabilis firmitatis obtinere volen-
tes, auctoritate praedicta districtius inhi-
bemus ne aliquis cuiuscumque praemi-
nentiae, ordinis aut status, qualicumque
praeferat dignitate, huiusmodi limitatio-
nem et alia praemissa per nos, ut prae-
mittitur, facta, seu aliqua vel aliquid de
contentis in eis, quovis quaesito colore,
modo vel causa seu occasione generaliter
adinventis, turbare, seu quomodolibet im-
pedire praesumat. Nos enim irritum de-
cernimus et inane, si secus super his a
quoquam, quavis auctoritate, scienter vel
ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat
hanc paginam nostrae limitationis, unionis,
annexionis, incorporationis, concessionis,
deputationis, assignationis, voluntatis et
constitutionis huiusmodi infringere etc.

Datum Viterbii, secundo kalendas se-
ptembris, pontificatus nostri anno VII.

Dat. die 31 augusti 1369, pont. anno VII.

VII.

*Decretum quod oblationes, quae obvenie-
bant episcopo Portuensi in basilica S.
Petri, convertantur ab altario in be-
neficium fabricae (1).*

SUMMARIUM

Exordium. — 1, 2. Decretum (de quo in ru-
brica). — 3. Clausulae.

Urbanus episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

In charitatis visceribus gerentes basi-
licam Principis apostolorum de Urbe, sicut
filiam praedilectam, ad eam paternis stu-
diis libenter intendimus, ex quibus ipsius
basilicae et eius statui honoris et utilitatis
proveniat incrementum, et super hoc,
prout expedire conspiciamus, providemus
auxiliis opportunis.

Exordium.

§ 1. Dudum siquidem per nos accepto
quod episcopus Portuensis pro tempore
existens, in festo Nativitatis Domini necnon
in die Ramis Palmarum et quinta et sexta
feria et sabbato maioris hebdomadae ac
in festo Resurrectionis Domini, oblationes
in eadem basilica recipere consueverat,
nos, ex certis causis ad hoc animum no-
strum moventibus, dilecto filio Ioanni
Cambareti Ordinis Fratrum Minorum pro-
fessori, altario dictae basilicae manda-
vimus ut oblationes ipsas alicui officiali
venerabilis fratris nostri Guidonis epi-
scopi Portuensis recipere non sineret, sed
eas reciperet, et, deductis oneribus, pro
fabrica dictae basilicae convertere de-
beret (2).

Decretum (de
quo in rubrica).

Volentes igitur eidem basilicae subsi-
dium aliquod impertiri, auctoritate aposto-
lica tenore praesentium statuimus, con-
stituimus et etiam ordinamus, quod idem

(1) Ex Waddingo, edit. Romae, 1733, tom. VIII,
pag. 523.

(2) Oblationes, quae a fidelibus diebus hac in
constitutione enunciatis super altare S. Petri po-
nebantur, ut reciperet, Portuensi episcopo con-
cessit Ioannes XIX, anno 1026, ut in constitutione
a nobis relata, tom. I., pag. 536, ubi quoque ex
Cincio camerario fragmentum retulimus, in quo
huiusmodi oblationes singillatim recensentur.

Guido episcopus et successores sui epi-
scopi Portuen., qui erunt pro tempore,
nullas unquam oblationes in praefata Ec-
clesia recipere, petere seu exigere pos-
sint, ac volumus quod oblationes prae-
dictae, quae per dictum episcopum Por-
tuensem ibidem recipi consueverant, per
altararium dictae Basilicae existentem pro
tempore leventur, recipiantur et etiam
exigantur. Consuetudinibus, privilegiis
apostolicis quorumcumque tenorum exi-
stant, etsi de illis et totis eorum teno-
ribus esset praesentibus specialis et ex-
pressa mentio facienda etc.; quae omnia
et singula, in quantum praesentibus ob-
viarent, revocamus, cassamus, irritamus
ac nullius esse volumus roboris vel mo-
menti.

Clausulae.

§ 3. Nulli ergo omnino hominum li-
ceat hanc paginam nostrae constitutionis,
ordinationis, revocationis, cassationis, ir-
ritationis et voluntatis infringere vel ei
ausu temerario contraire. Si quis autem
hoc attentare praesumpserit, indignatio-
nem omnipotentis Dei et beatorum Petri et
Pauli apostolorum eius se noverit incur-
surum.

Datum apud Montem Flasconem sexto
idus iulii, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 10 iulii 1370, pontif. anno VIII.

GREGORIUS XI

PAPA CCI

Anno Domini MCCCLXX.

Petrus Rogerii Lemovicensis, Guillelmi
comitis Bellifortis filius, Sanctae Mariae
Novae diaconus cardinalis, electus est in
Romanum Pontificem die 30 decembris
anni 1370, qui Gregorius XI voluit ap-
pellari: consecratur autem Avenione die
5 ianuarii sequentis anni. Hic sedit in
pontificatu a die susceptae consecrationis
annos VII, menses II, dies XXIII, imperan-

Bull. Rom. Vol. IV.

67

tibus in Oriente Ioanne Palaeologo, in
Occidente Carolo IV. imp. Obiit Romae
die 27 martii anno 1378, et sepultus est
in ecclesia B. Mariae Novae prope Ca-
pitolum. Vacavit sedes dies XIII.

I.

*Beatum Elzearium de Sabrano in Gallia
Narbonensi sanctorum confessorum ca-
noni per Urbanum PP. V praedeces-
sorem suum adscriptum fuisse denun-
ciat (1).*

SUMMARIUM

Proemium. — 1. Quae Urbanum moverant
ad discernendos B. Elzeario Sanctorum
honores. — 2. Nonnullae Elzearii virtutes
recensentur. — 3. Miracula. — 4. Eum
Urbanus praedecessor Sanctis adnumerare
statuerat. — Eius sepulchrum visitantibus
concessit indulgentias. — 5. Gaudia pro
his proponit Gregorius. — 6. Testimo-
nium peractae ab Urbano rei. — 7. Clau-
sulae.

Gregorius episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Rationi congruit et convenit honestati,
ut ea, quae de Romani Pontificis provi-
dentia processerunt, licet, eius superve-
niente obitu, literae apostolicae confectae
non fuerint super illis, suam consequan-
tur efficaciam.

§ 1. Olim siquidem felicis recordatio-
nis Urbanus Papa quintus, praedecessor
noster, provide attendens, quod Domino
nostro Iesu Christo, Regi regum, et do-
minantium Domino, sub cuius ditione cun-
cta consistunt, magna gratiarum actionum
et laudum a cunctis fidelibus Christi de-
bentur impendia, dum ipse Rex caelestis
omnium scientiae gloria, cuius ineffabilis
altitudo scientiae et providentiae nullis
inclusa limitibus, nullis terminis compre-
hensa, recti censura iudicii caelestia pari-
ter et terrena disponit; sanctos suos per

Quae Urbanus
moverant ad de-
cernendos B. El-
zeario sancto-
rum honores.

(1) Ex Regest. in Archiv. Vatic.